

کاسِدانی کار

کاسِدانی کارئے پجار

اے کتابئے نبیسوؤک ہما لوکا اِنْت کہ
انجیلی نبشتگ و وت داکترے اَت.
کاسِدانی کارئے کتاب، ایسائے زندگ بئیگ
و جاہ جنگئے سرگوستئے بارئوا آییئے
مریدانی چمدیستین گواہیا دنت. وھدے
ایسا مَسیہ، سلیبئے سرا درنجگ و کُشگ
بوت، آییئے مریدان تُرست و پہ وتی
رَکینگا چیر بوتنت. بلہ ایسائے مَرکئے
سئیمی روچا، آیان ایسا وتی نیاما زندکا
دیست. هئو! ایسا مَسیہ زندگ بوتگات.
دیمترا، اے کتاب پیش داریت کہ پاکین
روہ چہ پئیمہ گؤن آیان هور بوت و آیان
اورشلیما بگر تان روما ایسائے وشین
مِستاگ پہ مردمان رسینت.

کاسِدانی کارئے تھا، ایسائے گڈی هکم و

پرمان، آییئے آسمانا رٹوگ، اورشلیما
 کلیسائے بُنگیج، یهودیہ و سامرہئے دَمگان
 ہدائے کُلوئے شنگ بئیگ، ایسائے سرا
 پولسئے باورمند بئیگ و درکئومانی نیاما
 ایسائے کُلوئے رسینگئے ہال نییسگ
 بوتگانٹ. چہ اِشان و ابید، پولسئے کار و
 کرد، آییئے ائولی مِستاگی سپر، اورشلیمئے
 دیوان، پولسئے دومی و سئیمی مِستاگی
 سپر و آییئے بندیجاہا گوازینتگین و ہدانی
 کِسہ ہم مان اُنت. لوکا وت ہم برے برے
 اے سات و سپران گؤن اُت. یہ مِسالے،
 گپانی تھا چُش گوْشیت: ”ما یہ مَکدونیہئے
 رسگا اشتاپ کرت“ (۰).

کاسدانی کارئے کتاب پیْش داریت کہ
 کتابئے ائولی بھرا (۰) آتکگین اے ہبر چؤن
 سَرجم بوت کہ گوْشیت: ”...وہدے پاکین
 روہ شمئے دِلان نندیت، شمارا وس و واگ
 رسیت و اورشلیمئے شہرا، یهودیہ و
 سامرہئے دَمگان، تان سَرجمین دنیائے گڈی
 مرز و سیمسران ہم، پہ من شاہدی دئییت
 و منی و شین مِستاگا رَسینیت.“

① او واجہ تیوپیلس! وتی ائولی

② کتابئے تھا، ایسائے کارانی بُنگیجا بگر
تان ہما روچا کہ دیّم پہ آسمانا برگ بوت،
ہر کارے کہ آییَا کرتگات و ہر تالیمے کہ
آییَا داتگات، من ترا سہیگ کرت. ایسایا
پہ وتی کاسِدیَا، لہتین مردم پیسرا گچین
کرتگات و چہ ہُدائے پاکین روہئے نیّمگا
ہُکمی داتگاتنت و گوشتگاتنتی کہ آیانی
کار چے انت. ③ مَرکئے سگئے سگگا رند،

وتی کاسِدانی دیّمَا زاہر بوت و گوّن بازین
گواہیان پَدَری کرت کہ چہ مُردگانی نیاما
زندگ بوتگ و جاہی جتگ. آییَا، تان چلّ
روچا وتا کاسِدانی دیّمَا زاہر کرت و گوّن
آیان ہُدائے بادشاہیئے بارئوا ہبری کرت.

④ یک رندے کہ گوّن آیان ہوریگا نشتگ

و وراک ورگا ات، ہُکمی داتنت: ”چہ
اورشلیمئے شہرا ڈنّ مرئویت، پتئے وادہ
داتگین پاکین روہئے ودار و انتزارا بیّت

کہ شما آییئے بارئوا پیسرا ہم چہ من
اشکتگ. (۵) یھیایا مردم گوئن آیا

پاکشودی داتگانٹ، بلہ پتئے وادہ اش انت
کہ لہتین روچا و رند شما چہ ہدائے پاکین
روہا پاکشودی دئیگ بیت.

ایسا آسمانا رنوت

(۶) وھدے مرید ایسائے کرا مچ
بوتنت، چہ آییہ جستش کرت: ”او ہداوند!
بارین آ وھد ہمیش انت کہ تئو بادشاہیا
پدا پہ اسرائیلا پر ترینئے؟“ (۷) پَسئوی
دات: ”آ وھد و زمانگ کہ پتئے دستا انت و
آییہ وت گیشینتگانٹ، شمارا پہ آیانی
زانگا کارے نیست. (۸) بلہ وھدے پاکین
روہ شمئے دلان نندیت، شمارا وس و واگ
رسیت و اورشلمئے شہرا، یھودیہ و
سامرہئے دمگان، تان سرجمین دنیائے گڈی
مرز و سیمسران ہم، پہ من شاہدی دئییت
و منی وشین مستاگا رسیینیت.“ (۹) چہ

اے ہبرانی گوشگا رند، آیان دیست کہ
 ایسا آسمانا برگ بوت و جمبریا آچہ
 مریدانی دیم چیر و اندیم کرت. (۱۰)
 وھدے ایسا دیم پہ آسمانا رئوگا ات،
 مریدانی چم آسمانے نیمگا سک اتنت،
 اناگت دیستش دو اسپیت پوشین مرد
 آیانی کرا اوشتاتگ. (۱۱) آیان گوشت: ”او
 جلیلی واجھان! شما چیا ادا اوشتاتگ و
 آسمانے نیمگا چارگا ایت؟ ایسا چہ شمے
 نیاما چست کنگ و آسمانا برگ بوتگ، بلہ
 انچش کہ شما رئوگا دیستگ، ہمے ڈولا
 یک روچے پدا چہ آسمانا پر تریت و
 کئیت.“

یہودائے جاگھئے پُر کنگ

(۱۲) گڑا ایسائے مرید، چہ زئیتونے
 کوھا پر ترّت و اورشلیما آتکنت. اے کوہ،
 چہ اورشلیما یک شبتی روچیئے دوریا
 انت. (۱۳) وھدے شہرا رستنت، ہما برزادی
 بانا شتنت کہ پیسرا همودا بوتگ اتنت. اے

مُچِیئے مردمانی نامِ اِش اَتنت: پِٹرُس،
یوہَنّا، اَکوب، اَنڈریاس، پِلیپُس، توما،
بَرتولوما، مَتّا، هَلِپیئے چُکّ اَکوب،
سَرمچارِین شَمون و اَکوبئے چُکّ یَهُودا.
(۱۴) گَوْن اَیان اِیسائے برات، اَییئے مات
مَریم و دگه لَهتِین جنِین هم گَوْن اَت. آ
سَجّهین همدل و همسِتک و هر وهدا گَوْن
زِگر و دَوایا دلگوُش و دَزگُت اَتنت.

(۱۵) هما روچان یک روچے، پِٹرُس
ایسائے باورمندانی نیاما، که کِساس یک
سَد و بیست مردم اَتنت، پاد اَتک و (۱۶)
گوشتی: ”او براتان! هُدائے پاکِین کتابئے
تھا، هرچے که پاکِین روا اِیسائے دَزگیر
کنوکانی رهشَوْن، یَهُودائے بارئوا چه
داوودئے زبانا پِیشگوئی کرتگات، اَلما
پوره و سَرجم بئیگی اَت. (۱۷) یَهُودا چه
مئے رُمب و ٹولیا اَت و اے هِزمتکاریا
شریکدار اَت.“ (۱۸) اَییا چه وتی گندگِین
کارئے مُزئے زَران دُگارے په بها گیت و

همودا ديم په چير كيت و لاپي تركت و
روتي در آتكت. (۱۹) اورشليمي سجهين
مردمان اے هال اشكت و آيان، اے دگارے
نام وتي زبانا ”هكلداما“ بزان ”هونے
دگار“ پر بست.

(۲۰) پترسا هبر كنانا گوشت: ”زبورے
كتابا نبشته انت:

» آيے لوگ و جاگه هراب و وئيران
بات،»

» اوډا هچگس جهمند»
مبات.»

و

» آيے اگده و زمهوارى دگريآ
برسات.»

پميشكا بايد انت انچين مردمے
گچين كنگ بيت كه هداوندين ايسائے آيگ
(۲۱-۲۲)

و رٺوگئے سڄھين وهدا گوڻ ما گوڻ بوتگ،
 بزان چه يھيائے دستا ايسائے پاكشوديا
 بگر، تان هما روچا که آ چه مئے نياما
 چست کنگ بوت. آ بايد انت گوڻ ما
 هوريگا، ايسائے جاہ جنگئے گواھيا بدنت.“

(۲۳) گڙا دو گسئے نامش پيش کرت،
 يگے ايسپ برسابا ات که يوستوس هم
 گوشتش و آ دگه متياس ات. (۲۴) رندا، اے
 ڏئولا ڏوا کرت و گوشتش: ”او هداوندا! تئو
 هرگسئے دلئے هالا زانئے، نون وت په ما
 پدر کن که چه اے دوينان کجامي ات
 گچين کرتگ (۲۵) تان اے هاسين کاسديئے
 زمهواريا وتي کوپگان بزوريت، هما هزمت
 که يهودايا يله دات و همودا شت که آييئے
 بيهي جاگه ات.“ (۲۶) گڙا، آ دويناني سرا
 پال جتش و متياسئے نام در آتک. اے
 ڏئولا، آ گوڻ هما رُمبئے يازدهين هاسين
 کاسدان هور کنگ بوت.

هدائے پاڪين روھئے اير کيگ

① وھدے پنتیکا ستے رۆچ آتک،

سجھین یکجاہ مچّ آنت. ② اناگت چہ

آسمانا یکّ آنچین تئوارے آتک کہ گوشتے
ثرندین گواتے آت و ہما لوگ کہ آاؤدا

نشتگ آنت گواتا مان پتات. ③ آیان

بازین آس پئیمین شہم و شمالہ دیست کہ

زبانک دئیان ہر یگیئے سرا ایر نشتنت. ④

آ سجھین، چہ ہدائے روا پڑ بوتنت و

آنچش کہ پاکین روا آیان واک و توان

بکشگا آت، ڈنی زبانان ہبر کنگا لگنت.

⑤ آ رۆچان، آسمائے چیرا ہر ملک و

ہر کئومئے ہدادؤستین یھودی، اورشلیما

جہمند آنت. ⑥ وھدے اے تئوار چست

بوت، بازین مردمے یکجاہ مچّ بوت و

ہئیران و ہبگہ منت، چیا کہ ہرگس چہ

مریدانی دپا وتی جندئے زبانا اشکنگا آت.

⑦ گڑا، پہ بہ مانگی و ہئیرانی گوشتش:

”بارین، اے کہ ہبر کنگا آنت جلیلی نہ آنت؟

۸ گڙا ڇه پئما ما سڄهين، ڇه آيانى ديا

وتى ماتي زبانا اشڪنگا اين؟ ۹ ما، ڇه

پارس، ماد و ايلام، ڇه بئين النهرئين،

يهوديه، كاپادوكيه، پنتوس و آسييا، ۱۰

ڇه پريجيه، پمپيليہ و مسرا اين، ڇه

ليبيائے هما هند و دمگان كه كرينيے نزيگا

انت و انچش ڇه روما آتڪگين مردم اين،

يهودى و دركئومين يهودى بوتگين ۱۱

مردم، كريتى و آرب هم. ما سڄهين اشڪنگا

اين كه مئے زبانا، هڏائے مزنين كاران

درشان كننت. ۱۲ گڙا په هئيرانى ڇه

يكدوميا جستش كرت: ”اے كار و هبرانى

مانا ڇه انت؟“ ۱۳ بله لهتين په ملند و

مسكرا گوشگا ات: ”شرابا مست و ملار

كرتگ انت.“

پترس مچيے ديما تران كننت

۱۴ آ وهدى، پترس گوڻ آ دگه

یازدهینان پاد آتک و په بُرزتئواری گۆن
 آیان گوشتی: ”او یهودیان و اورشلیمئے
 جَهمندان! سرپد بیئت و منی هبران
 دلگۆش کنیّت. (۱۵) اے مردم، آډئولا که
 شما هئیا ل کنیّت، مَسْت نه آنت. انگت
 ساهت سبا هئے نه انت. (۱۶) اے هما هال و
 هبر انت که یوویل نبیا اے ډئولا پیشگوئی
 کرتگ.

(۱۷) » ’هَدا گوشتیت: ”گډی روچان،

سجّهین مردمان چه وتی روها
 سرریچ کنان. شمئے جنک و بچک
 پیگمبری کنت، شمئے وَرنا إلهام
 گرت و پیرین، واب گندنت.»

(۱۸) » آ روچان، وتی گلام و مؤلدان چه
 وتی روها سرریچ کنان و آهم
 پیگمبری کنت.»

(۱۹) » بُرزاد مان آسمانا مؤجزه و

اَجِگایِ « و جَهلاَد مان زمینا
اَجَبَتِین نشانی پِیش داران، هُون و
آس و مُجِین دوت.»

۲۰ « چه هُداوندئے پُرشئوکتِین رُؤچئے
رسگا پیسر، رُؤچ تہاردِیم و ماہ
هُونچک بیت.»

۲۱ « آ رُؤچا، هرگس هُداوندئے ناما
بگیپت، رَگیت.»

۲۲ او اسرائیلیان! دلگوُش کنیت.
اَنچش کہ شما وت زانیت، هُدا یا شمئے
نیاما مۆجزه و اَجِگایِ و اَجَبَتِین نشانی
چه ایسا ناسریئے نیمگا زاهر و پَدَر کرت و
اے ڈئولا پہ آیا گواهی داتی. ۲۳ اے مرد
گوَن هُدا ئے پِیشزانتی و گیشِینتگیَن شئورا
شمئے دستا دئیگ بوت و شما گوَن
بیَدینانی کُمگا سَلیبئے سرا دَرَتک و کُشت.
۲۴ بله هُدا یا چه مُردگان زندگ کرت و

چہ مَرکئے رنج و آزابا رَکِیئت، چِیا کہ
نبوتنی ات مَرک آییآ وتی پنجگانی تھا
بداریت، (۲۵) ہما دابا کہ داوودا آییئے
بارئوا پیشگوئی کرتگ و گوشتگ:

» 'من مُدام هُداوند وتی دِیم پہ دِیما
دِیستگ، آ منی راستِین پهناتا اِنْت،
چہ ہمے سؤبا من نلرزان و
نَگلان.»

(۲۶) » پمیشکا، دَلن وِش و زبان شادان
اِنْت. جِسم و جائن مان اُمِیتئے کلاتا
آرام گِیت،»

(۲۷) » چِیا کہ تئو منا مُردگانی جہانا
یلہ نکنئے و وتی ہما پاکینا سَرگ و
پوسگا نیلئے.»

(۲۸) » تئو منا زِندئے راہ سوچ داتگ اِنْت
و وتی پهناتا منا چہ شادمانیا
سرریچ کنئے.»

(۲۹) او براتان! من په دلجمی شمارا

گوښان که مئے بُنپیرک داوود مُرت، کبر و
کپن بوت و آیئے کبر تان مروچی مئے

گورا هست انت. (۳۰) بله آ پئیگمبرے ات و

زانتگ آتی هُدايا سئوگند وارتگ و کئول
کرتگ که چه آیئے نَسلا یگیا، آیئے

بادشاهیئے تَهتئے سرا نادینیت. (۳۱) داوودا

چه پيشا، آیوکیڼ رُوچ دیستگ اتنت و
مسیهئے جاه جنگئے بارئوا گوشتگ آتی که آ
نه مُردگانی جهانا یله کنگ بیت و نه آیئے

جوڼ سَریت و پوسیت. (۳۲) هُدايا ایسا

مسیه زندگ کرت و ما سَجھین، اے

راستیئے شاهد این. (۳۳) آ، هُدائے راستین

نیمگا بُرزاد برگ بوت. چه پتا، واده داتگین
پاکین روہ آییا رست و هما ڈئولا که شما

گندگ و اِشکنگا ایت، نون پاکین روہی

بیکیساس بکشتگ. (۳۴) چیا که داوود وت

آسمانا بُرزاد نشت، بله گوشتگی: »

’هداوندَا گوڼ منی هُداوندا‘ » گوشت،

”منی راستین نیمگا بنند“ (۳۵) » تان هما
وهدا که تئی دژمنان تئی پادانی چیرئ
پدگ و چارچوبه بکنان.“

(۳۶) پمیشکا، اسرائیلئ سجھین کئوم
آلم بزانت، هما ایسا که شما سلیب گشت،
هدایا هداوند و مسیه کرتگ. (۳۷) وهدے
مردمان اے هبر اشکتنت، باز دل پدرد
بوتنت و گون پترس و آدگه کاسدان
گوشتش: ”او براتان! ما چون بکنین؟“

(۳۸) پترسا گون آیان گوشت: ”چه وتی
گناهان پشومان بییت و تئوبه بکنیت و چه
شما هرگس ایسا مسیهئ ناما پاکشودی
بکنت، تانکه هدا شمئ گناهان بکشییت. آ
وهدا شمارا هدائے پاکین روہ، تھپہ و ٹیکی
رسیت. (۳۹) هداوندئ اے لبز و کئول
ایوک و تھنا په شما نه انت، په شمئ چک و
اوبادگ و آدگه دورین هند و دمگانی هما
مردمان انت هم، که مئ هداوندین هدا

آيان وتی کړا تئوار کنت.

٤٠ پټرُسا، آ پنت و سوچ دئيانا گڏن
کرت و گوشتنت: ”وتا چه اے گمراهين
نسل و پدريچا برگينيت.“ ٤١ گړا، هميان
که آبيئے کُلو و پئيگام زرت، پاکشودی هم
کرت و آروچا، کساس سئے هزار مردم
گوڼ باورمندان هور بوت. ٤٢ آيان، په
کاسيدانی درس و سبگا، په شريکدارين
زندا، په نانئے بهر کنگ و په ذوايا، وتا ندر
کرت. ٤٣ سجھينانی دلا بيم و ترسے
نشت و چه کاسيدان مؤجزه و اجبتين
نشانی زاهر و پدر بوت.

باورمندانى شريکدارين زند

٤٤ سجھين باورمند، گوڼ يکدگرا هور
و سجھين مال و هستيا شريکدار اتنت.
٤٥ آيان وتی مال و ملکت بها و ندر کرت
و هرگسئے گرز و زلورتانی سرا، سجھينانی

نياما بهرَ کرتنت. (۴۶) آ، هر رۆچ گۆن
 همدلی، مزنیڻ پرستشگاها مچ بوتنت و
 وتی لوگان هم په وشي و دلستکی نانش
 بهرَ کرت و هوړیگا وراکش وارت. (۴۷)
 هداش ستا و سنا کرت و سجهین مهلوکا آ
 دؤست اتنت. هداوند هم رۆچ په رۆچ
 رګینتګین مردمان گیسا چه گیشتر کنان
 ات.

پټرس درهېکشی کنت

(۱) یک رۆچه، نهمی ساهتئ زگر و
 دوائے وهدا، پټرس و یوهنا مزنیڻ
 پرستشگاها رئوگا اتنت. (۲) هما وهدا،
 لهتین مردم یک پیدائشی لنگیا آرگا ات.
 مردمان اے لنگ هر رۆچ، مزنیڻ
 پرستشگاهئ ”زیبا“ نامین دروازگئ دپا
 واپینت تان چه پرستشگاهئ رئوؤکین
 مردمان پندگے بگیپت. (۳) وهده اییا
 پټرس و یوهنا پرستشگاهئ رئوگا

ديستنت، چه آيان پندگي لوٽت. (۴)

پٿرس و يوهٺايا وتي چم آيارا سڪ
دانت. پٿرسا گوشت: ”مئ نيمگا بچار.“

(۵) لنگين مردئ چم په اء اميتا سڪ

آنتت كه چيزء دئينتي. (۶) گرا پٿرسا

گوشت: ”منا زر و سهر نيست بله هرچه كه

منا هست، ترا دئيان. ايسا مسيه ناسريء

ناما، پاد آ، راه گر.“ (۷) نون آيئ راستين

دستي گيت و اوشتاريئتي. هما دمانا آيئ

پاد و پاداني مچ، تئيار و زورمند بوتنت.

(۸) جاه سرت و وتي پاداني سرا اوشتات،

راه گيت و تردان و كپ كنان و هدايا سپت

و سنا كنانا، گون آيان پرستشگاها شت.

(۹) سجهين مردمان آديست كه هدايا

سپت و سنا كنانا، وتي پاداني سرا رنوگا

انت. (۱۰) زانتش اء هما انت كه پيسرا،

پرستشگاهئ ”زيا“ نامين دروازگئ ديا

په پندگا نشتگات. نون چه اء كارا كه

گون آيا بوتگات مردم هئيران و هبگه

منتنت.

پِٹرُسے کُلو

(۱۱) آ مرد چه پِٹرُس و یوہَنّا یا هِچ جتا

نبوت. نون سَجّهین مردم سُلیمانے
پیشگاه، گون هئیرانی تچان دیم په آیان
آتکنت. (۱۲) پِٹرُسا که چُش دیست، گون
آیان گوشتی: ”او اسرائیلیان! چه اے کارا،
په چه اینکدر هئیران و هَبَگه منتگیت؟
چیا چمّو په ما سک انت؟ گوشتے زانا، ما
گون وتی جندے توان و پهریزکاریا اے
مرد ذراه و تئیار کرتگ. (۱۳) ابراهیم،

اساک و آکوبے هُدا، بزان مئے پت و
پیرکانی هُدایا، وتی هزمتکارین ایسا شان
و شوکت دات، هما که شما گراینت و
کوشارینت و پیلاتوسے دیما آنمّت،
هرچنت که پیلاتوسا آییئے آزات کنگئے
شور کرتگات. (۱۴) بله شما آ'پاک و
نیکین، نمّت و آییئے جاها په یک هُونیگیّا

آزاتی لوٽت. (۱۵) شما زندمانئے سرچمگ
گشت، بله هُدايا آ چه مُردگانی نياما زندگ
کرت و جاه جنايُنت و ما اِشيئے شاهد اِين.

(۱۶) اے مردا گندگا ايت و زانيت. چه
ايسائے نامئے سرئے باورمنديا، آيا واک و
توان رستگ. هئو! ايسائے نام و آييئے سرا
باورمنديا، اے مرد شمئے ديما سرجما ذراه
کرتگ.

(۱۷) نون، او براتان! مَن زانان که
شمئيگ و شمئے کماشانی کار و کرد، چه
نازانتيا ات. (۱۸) بله هُدايا هرچه که چه
سجھيَن نبیانی زبانا پيشگوئي کرتگات
اے دُولا پوره و سرجم کرت. آ پيشگوئي
اِش انت که آييئے مَسيه، رنج گَشيت. (۱۹)

نون چه وتی گناهان پشؤمان بييت و
تئوبه بکنيِت و ديم په هُدايا واتر بکنيِت
تانکه شمئے گناه و مئيار شوډگ بنت، (۲۰)
چه هُداوندئے نيِمگا شمارا گيگ و آسودگيَن

وهد و رۆچ برسیت و هُدا، مَسِيه بزان
ايسا، که په شما گچين کنگ بوتگ، رثوان
بکنت. (۲۱) آ بايد انت آسمانا بمانيت تان

هما وهدا که هر چيز نوکسرا وتی جاها پر
بتریت، هما دثولا که هُدايا چه کوهنين

زمانگان پاکين نبیانی زبانا گوشتگ. (۲۲)

موسا، گوشتگ: « شمئ هداوندین هُدا،
چه شمئ براتانی نیاما په شما منی دثولین
پئیکمبره گچين کنت، بايد انت شما آیئ
سجھين هبران بمئیت. » (۲۳) « گسه که اے

پئیکمبره هبرانی سرا دلگوش مکنت، چه
کئوما سِندگ و در کنگ بیت. »

(۲۴) چه سمویلا و رند، سجھين نبیان

اے رۆچانی بارثوا پيشگووی کرتگ. (۲۵)

شما نبیانی پشید و هما اهد و کئولئ
میراس دار ایت که هُدايا گوَن شمئ پت و
پیرکان کرتگ آت، وهده گوَن ابراهيما
گوشتی: « زمینئ سجھين کئوم و گبيله

۲۶) چہ تئی نسل و پُشپدا برکتِ گرنت. «
 ھدایا وتی ھزمتکار گچین کرت و پیسرا
 شمئے گورا رثوان دات تان شمارا برکت
 بدنت و ھر یگیا چہ آییئے ھراب و گندگین
 راھا پر بترینیت.»

پترُس و یوہنا سروکانی دیوانئے دیما

- ۱) پترُس و یوہنا انگت گوَن مردمان
 ھبر کنگا آنتت کہ دینی پیشوا، مزنین
 پرستشگاہئے نگہپانین سپاہیگانی مستر و
 سدوکی اوڈا آتک و رستنت. ۲) آ، چہ اے
 ھبرا سک نارزا آنتت کہ کاسدان مردم
 درس و سبک دات و جارِش جت کہ چہ
 ایسائے نام و راھا مُردگ پدا زندگ بنت.
- ۳) پترُس و یوہنا اش گپتنت، بیوہد و
 بیگاہ ات، پمیشکا تان اے دگہ روچا
 بندیگش کرتنت. ۴) بلہ بازیئے کہ آیانی
 کلو و پیگامش اشکتگات باورمند بوت و
 چہ آیان کساس پنچ ھزار مردین آنتت.

۵) اے دگہ روچا، يهوديانی مستر،

کماش و شَرِیتے زانوگر اورشلیما مَجّ

بوتنت. ۶) گوَن آیان مسترین دینی

پیشوا هَنا و آییئے همراہیا کئیایا، یوہنا،

اِسکَنَدَر و مسترین دینی پیشوائے سَجّھین

کُٹم و هاندان گوَن اتنت. ۷) آیان پِٹرس

و یوہنا اوشتارینت و جُست گپتنت: ”شما

گوَن کجام زور و واکا یا گوَن کئیی ناما اے

کار کرتگ؟“ ۸) گڑا پِٹرس چہ هُدائے

پاکین روہا سرریچ بوت و گوشتی: ”او

کئومئے سروک و کماشان! ۹) اگن

مروچی اے سئوبا چہ ما جُست و پُرس

بئیگا انت کہ ما پہ لَنگ و مُنڈین مردیا

نیکی کرتگ و جُست کنیت کہ آ چوَن ذراہ

بوتگ، ۱۰) گڑا شما سَجّھین و اِسرائیلئے

دُرستیگین کئوم بزانیّت، اے مرد کہ ذراہ و

تئیار شمئے دِیما اوشتاتگ، چہ ایسا مَسیہ

ناسریئے نامئے برکتا ذراہ بوتگ. شما ایسا

سَلیب کُشت و کُشت، بلہ هُدایا چہ

مُردگانی نیاما زندگ کرت. (۱۱) ایسا

» هما سِنگ اِنْت کہ شما، بان بَندِین
اُستایان، « پسند نکرت و چَگل
دات، «

» بله آ سِنگ، بُنْهشت « بوت. »

(۱۲) چه آییا اَبِید دگہ رَکِینوُکے نیست، چیا
کہ آسمانے چیرا، ایسائے ناما اَبِید، مردمان
دگہ نامے دئیگ نبوتگ کہ گوَن آییا ما رَکَت
بکنین. «

(۱۳) آیان کہ پِٹرس و یوہَنائے دِلیری و
بھادری دیست و زانتِش کہ آ ناوانندہ و
آمیین مردم اُنْت، هئیران بوتنت. رندا
پَجَاهِش آورتنت، کہ آ ایسائے همراه
بوتگ اُنْت. (۱۴) بله په اے سؤبا کہ آ ذراہ
بوتگین مرد آیانی کِرا اوشتاتگات، چیزے
گوشتِش نکرت. (۱۵) پمیشکا آاش چه

هَكَدِيَوَانَا دُنْ رُئُوگئے هُكَم دَات و وَت پِه
 شُور و سَلاها نِشْتنت. (۱۶) وَت مان و تا
 گَوَشْتِش: ”گُون اے مردمان چے بکنین؟
 چیا کہ اور شَلیمئے سَجَّهین جَهْمَنْدَ زَانْت
 اِشانی دِستایک اَنچین مَوْجْزِهے زاهر
 بوْتگ کہ نَمَنگ نِیت. (۱۷) بله چُش هم
 مِیت کہ اے هبر مردمانی نیاما گِیشتر
 شِنگ و تالان بِیت. باید اِنْت آیان
 بْترسِینین کہ دگه برے پِه ایسائے ناما گُون
 هچگسا هبر مکننت.“

(۱۸) پْترُس و یوهَنّا اِش پِدا لَوُت و هُکَم
 داتنت کہ هچبر ایسائے ناما چِیزے
 مگَوَشْت و درس و سَبک مدئِنت. (۱۹)
 آیان پَسُو دات: ”وَ ت شُور بکنیت، شَمئے
 هبرئے زورگ شرتر اِنْت یا هُدائے؟ (۲۰) بله
 ما چِه وَتِ دِستگِین و اِشکتگِینانی پَدَر و
 درشان کنگا و تا داشت نکنین.“ (۲۱) گَرّا
 چِه گِیشترِین تْرسِینگ و پادتراپ. دئیگا

رند، آاش یله دانتت. په آیانی سِزا دئیگا
 شَرِّین راهے ندیستیش، چیا که گۆن اے
 اَجَبَّتین کارئے گندگا سَجَّهین مردمان هُدا
 سَتا کرت و ساڑات. (۲۲) آ مرد که گۆن اے
 مَوْجزها ذُراه بوتگآت، اُمری چَلّ سالا
 گیش ات.

باورمندانی دُوا

(۲۳) آزات بیگا رند، پِثْرُس و یوهنا وتی
 همراهانی کِرا شتنت و آاش چه مزنین
 دینی پیشوا و کئومئے کماشانی گوشتگین
 هبران سهیگ کرتنت. (۲۴) آیان که اشکت،
 یکدل و همتئوار هُدائے بارگاها دُوا کرت و
 گوشتیش: ”او زورمندین هُداوند، آسمان و
 زمین و دریائے اَدّ کنوک و هر چیزے که
 آیانی تھا انت! (۲۵) تئو وت گۆن پاکین
 روھئے إلهاما چه مئے بُنپیرک، وتی
 هِزمتکارین داوودئے زبانا گوشت:

» 'آ دگه کئوم په چه شورش کننت و

راج چيا مُپت و ناهودگين پندلَ
سازنت؟

» جهانئے بادشاه تئيار بنت و
هاکم یکجاه مچّ، هداوند و
آييئے مَسِيهئے هلاپا
اوشتنت.»

په راستی، همه شهره هيروديس،
پنتيوس پيلاتوس، آدگه دركئومين مردم
و بني اسرائيلئے سجّهين كئوم و گبيله
همدست بوتنت و تئیی پاकिन هزمتكار
ايسائے هلاپا پاد آتكنت، هما ايسا كه تئو
گون روگن پر مُشگا په بادشاهيا گچين
كرتگات. (۲۸) آيان گون وتی اے كارا،

تئیی واک و واهگ كه تئو چه پيشا
گيشينتگات، پوره و سرجم كرت. (۲۹) او
هداوند! نون اِشانی پادتراپانی نيِمگا بچار
و وتی هزمتكاران كُمك بكن تانكه تئیی
هبران په مزين بھادري و نثرسی درشان

٣٠. ٲٲى ٲاكڀن هڙمٲكار اڀسائى
ناما، ٲه ذرهٲكشى و مؤجزه و اءَبٲڀڀن
نشانيانى ٲذر كنگا، وٲى دسٲا شهار دئى.

٣١. چه آڀانى ذواڀا رند، آ جاگه كه اؤدا
مُچ آنت لَرزت، سءَهيُن چه ٲاكڀن روا
سررڀچ بوٲنت و هُداى هبرش ٲه دڀڀرى
درشان كرت.

باورمندانى شريكدارى

٣٢. سءَهيُن باورمند يكدل و يكجان

آنت، هچكسا وٲى مال و هستى تها
وٲيگ نزانٲ و سءَهيُن چيزان شريكدار

آنت. ٣٣. كاسدان گؤن مزڀڀن واك و

ٲاگٲى ٲه هُداونديُن اڀسائى جا ه جنكا
گواهى دات و گؤن آ سءَهيُنان هُداى

مزڀڀن رهمٲ گؤن آٲ. ٣٤. چه آڀان

هچكس مُهاج نه آٲ، چڀا كه هر كسا لوگ

يا ذگارء هست آٲ بهايى كرت و ٣٥. زررى

کاسِداڻي ڏيڻا اڀر ڪرتنت. آيان اے زرّ پھ
 سڄھيڻان، ھر گسّے گرز و زلورتاني سرا
 بھر ڪرتنت. (۳۶-۳۷) ايسپ نامين مرديا هم
 ڏگارے هست آت، بهايي ڪرت، زرّی آورت و
 کاسِداڻا دانتنت. آ کبرسيے آت و چه لاوياني
 گبيلها آت. کاسِداڻ آيئے نام بارنابا
 ڪرتگ آت، بزان ”دلبڏيئے چڪ“.

هَنانِيا و سَپيرَه

- ① هَنانِيا نامين مرديا و آيئے سَپيرَه
 نامين جنانا هم وتي ڏگارے بها ڪرت. ②
 هَنانِيا گون جنئے سهيگيا زرّاني يڪ بھرے
 په وت داشت و آ دگه، کاسِداڻي ڏيڻا اڀر
 ڪرتنت. ③ پٿرُسا گوشت: ”او هَنانِيا! چيا
 شئيتان تئي دلا چو پٿرت که گون هڏائے
 پاڪين روها دروگت بست و چه ملڪئے زرّان
 بھرے په وت اڀر ڪرت؟ ④ زانا، ڏگار چه
 بهايا پيسر تئي جندئيگ نه آت؟ چه بهايا
 رند، زرّ تئي دستا نه اتنت؟ په چه وتي دلا

شئورِتِ کرت که چُش بکنئے؟ تئو گؤن
 مردمان نہ، گؤن هُدايا درؤگ بست. (۵)
 وهده هَنانِيا اے هبرِ اشکتنت، زمينا
 کيت و ساھي دات. هرگسا که اے هبر
 اشکت، آيئے دلا بلاھيئن تُرسے نشت. (۶)
 گُرا وَرنا ديما آتکنت، جوئے کين کنگا رند،
 دُنا برت و کبرِش کرت.

(۷) کم و گيش سئے ساھتا رند، آيئے
 جن که چہ اے سرگوستا سھيگ نہ ات، آتک
 و رست. (۸) پُترسا چہ آيا جُست کرت:
 ”منا بگوش، شما دُگار که بها کرت، اشيئے
 کيمت همش ات؟“ سپيرها پَسئو دات:
 ”هئو، کيمتي همش ات.“

(۹) پُترسا گوشت: ”چيا په هُداوندئے
 روھئے چکاسگا گؤن يکدگرا همدست
 بوتيت؟ بچار، همایان که تئي مرد کبر
 کرت انون دروازگئے ديا انت و ترا هم دُنا
 برنت.“ (۱۰) جنين، هما دمانا پُترسئے

پادانی دِیما کِیت و ساھی دات. وهدے
 وَرنا آتکنت، دیستِش کہ آ ہم مُرتگ. دُنا
 برتِش و مردئے کِرا کبرِش کرت. (۱۱) چہ
 اے ہبرانی اِشکنگا، سَجھِین باورمند و آ
 دگہ مردمانی نیاما مزینِ تِرس و بیمے
 کِیت.

کاسِد ذرہبکشی کنت

(۱۲) چہ کاسِدانی دستا، مردمانی نیاما
 بازیں اَجَبَتِین نشانی و اَجگایی زاهر و پَدَر
 بوت. سَجھِین باورمند، گُون ہمدلی و
 ہمستکی سُلیمائے پیِشگاہا مُچ بوتنت.

(۱۳) باورمند، مردمانی گورا باز اِزتمند
 آنت، بلہ چہ آ دگران گسیا اے دل و
 جُريت نیست آت کہ گُون آیان هور بیت.

(۱۴) انگت، هداوندئے سرا باورمندین جنین
 و مردین، رُؤچ پہ رُؤچ گیش بئیان آنت و
 گُون آیان هئوار بوتنت. (۱۵) تَنَتنا مردمان
 وتی نادرہ، تہت و نیادانی سرا واپینت و

رهسراڻَ آورتنت، تان پٿرُس چه راها که
گوزیت، ثرے آییئے ساھگ هم په لهتیڼا
بکپیت. (۱۶) اورشلیمئے کِر و گورئے

شهرانی مردم هم رُمب رُمبا آتکنت، نادره
و چه پلیتین روھان رنج دیستگین
مردمِش آورتنت و سجھین دُراه بوتنت.

کاسدان جیل کنت

(۱۷) مسترین دینی پیښوا و آییئے

سجھین همراه که سدوکیانی ټولییئے باسک
آنت، په هَسَد و کُنت پاد آتکنت. (۱۸)

کاسدش گپت و بندیجاها جیل کرتنت. (۱۹)

بله شپا یک وهدے، هداوندئے پریشتگیئا
بندیجاھئے دروازگ پچ کرتنت و آچه جیلا
در آورتنت و گوشتی: (۲۰) ”برئویت مزین

پرستشگاها بوشتیت و اے نوکین زندئے
سرجمین گلو و پیگاما مردمان

برسینیت. (۲۱) ”گرا، هما دابا که آیانا

گوشگ بوتگات، بامگواها پرستشگاها

شتنت و مردمانی سَبک دئیگا لگتنت.
وهدے مسترین دینی پِیشوا و آییئے همراه
آتکت، سروکانی دیوانئے باسک و
اسراییلئے سجھین کماشش لوٹنت و دگہ
لہتین مردمِش رئون دات تان کاسِدان چہ
جیلا بیارنت. (۲۲) بلہ آیانی رَہ داتگین

مردم بندِجاہا کہ شتنت، کاسِدِش
ندیستنت. پر ترّت و ہالِش دانت کہ (۲۳)
”بندِجاہئے دروازگ مُہر بستگ آنت،
نگہپان ہم دروازگانی دیما اوشتاتگ آنت،
بلہ ما دروازگ کہ پچ کرتنت، جیلا ہچگس
ندیست.“ (۲۴) گون اے ہبرئے اشکنگا،
پرستشگاہئے نگہپانین سپاہیگانی سروک
و مزین دینی پِیشوا سک ہئیران و پگریگ
بوتنت کہ بارین اے کارئے آسر و اکبت نون
چے بیت.

(۲۵) ہما وهدا یگے آتک و ہالی دانت:
”بچاریت، آ کہ شما بندیگ کرتگ آنت،
پرستشگاہا مردمان درس و سَبک دئیگا

آنت۔“ (۲۶) گڑا پرستشگاہئے نگھپانانی

سرۆک گۆن وتی سپاہیگان شت و
کاسِ دِش گیت و آورتنت، بلہ پہ زور نہ،
چیا کہ تُرستش ”چۆ مبيت مردم مارا

سِنگسار بکننت۔“ (۲۷) کاسِ دِش آورت و

سرۆکانی دیوانئے دِیما اوشتاریئنتنت۔ نون
مستریں دینی پیشوایا چہ آیان جُست

گیت: (۲۸) ”ما هُکم نکرتگ آت دگہ برے پہ

اے ناما مردمان درس و سَبک مدئییت؟ بلہ

شما اورشلیمئے سَرجمین شہر گۆن وتی
تالیماں پُر کرتگ۔ لوئییت آ مردئے هؤنا مئے

گردنا بلدئییت؟“ (۲۹) پِٹرس و آ دگہ کاسِدان

پَسَو دات: ”باید انت چہ انسانان گیشتر،

هَدائے مَنوُک بیین۔“ (۳۰) ایسا، کہ شما

سَلیب گشت و کُشت، مئے پت و پیرکانی

هَدایا پدا زندگ کرت، (۳۱) وتی راستین

نیمگا نادینت و سرۆک و رَکینۆک کرت،

تانکہ اِسرائیلئے کئوما تئوبہ و گناہانی

پهلئے مؤہ برسیت۔ (۳۲) ما اے هبرانی

شاهد اِئن. پاڪيَن روه، كه هُدايا وتي
باورمندانا بَکشتگ هم اے هبراني گواهيا
دنت.

گۆن اے هبراني اِشکنگا، ديوانئے (۳۳)
باسک اَنچُش زهر گپنتت كه په آياني كُشگا
پاد اَتكنت. (۳۴) بله گاماليال ناميَن پَريسِيه
كه شَرِيَتئے استاد و سرؤكاني ديوانئے
باسک و سَجَّهِيَن مردمانِي چَمَان شَرِيداريَن
مردے اَت، ديوانا پاد اَتك و هُكمي كرت:
”اے مردان يَك دمانے ڈُنا بريَت.“ (۳۵) گُرا
گوشتي: ”او اِسرائيلييان! هُزار بيَت كه
شمارا گۆن اے مردمان چے كنگي اِنَت. (۳۶)
كَمَّه وهدا پيَسر هم تيوداس ناميَن مردِيَا
جاه جت و وتا مَزَن مردے زانتِي، چار
سدے مردم آييئے همراه بوت. بله آكُشگ
بوت و آييئے همراه بَسست و سيَد بوتنت و
هَجَّ نبوت. (۳۷) چه آييا رَند، يَهُودا ناميَن
جَليلي مردِيَا، مردم شماريئے رُؤچان جاه
جت، آشوپ كرت و لهتِيَن مردمي گۆن وت

تَرَّيْنَت، بلہ آ ہم کُشگ بوت و ہمراہی

شِنگ و شانگ بوتنت. (۳۸) اَنوگِین

جاورانی بارئوا، منی شُور گُون شما ہمیش
اِنْت کہ چہ اے مردمان دست بگَشِیْت و
اِشان یلہ بدئِیْت. چِیا کہ اگن اِشانی اے
کار و مکسد چہ انسانانی نیَمگا اِنْت، بیَشک

پہ سر نرسیت. (۳۹) بلہ اگن چہ ہُدائے

نیَمگا اِنْت، شما اِشان داشت نکِیْت. گُرا
بزانیْت کہ آ وِہدا شمئے جنگ گُون ہُدایا
بیت.

آییئے ہبرش مَنْت، (۴۰) کاسِدش لوُت
و آورتنْت، لَٹ و کُٹ کنايْنْت و مکن کرتنت
کہ پہ ایسائے ناما دگہ برے ہبر مکننت.

نون یلہ اِش داتنت. (۴۱) کاسِد، گل و

شادہی کنان، چہ دیوانئے دیما در کپتنْت،
چِیا کہ آیان اے لاهکی رَسْتگَات پہ

ایسائے ناما بے اِزْتی بگندنت. (۴۲) آیان

مزنیْن پرستشگاہ و لوگانی تھا، چہ اے
مِستاگئے تالان کنگا کہ ایسا ہما مَسِیہ

اِنت، هچبر دست نڳشت.

په هزمتکاریا هیت مردمئے گچین کنگ

① هما روچان که مرید گیّشا چه

گیّشتر بیان اَنت، یونانی یهودی چه
اِبرانی یهودیان گلگدار اَنت که هر
روچیگین وَرَد و وراکئے بهر کنگا، آیانی

جنوزامان چیزے نرسیت. ② دوازدھین
کاسدان، سجّهین مرید لوُتنت و گوشتش:
”اے هبر شرّ نه اِنت که ما وَرَد و وراکئے
وَنڈ و بهر کنگئے کارانی سؤبا، چه هُدائے
پاکین هبرئے هزمتکاریا نادلگوش بیین. ③

پمیشکا، او براتان! چه وت هیت اَنچین
نیکنامین مردم گچین بکنیت که چه پاکین
روه و هُدایی زانت و زانگا سرریچ بنت
تان اے زِمّه و دُبّها همایانی کوپگا بلدّین و

④ وت په دُوا و هُدائے پاکین هبرئے

هزمتکاریا دَزگت بیین. ⑤ اے شئور،

سجّهینان دؤست بوت و اے مردمِش

گچين ڪرتنت: استپيان ڪه ڇه ايمان و
 پاڪين روها پُر آت، پيليپس، پروڪورس،
 نيكانور، تيمون، پارميناس و اُنٽاڪيھئ
 يهودي بوتگين باورمند نيكولاس. (۶) اے

مردمِش ڪاسيداني ديما آورت و پيش
 ڪرتنت. ڪاسيدان په آيان دوا ڪرت و دست
 بڏا جتنت. (۷) اے ڏولا هڏائے پاڪين هبر
 مردمانی نياما تالان بوت و اورشليما مريد
 سڪ زوت گيشا ڇه گيشتر بئيان بوتنت.
 بازين ديني پيشواے هم اے باورئے منوگر
 بوت.

استپيائے دزگير ڪنگ

(۸) استپيان ڇه هڏائے رهمت و زورا
 پُر آت و آيا مردمانی نياما مزين مؤجزه
 و اجبتين نشانی ديما آورت، (۹) بله ڇه
 يهوديانی يڪ گنيسهيا ڪه نامی ”آزات
 بوتگين گلامانی گنيسه“ آت، لهتين مردم
 ڇه آيا نارزا آت. آ ڇه ڪرينی و
 اسڪندريهئ شهر و ڪيليڪيه و آسيائے

دَمگان اَتنت و گۆن اِستِيپانا دِچاكا
لگنت. (۱۰) بله اِستِيپان گۆن اَنچِيَن روه و
زانتِيَا هبر كنگا اَت كه آيِيء دِيْما اوْشتاتِش
نكرت. (۱۱) گَرَّا لهتِيَن مردِمَش رَد دات تان
بگوشنت: ”ما اِشكتگ اِستِيپانا موسا و
هُدائے بارئوا كپر كرتگ.“ (۱۲) آيان، مردم
و كئومئے كماش و شَرِيَتئے زانوْگر
شورِيَنتنت و اِستِيپانش گپت و كَشكان،
سرؤكاني ديوانا پِيَش كرت. (۱۳) درؤگِيَن
گواه و شاهدِش آورت، آيان شاهدي دات و
گوشنت: ”اے مرد هُدائے پاكيَن لوْگ و
شَرِيَتئے هلاپا، چه بد و ناراهِيَن هبر كنگا
هچبر دست نكشِيَت. (۱۴) ما وت اِشكت،
گوشتي: ’ايسا ناسِري اے جاگها كرؤجيت
و آ رسم و رئواجان بدل كنت كه موسايا په
ما اِشتگ اَنت.“

(۱۵) ديوانئے سَجْهِيَن نندؤكان چَم په
اِستِيپانا سَك داتگ اَتنت و ديستِش آيِيء

دیم، پریشتگیئے دیمئے ڈئولا انت.

استیپانئے ثران

① مسترین دینی پیشوایا چه

استیپانا جست کرت: ”بارین، اے ٹھمت

راست انت؟“ ② استیپانا پسو دات: ”او

پت و براتان! دلگوش کنیت:

ابراہیمئے بارئوا

پرشوکتین ہدا، ہما و ہدا مئے بئیرک

ابراہیمئے دیم زاهر بوت کہ آ انگت

بئین النهرئینا ات و ہارانا جہمند

نبوتگات. ③ گون آیا گوشتی: ’وتی

سرڈگار و راج و کئوما بل و ہما ملکا برئو

کہ من ترا پیشی داران. ④ آیا

گلدانیانی ملک یلہ دات و ہارانا شت. چه

پتئے مرکا و رند، ہدایا آ چه اوڈا ہمے ملکا

آورت کہ انون شما نشتگیٹ. ⑤ ادا،

ہدایا آیارا هج میراس و ملکت ندات، یک

بچيلے زميني هم ندات، بله لَبزى كرت كه
آييئے نسل و پَدريچ اے سرڏگارئے هدا بُند
بيت. هدايا اے هبر هما وهدا كرت كه

ابراهيما انگت چُڪ نيست آت. (۶) گُون

آيا چُش گوشتي: 'تئي چُڪ و او بادگ
انچين مُلكيا كه آيانى وتيگ نه انت، درامد
و بيگانگ بنت و تان چار سد سالا، دگرانى

چيردستيا گلام و بے اِزت كنگ بنت. (۷)

چُش هم گوشتي: 'هما كئوم كه آيان وتي
گلام و چيردست كنت، من آيان سِزا دئيان.
پدا چه آ مُلكا در كايَنت و همے جاگها منا

پرستش كنت. (۸) هدايا گُون ابراهيما

أهد و گَرارے بست كه آييئے نشانى
مردين چُكاني سُنّت كنگ انت. پميشكا،

وهدے ابراهيما اِساكين چُڪ بوت، هشتمي

رؤچا سُنّتي كرت. همے ڏئولا اِساكا وتي

چُڪ آكوب و آكوبا وتي دوازدھين چُڪ، كه

مئے كئومئے گبيلھانى بُنپيرك انت، سُنّت

كرتنت.

ايسِيئے بارئوا

۹ آکوبے چُک، گُون وتی براتین

ایسپا پہ هَسَد و کُت کِنتت. براتان ایسپ
گلامیئے ڈئولا بها کرت و مسرا برگ بوت،

بله هُدا ایسپئے همراه آت و ۱۰ چه

سجھین سگی و سوریان رگینتی. هُدایا آ،
همینچک لاهکی و زانت و زانگ دات که

مسرئے بادشاه، پرنونئے مهر و اِهتباری پہ
وت گُت و پرنونا آ وتی سرجمین مُلک و

ملکتئے کارمستر کرت. ۱۱ رندا سجھین

مسر و گنهانا ڈگالے کیت که چه آییَا

مردمان مزین سگی و سوری رست و مئے

پت و پیرینان هچ ورد و وراکے نبوت. ۱۲

وهده آکوبا زانت که مسرا دان و گندم

رسیت، مئے پت و پیرکی ائولی برا پہ ورد

و وراکئے گرگ و آرگا همؤدا راه دانتت. ۱۳

آ، دومی رندا هم مسرا شتنت و اے رندا

ایسپا وتا گُون وتی براتان پدَر و پَجاروک

کرت. پرنون هم ایسپئے کئوم و کُئمئے

بارئوا سهیگ بوت. ۱۴ گُرا ایسپا پہ وتی

پت آکوبا کُلو راه دات که آ گون وتی
 سَرجمین گھول و هاندانا که هیتاد و پنچ
 مردم آتنت، بلڈیت و مسرا بیئیت. (۱۵) اے
 ڈئولا، آکوب مسرا شت و همودا آ و مئے
 پت و پیرک بیڈران بوتنت. (۱۶) آیانی جون
 چه اوڈا آرگ و شکیمئے شہرا، هما کبرا گل
 کنگ بوتنت کہ ابراہیمآ چه هامورئے چکان
 پہ چیزے زرا بها گیتگات.

(۱۷) وهدے گون ابراہیمآ، هدائے
 داتگین کئولے سَرجم بیگئے وهد نزیک
 بوت، مسرا مئے مردم باز گیشتر بوتنت.
 (۱۸) آ وهدا، مسرئے بادشاہ دگرے بوت و
 ایسپئے بارئوا هچی نزانت. (۱۹) آییا مئے
 کئوم رد دات و ریپینت، مئے پیرینانی سرا
 باز زلم و زوراکی پرینت و هج کرتنت کہ
 وتی نئکین چکان، چه لوگان ڈنا دئور
 بدینت کہ بمرنت.

موسایا بگرتان سلیماننا

٢٠) همے وهدا، موسا پيدا بوت. آ باز

شررنگ و ڈئولدارين چگے ات. تان سئے
ماها وتی پت و ماتئے لوگا رُست و رُدومی

کرت. ٢١) وهده ڈئا ايرش کرت، مسرئے

بادشاه پرئونئے جنگا زرت و وتی جندئے

چگئے ڈئولا روڊينت و مزن کرت. ٢٢)

موسايا مسرياني سجھين زانت و زانتکاری

در برت و په کردار و گيتارا توانمندين

مردے بوت.

٢٣) چل سالی که بوت، اے پگر و هئالا

کپت که گوڻ وتی بنی اسرائيلی براتان

گندک بکنت. ٢٤) وهده ديستی چه آيان

يگيئے سرا، مسريے زوراکی کنگا انت،

اسراييليئے ديمپانی ای کرت و بيرئے گرگا، آ

مصري ای جت و گشت. ٢٥) موسايا وتی

دلا انچش هئال کرت که آيئے اسرائيلی

برات بلکين سرپد بنت که په آيانی رگينگا،

هڏا آيا کار بندگا انت، بله اسرائيلی سرپد

۲۶) اے دگہ روچا اناگت، آيا دو

اسراييلي وتمان و تا مڑ و جنگا ديست.
موسا په آيانى گيشينگ و تپاک کنگا ديما
کنزت و گوشتى: 'او مردان! شما وت برات
ايت، چيا يكدگرا تاوانبار کنيت؟' ۲۷) بله

هما که وتى هم ملکيئى سرا زوراكى کنگا
ات، موسايى يک نيِمگى تيلانک دات و
گوشتى: 'ترا کئيا مئى سرا هاکم و کازى
کرتگ؟' ۲۸) بارين، هما ڈئولا که تئوزى آ

مىسرى کشت، منى کُشگا هم لاکارتگت؟
۲۹) گوَن اے هبرئى اشکنگا، موسا چه آ
مُلکا در آتک و ميديانئى سرڊگارا درانڊيَه
بوت. همؤدا آيا دو مردين چک بوت.

۳۰) چلّ سالا رَند، سينائى کوّهئى
گيا بانا، پريشتگى بَن گيتگين ڈولکيئى آسئى
شهمانى تها په موسايا پدَر بوت. ۳۱) چه
اے ندارگئى گندگا، موسا هئيران و هَبگه

مَنْت. وهدے په اِشيئے گيشتَر چارگا
نزيکتر شت، هداوندئے تئواری اے دئولا
اشکت: (۳۲) 'من تئیی پت و پیرک ابراهیم،
اساک و آکوبئے هدا آن. 'موسا چه تُرسا
لرزگا لگت و آييا تهم و جريت نکرت آ
نیمگا بچاریت. (۳۳) هداوندا گوشت: 'وتی
سواسان در کن، اے جاگه که تئو
اؤشتاتگئے، پاکین جاگه. (۳۴) من مسرئے
سرڈگارا وتی مردمانی سگی و سؤری
دیستگانْت، آیانی پریات و زاری
اشکتگانْت، په آیانی رَکینگ و آزات کنگا
ایر آتکگان. بیا، نون من ترا پدا مسرا رئوان
دئیان.'

(۳۵) اِسرائیلیان موسا نمَتگانْت و
گوشتگانْتِش: 'ترا کئیا مئے سرا هاکم و
کازی کرتگ؟' نون هدايا هما موسا بُن
گپتگین دُولکئے بُنا پریشتگے پیش داشت.
اے دئولا، آیانی هاکم و رَکینوک کرت و
مِسرَا راهی دات. (۳۶) هما ات که چه مِسرَا

اسراييليائي در آيگئے رهشؤن بوت. هماييا،
مِسر و سُهرزِرئ تئيابا و تان چلّ سالا
گيا بانان مۆجزه و اَجَبَتَيْن نشاني پيش
داشت. (۳۷) همے موسّا ات که گؤن بنی

اسراييليان گوشتی: «هُدا چه شمئے
براتانی نیاما په شما، منی ڈئولین
پئینگمرے گچین کنت.» (۳۸) اے هما موسّا

ات که گؤن پريشتگا هور، مئے پت و
پيرکاني مچيا گيا بانا گؤن ات. پريشتگا
سينائے کوھئے سرا گؤن آيا تران کرت و
موسّايا همؤدا هُدايے زند بکشوکين هبر
گپنت تان آيان په ما سر بکنت.

(۳۹) بله مئے پت و پيرک، په موسّايے
مَنگا رزا نه اتنت. چه آيا پُشتش کرت و
نمئت و دلش په مِسر است. (۴۰) آيان،
گؤن هارونا گوشت: 'په ما انچين هُدا
بساج که مئے رهبريا بکنت. اے موسّا، که
مارا چه مِسر در آيگئے راهی پيش
داشتگ، آيا چه بوتگ، ما نزانين.' (۴۱)

آيان گوسڪ پئيمين يڪ بٽي جوڙ ڪرت و په
وتي جوڙ ڪرتگين بٽي شريا، گربانيگ و
شادهي و شادڪامي ڪرت. (۴۲) بله هدايا

وتي ديم چه آيان ترينت و يله دانت، بل
که نون ماه و روچ و استاران پرستش
بکننت، هما ڏئولا که نياني کتابان نبشته
انت: 'او اسرائيليان! شما تان چل سالا مان
گيا بانان په من هئيرات و گربانيگ

ڪرتگات؟ (۴۳) نه! شما "ملوڪي تمبو" و
وتي هدا "ريپانئ استار" بڏا بستگانت،
هما بت که شما په پرستشا اڏ ڪرتگانت.
پميشکا من شمارا چه بابلي سرڏگارا هما
دستا، جلاوتن و درانڏيه ڪنان.

(۴۴) گيا بانا 'شاهديءَ تمبو' مئي پت و
پيرکان گون ات و هما پئما اڏ ڪنگ
بوتگات که هدايا موسا سوچ داتگات،
بزان هما نمونهي ڏئولا که آيا ديستگات.

(۴۵) اءِ هما تمبو ات که مئي پيرينان چه
وتي بئيرکان رستگات و يوشائ ڪماشي

و سرؤکيا، مئے پت و پيرُکان گؤن وت هما
 وهدا آورت که اے مُلکش گيت و هُدايا آ
 دگه کئوم آيانی چمانی ديما گلينتنت و تان
 داوودئے وهدا، آ تمبو همے مُلکا ات. (۴۶)
 داوودا، هُدائے وشين واهگ و رهمت گؤن
 ات و لوئتی په آکوبئے هُدايا جاگه و
 هنکينے اڈ بکنت، (۴۷) بله اے سُلئيمان ات
 که په هُدايا لوگے اڈی کرت. (۴۸) البت،
 بُرزين ارشئے هُدا بنی آدمئے اڈ کرتگين
 لوگان جاگه نکنت، انچش که نبيا گوشتگ:
 (۴۹) 'هُداوند گوشتيت:

”آسمان منی تَهتِ انت و

زمین منی پادانی چیرئے پَدَگ،

شما په من چه پئيمین لوگے اڈ
 کرت کنیت

يا که منی آرامجاه کجا بیت؟

۵۰) اے سَجَّہِیْن مَنی و تِی دِستے
اَدَّ کَر تَگیْن نِه اَنَت؟“

اِسْتِیپانے گڈی ہبر

۵۱) او سَرکَش و مانمئیاتکیں مردمان!
شمئے دل و گوَش سُنَّت کنگ نبوتگ اَنَت.
وتی پت و پیریْنانی ڈئولا، شما هم مُدام
هُدائے پاکِیْن روہئے ہلایا اوْشتیت. ۵۲)

کجام پیئگمبر شمئے پت و پیریْنان آزار
نداگ؟ شمئے پت و پیریْنان تَنتنا ہما
پیئگمبر ہم کُشتنت کہ آیان آ’پاک و
نِیکِیْنئے، آیکئے پیْشگوْیی کرتگ اَت. نون
شما آییئے جندئے دُرؤھوْک و ھوْنیگ ایت.

۵۳) شما ہما ایت کہ پریْشتگان پہ شما
شَریت اورت، بلہ ھچبر نمَنْت و شَریتئے
سرا کارؤ نکرت.“

اِسْتِیپانے سِنگسار کنگ

۵۴) گوْن اِسْتِیپانے ہبرانی اِشکنگا، آ

سک زهر گپنت و په آيا دنتان گدرؤشگا
لگنت. (۵۵) بله استپانا، که چه هدائے

پاکين روها سرريچ ات، آسمائے نيما
چارت، گون هدائے شان و شوکتے گندگا،
ايساي ديست که هدائے راستين نيما

اؤشتاتگ. (۵۶) گوشتي: ”آسمانا پچ گندگا

آن و انسانے چک، هدائے راستين نيما

اؤشتاتگ. (۵۷) آيان گون اے هبراني

اشکنگا، وتي گوش بند کرتنت و کوگارش
کرت. رندا، سجهين همشئور بوتنت و

استپانے سرا همله و ارشش برت. (۵۸)

گشان کنان، چه شهرا دن، در کرت و
سنگسار کنگش بندات کرت. هما مردمان
که آيئے سرا دروگين شاهدي داتگات،
وتي شال و کباه چه گورا در کرت و

شاوول نامين مردیئے کرا اير کرتنت. (۵۹)

هما وهدا که استپانا سنگسار کنگا اتنت،
استپان دوا کنانا گوشگا ات: ”او
هداوندین ايسا! په مني ندریگين ساهئے

زورگا رزامند باتئے۔“ (۶۰) رَندا، اِستِپیان
 کُونڈان کِپت و پہ بُرزتئواری گوشتی: ”او
 هُداوندا! اِشان پہ اے گناھا مئیاربار مکن.“
 گُون همے هبرانی گوشگا، ساھی دات.

باورمندانی سرا اُرش

(۱) شاوول چہ اِستِپیانئے کوشا رازیگ
 ات. آ روچا، اورشَلیمئے کِلِیسائے سرا سگین
 آزارے بُنگیج بوت. ابید چہ کاسِدان، آدگہ
 سَجھین باورمند، یهودیہ و سامِرہئے چپ
 و چاگردا شنگ و شانگ بوتنت. (۲) لهتین
 هُدادوستین مردما، اِستِپیان کبر کرت و پہ
 آیا مزنین سوگ و پُرسے داشت. (۳) بلہ
 شاوولا، کِلِیسائے برباد کنگ پندات کرت.
 لوگ پہ لوگ شت، مردین و جنین چہ
 لوگان در کرت، گشان کنان برت و جیل
 کنایتنت.

پیلیپس سامِرہا کئیت

۴) هما باورمند که شنگ و شانگ
 بوتگ آنت، هر جاه که سرش کپت، ایسائے
 وشین مستاگش رسیئت. ۵) پیلیپس
 سامرهئے یک شهریا شت و اودا مسیهئے
 کلئوئے جاری جت. ۶) وهدے مردمانی
 مچیان پیلیپسئے هبر اشکتنت و آیئے
 کرتگین آجبتین نشانی اش دیستنت، په
 آیئے هبرانی گوش دارگا، گیشتر دلگویش
 کرت. ۷) بازیئیا که جن پر ات، آیانی جن
 گون کوگار و چیهالان در آتکنت، بازیئ لنگ
 و مند هم ذراه و وش بوتنت. ۸) پمیشکا
 آ شهرئے مردمان باز گل و شادهی کرت.

جادوگرین شمون

۹) همے شهر، شمون نامین مردے
 سهر و جادوگری کنگا ات و سامرهئے
 مردمی هئیران و آجگه کرتگ آنت. آییا
 بٹاک جت و گوشت: ”من مزین مردے

آن. (۱۰) گسان و مزن، هرگسا آییئے هبر
گوْش داشتنت و گوْشِتِش: ”اے مرد هُدائے
وس و واک انت و ’مزن زور‘ گوْشگ بیت.“

(۱۱) مردم پمیشکا آییئے مَنوگر آتنت که باز
وهد ات چه وتی سهر و چمبندکی کاران،
مردمی هئیران کرتگ آتنت. (۱۲) نون

وهدے مردمان پیلیئسے سرا باور کرت،
که آ، هُدائے بادشاهیئے و شین مستاک و
ایسا مسیهئے ناما جار جنگا ات، گڑا مردین
و جنینان، پاکشودی کرت. (۱۳) شمونئے
چند هم باورمند بوت و پاکشودی ای کرت
و هر جاگه پیلیئسے همراه بوت. چه
دیستگین اجبتین نشانی و مؤجزهان
هئیران و هبگه منت.

(۱۴) وهدے اورشلیما، کاسیدان هال
رست که سامریان هُدائے هبر مئتگ انت،
گڑا آیان پترس و یوهنا همودا راه داتنت.
(۱۵) وهدے آتک و رستنت، په سامریان

دواش کرت کہ پاکیں روہ آیانی دِلان
 بیتریت، (۱۶) چیا کہ پاکیں روہ تنینگہ چہ
 آیان هچکسیئے سرا ایر نیاتکگات. آ پہ
 هداوندین ایسائے ناما پاکشودی دئیگ
 بوتگ آتنت و بس. (۱۷) پترُس و یوهنایا
 وتی دست آیانی بڈا جت و پاکیں روہ آیان
 رست.

(۱۸) وهده شَمونا دیست کاسد کہ
 دست بڈا جننت پاکیں روہ دئیگ بیت، آیا
 پہ پترُس و یوهنایا زَر آورت و (۱۹)
 گوشتی: ”منا هم اے وِس و واکا بدئییت
 تان هرگسا کہ دست بڈا جنان پاکیں روہ
 آیا هم برسیت.“ (۲۰) پترُسا پَسُو دات:
 ”تئی زَر گُون تئی همراهیا گار و گمسار
 باتنت. چیا کہ تئو هیال کرتگ هدائے دادا
 پہ بها گپت کنئے. (۲۱) ترا اے هزمتکاریا
 هچ بهر و وَنڈے نیست، چیا کہ تئی دل
 گُون هدایا تچک و راست نه انت. (۲۲) چہ

وتی اے بدکاریا تئوبہ کن و چہ ہداوندا
 دوا بلوٹ، بلکین ہدا تئی دلے اے سلین
 ہئالا بیکشیت۔ (۲۳) من گندگا آن، تئی
 دل چہ زہراپا پُر انت و شر و شدتے گلام
 و بندیگ اے۔“ (۲۴) شمونا پَسو دات:
 ”شما چہ ہداوندا پہ من دوا بلوٹیت، تان
 ہما چیز کہ شما گوشتنت، یگے ہم منی
 سرا مکیت۔“

(۲۵) پٹرس و یوہنا، ہداوندے ہبرانی
 شاہدی دئیگ و شنگ کنگا رند، پر ترّت و
 اورشلیما شتنت۔ پر ترگے وهدا، راہا،
 بازیں سامری ڈیہ و کلگان ہم وشین
 مستاکش تالان کرت۔

پیلیپس و ہبشی کلیتدار

(۲۶) ہداوندے پریشتگیا گون پیلیپسا
 گوشت: ”پاد آ، جنوبے نیمگا گیابانے ہما
 راہا بگر و برئو کہ چہ اورشلیما دیم پہ

گَزَّھا رثوت۔“ (۲۷) آ پاد آتک و راہ گیت۔
 راھا، گوہتگیں مردے دیستی کہ ہَبَشَھئے
 مُلکا، ”ملکہ گنداگھئے“ کلیتدار ات۔ اے مرد
 اورشلیما پہ زگر و دُویا شتگات و (۲۸)
 نون وتی اَرابھئے تھا نشتگات و دیم پہ
 وتی مُلکا پر تران، اِشئیا نبیئے پاکین کتابا
 وانگا ات۔ (۲۹) ہُدائے پاکین روھا گوں
 پیلیپسا گوشت: ”آییئے نژیگا برئو و اَرابھا
 ہمراہ بئے۔“

(۳۰) پیلیپس تچان آییئے نژیگا شت۔
 اِشکتی کہ آ مرد اِشئیا نبیئے پاکین کتابا
 وانگا انت۔ پیلیپسا جُست گیت: ”اے کتابا
 کہ وانگا ائے، اِشیا سرپد ہم بئے؟“ (۳۱)
 آیاا پَسَّو دات: ”نہ، تان گسے منا سرپد
 مکنت، من چوَن سرپد بان؟“ رندا پیلیپسی
 لوُٹت و گوَن وت نندارینت۔ (۳۲) آ مرد،
 اِشئیا نبیئے پاکین کتابئے ہما بھرا وانگا ات
 کہ اے ڈئولا گوشتیت:

» ”پسيئے ڈئولا كه آيا په ڪوشا
 برنت، آاش په ڪشگا برت، انچش
 كه گورانډ، پڙم چنوكئ ديم
 بيتئوار بيت، همے ڈئولا چه آيئے
 دپا هم تئوارے در نئياتك.»

» آيئے بے اِزت ڪنگ، ناراهين ڪارے (۳۳)
 ات. آيئے نسل و پدريچئے بارئوا
 ڪئے هبر ڪرت ڪنت؟ چيا كه آيئے
 زند زمينئے سرا هلاس ڪنگ بوتگ.»

هَبشي ڪليتدارا چه پيليپسا جست (۳۴)
 ڪرت: ”منا بگوش، بارين اے نبی ڪئي
 بارئوا هبر ڪنگا انت؟ وتی بارئوا يا دگه
 گسيئے؟“ (۳۵) گڙا پيليپسا چه هڏائے
 پاڪين ڪتابئے همے هبران وتی گپ و ثران
 بنگيج ڪرت و ايسا مسيهئے وشين مستاگی
 په آيا رسيئت. (۳۶) آ، راها رئوان، يڪ
 انچين جاگهيا رستنت كه اوڏا آپسرے
 هست ات، ڪليتدارا گوشت: ”بچار، ادا آپ

هست انت، پرواه نيست من همدا پاكشودي
بكنان؟“ (۳۷) پيليپسا پسئو دات: ”اگن تئو

په دل و ستك باورمند بوتگئ، پاكشودي
كرت كنئ.“ آيا درائنت: ”من باور كنان كه

ايسا مسيه هدا ئه چك انت.“ (۳۸) هبشي

كليتدارا همودا ارا به ئه دارگئ هكم كرت،
دوينان آيا مان دات و پيليپسا آ پاكشودي

دات. (۳۹) وهده چه آيا در كيتنت، اناگت

هداوند ئه روها، پيليپس چست كرت و
برت، هبشي كليتدارا پدا پيليپس نديست،

بله په گل و شادهي وتي راهي گيت. (۴۰)

پيليپس اشدود ئه شهرا گندگ بوت، چه
اودا تان كئيسريها شت و راها سجھين
شهران ايسا ئه وشين مستاكي شنگ كرت.

شاوول ئه باورمندی

(۱) شاوول، انگت هداوند ئه مريدان

پادتراپ دئيان، آياني كشت و كو شئ چن
و لانچا ات. آ، مسترين ديني پيشوائه كرا

شت و ۲) چہ آييا لوٽتي په دَمِشڪئ

شهرئ گنيسَهاني سرؤكان كاگدے

بنيسيت كه شاوولا اے اِختيار بيت، اگن

آييا اوڏا ”اے راهئ“ هر منؤگرے ديست،

مردئنه بيت يا جنئنه، بنديگ بكنت و

اورشليما بياريٽ. ۳) وتي سات و سپرا،

وهدے دَمِشڪئ شهرئ نزيكا رست، اناگت

آيئے چپ و چاگردا چہ آسمانا رُژنہ

دريشت. ۴) شاوول زمينا كپت و تئوارے

اشكتي: ”شاوول، او شاوول! تئو چيا منا

آزار دئيئے؟“ ۵) شاوولا جُست كرت: ”او

واجه! تئو كئے ائے؟“ پَسئوي دات: ”من

ايسا آن، هما كه تئو آييا آزار دئيئے. ۶)

نون پاد آ و شهرا برئو. همؤدا گوشنت ترا

چہ كار كنگي انت. ۷) شاوولئے همراه

بيئتئوار و مامانگ بوتنت. آيان اے تئوار

اشكت بله هچگسش نديست. ۸) شاوول

چہ زمينا پاد آتک، بله وهدے چمي پچ

كرتنت هچي مئيم نكرت. همراهان دستا

گیت و دَمِشکا سر کرت. ⑨ تان سئے
رؤچا کؤر بوت، نہ آپی وارت و نہ وراک.

⑩ دَمِشکئے شہرا، هَنانیا نامین
مریدے جَہمند ات. شُبین و إلهامیا،
هُداوند پہ آیا زاهر بوت و گوشتی: ”او
هَنانیا!“ آیا جواب تَرینت: ”جی، منی
واجه!“ ⑪ هُداوندا گوشت: ”پاد آ، ہما
دَمک و کوچہا برئو کہ آیا ’تچکین دَمک‘
گوشت. اوڈا یهودائے لوگا برئو و شاوول
تَرسوسیا شوہاز کن، کہ آدوا کنگا انت.

⑫ شاوولا وتی شُبینا دیستگ کہ هَنانیا
نامین مردے کئیت، آیا دست پر مُشیت
کہ پدا بگندیت.“ ⑬ هَنانیا پَسئو دات:

”او هُداوندا! من چہ بازینیا اِشکتگ کہ
اورشلیما، شاوولا تئی باورمند باز آزار
داتگ انت.“ ⑭ ادا ہم گوَن مزین دینی
پیشوایانی اِہتیارا آتگ کہ سَجھین ہما
مردمان بگیت و بندیگ بکنت کہ تئی

ناما گرت. “ (۱۵) بلہ ہداوندا گوَن ہَنانیا

گوشت: ”برئو، من پہ وتی ہزمتکاریا، آ
گچین کرتگ کہ درکئوم و آیانی بادشاہ و
اسراہیلیانی گورا برئوت و پہ منی ناما

گواہی بدنت. (۱۶) من آہیا سہیگ کنان کہ
پہ منی ناما آہیا چینچک آزار سگگی انت.“

(۱۷) ہَنانیا شت و ہما لوگا رست، شاوولی

دست پر مُشت و گوشتی: ”او منی براتین
شاوول! ہما ہداوند بزان ایسا، کہ راہا پہ
تئو زاہر بوت، منا راہی داتگ کہ تئو پدا
بگندئے و چہ ہدائے پاکین روہا پُر بیئے.“

(۱۸) ہما دمانا، چہ آہیئے چمان

گچل پیئمین چیزے کپت و آہیئے چمانی
رژن پدا آتک. گڑا آپاد آتک و پاکشودی ای

کرت. (۱۹) وَرَد و وراکی وارت، زرنگ و

زورمند بوت. لہتین روچا دَمَشکئے
مریدانی کِرا داشتی.

شاوولئے باورمندئے پَدَری

٢٠) شاوول، همؤدا يهودياني گنيسها
شت و جاري جت كه ايسا هداي چك انت.

٢١) هرگسا كه آيئ هبر اشكت، هئيران
بوت و جستى گيت: ”ا هما مرد نه انت
كه اورشليما ايسائ نام گروكاني گار و
گمسار كنڱي رندا ات؟ ادا هم پميشكا
نئياتكگ كه ايسائ مئوگران بگيت و

٢٢) مزني ديني پيشواياني كرا ببارت؟“
بله شاوول روچ په روچ زورمندتر بوت و
گون مھرين دليان پيشي داشت كه ايسا،
مسيه انت و ا دئولا آيا دمشكئ يهودي
سربتگ و بيپسو كرتنت. ٢٣) بازين

روچان و رند، يهوديان آيئ كشكئ شور
كرت، ٢٤) بله شاوول چه آياني پندلا

سهيگ بوت. گرا، آيان شپ و روچ شهرئ
دروازگاني نگهپانيا كرت تان بگرت و
بگشتي. ٢٥) بله آيئ شاگردان لچيا كرت
و شيا چه شهرئ ديوالا، جهلا اير دات.

شاوول اورشليمئ شهر

۲۶) وھدے شاوول اورشلیما رست

گۆن مریدان هۆر بئیگئے جُھدی کرت، بله
سجھینان چه آييا تُرست. آيان باور نبوت

۲۷) که شاوول په راستی مریدے بوتگ.

بله بارنابایا وتی همراه کرت و کاسِدانِی
کِرّا برت، آ سهیگ کرتنت که چه پئِیما
شاوولا دَمَشکئے راها هُداوند دیستگ و
هُداوندا گۆن آييا گپ و ثران کرتگ.

بارنابایا اے هال هم دات که شاوولا
دَمَشکئے شهرا چه پئِیما گۆن دِلیری په

ایسائے ناما واز کرتگ. ۲۸) رندا، شاوول

اورشلیما گۆن کاسِدان هر کارا هۆر بوت و

په نثرسی هُداوندئے ناما وازی کرت. ۲۹)

گۆن یونانی یهودیانی هم گپ و ثران

کرت. بله آ، شاوولئے کُشگئے رندا اتنت. ۳۰)

وھدے باورمندین برات چه اے پندلا

سهیگ بوتنت، شاوولش کئیسریها برت و

چه اودا دیم په ترسوسا راه دات. ۳۱) گزّا

یهودیه و جلیل و سامرهئے سجھین

دَمگان، کِلِيسا اَيْمَن و آسودگ بوت و رُست
و رُدۆم کَنان آت. باوَرَمندان، پِه هُدائِرسي
زِنْد گوازيْنَت و گوْن پاكيْن روھئے دِلْبُدَيَا
رۆچ پِه رۆچ گِيشْتَر بوتنت.

اينياس و دُرکاس

(۳۲) پِثْرُس سات و سپر کَنان آت و
لُدَّهئے شَهْرئے نندوْکِيْن هُدائے پِلْگارْتگِيْن
مردمانی گُورا آتک. (۳۳) اوْدا اَييا اينياس
نامِيْن مردے دِيسْت که لَنگ و مُنْڈ آت و
هَشت سال آت که تَهْتئے باھوْٹ آت. (۳۴)
پِثْرُسا گوْن اَييا گوْشت: ”او اينياس! ايسا
مَسِيْه ترا دُراہ کنت، پاد آ، وتی گندلان
پِيچ.“ هَما دَمانا اينياس پاد آتک و
اوْشتات. (۳۵) وهدے لُدَّه و شارونئے
مردمان اينياس دِيسْت، آ هَم دِيْم پِه
هُداوندا آتکنت.

(۳۶) ياپائے شَهْرا، مريدے هِست آت که

نامی تَبیتا اَت (یونانی زبانا ”دُرکاس“
 گوَشگ بیت، بزان ”آسک“). آ باز نیِک کارِین
 جنیئے اَت و هر وهدا نیِزگارِین مردمی
 کُمک و مَدَت کرتگ اَتنت. (۳۷) همے روچان
 ناجوڑ بوت و مُرت. آیئے جوَنش شُشت و
 لوگئے بُرزادی بانا ایِر کرت.

(۳۸) یاپائے شهر چه لُدھا نَزیک اَت.
 وهدے یاپائے نندوکیں مرید سھیگ بوتنت
 که پِئرس لُدھے شَهر اِنت، آیان دو مردم
 راه دات و مِنتگیری اِش کرت که پِئرس
 زوٹ آسانی کِرا بیئت. (۳۹) پِئرس آسانی
 همراه بوت. وهدے اوْدا رَسْت، لوگئے
 بُرزادی بانا برتِش. اوْدا سَجّهین جنوْزام
 آیئے چپ و چاگردا مِچ بوتنت و گریوان
 هما پُچ و جامِگش پیش داشتنت که
 دُرکاسا وتی زندا دوْتکگ اَتنت. (۴۰) پِئرسا
 آ سَجّهین چه بانا در کرتنت، کوْنڈان کِیت
 و دِوایی کرت. رَندا دِیمی جوْنئے نیِمگا
 تَرینت و گوشتی: ”او تَبیتا! پاد آ.“ آیا

وتی چمّ پچ کرتنت، پٿرُسے نیمگا چارتی
 و نِشت. (۴۱) پٿرُسا آییئے دست گیت و
 اوشتارینت، باورمند و جنوڙامی تئوار
 کرتنت و تَبیتایی زندکا آیانی دستا دات.
 (۴۲) اے هال، سَجّهین یاپائے شهر ا شنگ
 بوت و بازیڻ مردمیّا هُداوندئے سرا باور
 کرت. (۴۳) پٿرُس تان لهتیڻ وهدا همؤدا
 یاپائے شهر ا گُون شَمون نامیڻ پؤست
 رَجوکیّا نِشت.

گرنیلیوسئے الهام

(۱) کئیسَرِیّهے شهر ا، گرنیلیوس نامیڻ
 مردے هست اَت، که رومی پئوجا،
 ”ایتالیایی لشکرئے“ سد مردمئے مستر اَت.
 (۲) آییئے جند و سَجّهین گهؤلی پهریڙکار
 و هُداثرس اَتنت. آییّا نیڙگارِیڻ مردم په
 دَسپچی کُمک کرتنت و مُدام هُدائے بارگاها
 زِگر و دُوا کنگا اَت. (۳) یک روچے
 نیمرؤچا رَند، کِساس ساھت سِیا، هُدائے

پريشتگه په شُبين و اِهامي ديست كه
 نزيك اټك و گوشتي: ”او گرنيليوس!“ (۴)
 گرنيليوسا گون تُرسه پريشتگه نيمگا چم
 سك دانت و گوشتي: ”جي واجه! چه
 گوشه؟“ پريشتگا پسو دات: ”تئي دوا و
 هيرات ياتمانين سئوگاته كه هدائه
 بارگاهارستگ. (۵) نون وتي مردمان
 ياپائ شهرا رئون كن و يك مرديا، كه
 نامي شمون انت و پترس هم گوشنتي،
 بلوټ و بيار. (۶) آ، پوټ رجوكن
 شمونئ مهمان انت كه لوگي تيابئ نزيكا
 انت.“ (۷) وهده پريشتگا وتي هبر
 كرتنت و شت، گرنيليوسا وتي دو كاردار و
 يك پهريزكارين سپاهيگه كه آبيئ هزمتا
 ات، لوټنت، (۸) گون آيان اء سجهين
 كسه اي كرت و ديم په ياپايا رئون دانتنت.

پترسئ اِهام

(۹) دومي روچا، وهده هر سئ راها

آتنت و یاپائے نژیگا رستنت، هما وهدا
نیمرؤچا پِثرُس په دوا کنگا لوگئے سرا سر
کیت. (۱۰) شدیگ بوت و آییئے دلا وراک

لوئت. وهدے ورگان تئیار کنگا آتنت،
پِثرُسا شُبِیْنِگ بوت و گوْن اِلِهامے دیستی
(۱۱) که آسمانئے دپ پچ بوتگ و مزنین
پَرزَوَنگ پِئِیمِیْن چیژے چه هر چارِیْن لَمبان
زمینئے نیمگا ایْر آیگا اِنْت. (۱۲) اے

پَرزَوَنگ چه هر پِئِیمِیْن چارِیادِیْن هئِیوان،
مار و گوچ و بالی مُرگا پُرَّ اَت. (۱۳) پِثرُسا
تئوارے اِشکت که گوشتی: ”او پِثرُس! پاد
آ، بگش و بۆر.“ (۱۴) بله پِثرُسا پَسْئو

تَرِیْنْت: ”نه، او هُداوند! من هچبر ناپاک و
پلیتِیْن ورگ نئوارتگ.“ (۱۵) دومی رندا پدا
تئوار اَتک و گوشتی: ”هما چیژ که هُدایا
پاک زانتگ اَنْت، تئو آیان سِل و ناپاک
مزان.“ (۱۶) سئے رندا همه دئولا بوت و
پدا پَرزَوَنگ زوت آسمانا برگ بوت.

١٧) پٿرُس هئيران اَت كه بارين اے

إلهامئے مانا و مكسد چے إنت؟ همے وهدا،
گرنيلیوسئے راه داتگين مردمان شَمونئے
لؤگ شوهاز کرتگات و آتکگ و لؤگئے
دروازگئے دپا رستگاتنت. (١٨) آيان گوانک

جت و جُست کرت: ”إدا شَمون نامين
مهمانے هست كه پٿرُس هم گوشنتي؟“

١٩) پٿرُس تنينگه وتي ديستگين إلهامئے
بارئوا پگر کنگا اَت كه هُداے روها گؤن آيا
گوشت: ”بچار، سئے مردم آتکگ و تئي
جُستا اَنت. (٢٠) پاد آ، جَهلا اير کپ و په
دلجمي آيانی همراهيا برئو، چيا كه آ، من
رئوان داتگ اَنت.“ (٢١) پٿرُس اير کپت و
گؤن آيان گوشتي: ”آ كه شما آيئے جُستا
ايت، من آن. شما چيا آتکگيت؟“ (٢٢) آيان
پَسئو دات: ”ما پئوجي آپسر گرنيلیوسئے
کاسد اين. آ پهریزکار و هُداثرسين مردمے
و سجّهين يهودي آيئے و شنامي و
بؤهيئرئے مَنؤگر اَنت. هُداے يک پاکين

پريشتگيا گون آيا گوشتگ که په تئي
هبراني گوش دارگا ترا وتي لوگا بلوئيت.

٢٣ پٿرسا آ مردم لوگا آورت و مهمان
کرتنت. دومي روچا، آياني همراه بوت و
شت. چه ياپايا لهتين وتبراتين باورمند هم
گون آيان گون کيت و شتنت.

پٿرس و گرنيليوس

٢٤ اے دگه روچا، پٿرس و آيئے
همراه کئيسريها رستنت. گرنيليوس آياني
رهچار و وداريگ آت و وتي لهتين سياد و
نزيگين سنگتي هم لوئتگآت. ٢٥ وهده
پٿرس آيئے لوگا آتک و رست، گرنيليوسا
وشاتک کرت و سجده کنان آيئے پادان
کيت. ٢٦ پٿرسا اوشتارينت و گوشتي:

٢٧ ”پاد آ، من هم تئي دئولا انسانے آن.“
گون آيا هبر کنان، پٿرس لوگا شت.

٢٨ ديستي که بازين مردمے مچ بوتگآت.
گون آيان گوشتي: ”شما زانيت که په

يَهُودِيَان، گۆن دركئومان هۆر و يڪجاه
بئىگ رئوا نه انت و آيانى لۆگان هم
نرئونت. بله هداوندا منا پيش داشت كه
هچكسيًا ناپاك و پليت مزانان و مليكان.

(۲۹) پميشكا وهده تئو منا لؤت، من به

چك و پد آتكان. نون بگوش تئو منا چيا
لؤتگ؟“ (۳۰) گرنيلیوسا پسئو دات: ”چار

رؤچ بيت كه همى وهدا ساهت سئيا، وتى
لؤگا زگر و دوا كنگا اتان، اناگت يك مردے
كه درپشناكین پؤشاکی گورا ات، منى ديما
آتك و (۳۱) گوشتى: ’گرنيلیوس! تئى دوا

و هئيرات ياتمانين سئوگاته كه هدايے

بارگاها يات كنگ بيت. (۳۲) نون وتى

مردمان ديم په ياپايا رئوان كن و هما
شمونا بلؤت و بيار كه پئرس هم گوشتى.
آ، پؤست رجؤكين شمونئى مهمان انت كه

لؤگى تئيبائے نزيكا انت.‘ (۳۳) من هما دمانا

په تئى لؤتگا وتى كاسد راه دانت، تئى
مئت سر و چمان كه تئو آتكئى. نون ما
سجھين هدايے ديوانا هۆر نشتگ و وداريگ

اين تان هُداوندئ آ سَجَّهين هيران بِشكنين
كه ترا په مئ گَوْشگا هُكمى داتگ.

پټرُسئ تران

(۳۴) پټرُسا تران كرت و گوشت: ”من
نون په دلجمى سرپد بوتگان كه هُدا په
كَسِيَا رو و ریا نكنت. (۳۵) كَسِئ كه آيئ
دلا هُدا ترسى ببیت و په تچكى و راستى
كار بكنت، هُدا ئ بارگاه په آيا پچ انت،
تُرئ چه هر كئوميا ببیت. (۳۶) شما زانئ
كه هُدايا په بنى اسرائيليان وتى كئو راه
دات و چه ايسا مَسِيهئ راه، كه
سَجَّهينانى هُداوند انت، سُهَل و اَيْمِنِيئ
مِستاگ دات. (۳۷) چُش هم زانئ اے كار
چونكا چه يهيائے جار جتگين پاكشوديا
رند، جَلِلا بُنگيچ بوت و سَجَّهين يهوديها
رئواج گيت. (۳۸) اے كار همش ات كه
هُدايا گون وتى پاكين رو و زؤرا، ايسا
ناسريئ سرا روگن پر مُشت. اے دئولا آ،

هر جاہ كه شت، گون وتی نیكین كاران، آ
 سجھین مردم كه شئیتانئے بندیگ آنت
 ذراہی كرتنت، چیا كه ہدا گون آیا گون
 آت. (۳۹) ما، اے سجھین كارانی شاہد این
 كه آیا اورشلیمئے شہرا و یھودیہئے دمگا
 كرتنت. بلہ سلیپش گشت و گشتش. (۴۰)
 ہدایا سئیمی روچا، آزندگ و زاہر كرت،
 (۴۱) بلہ پہ سجھین مردمان نہ، پہ ہما

شاہدان كه آیا وت چہ پیشا گچین
 كرتگ آنت، بزان پہ ما كه ایسائے جاہ جنگا
 رند، گون آیا ہور وارت و نوشت. (۴۲) آیا
 ہكم كرت كه ما اے مستاگا پہ مردمان جار
 بجنین و گواہی بدئیین كه آ ہدائے گچین
 كرتگین انت تان زندگ و مردگانی كازی
 بیت. (۴۳) سجھین پئیگمبر، ایسائے بارئوا
 گواہی دئینت، هرگس آییئے سرا ایمان
 بیاریت، گناہی آییئے ناما بكشگ بنت.

پاكین روہ دركئومان ہم رسیت

(۴۴) پِٿرُس اَنگت هبرا اَت، پاڪيَن روه،
 هما مردمانى سرا اير اَتڪ كه آييئ هبران
 گوش دارگا اَتنت. (۴۵) پِٿرُسئ همراهيا
 اَتڪگيَن باورمندیَن يَهُودى هئيران بوتنت
 كه هُدايَ پاڪيَن روه، په درڪئومان هم تُهپه
 و ئيكي دئيگ بوت. (۴۶) چيا كه يَهُوديان
 اِشكت آ، دگه زبانان هبر كنگا اَنت و هُدايَ
 سِپَت و سنايا اَنت. گِڙا پِٿرُسا گوشت: (۴۷)
 ”نون كه اے مردمان مئ دُئولا پاڪيَن روه
 رَسَتگ، كَسَے هَسَت كه اِشان چه آيئ
 پاكشوديا مكن بكنَت؟“ (۴۸) گِڙا هُكمى
 كرت كه ايسا مَسِيهئ ناما پاكشودى دئيگ
 بِنَت. رَندا آيان، چه پِٿرُسا دَربندى كرت
 تان لهتَيَن رُوچا آيانى گورا بَجَلِيت.

پِٿرُسئ بئيان و هالرسانى

(۱) سَجَّهَيَن يَهُودِيها، كاسِد و
 باورمندیَن براتان اِشكت كه درڪئوميَن

مردمان هم هُدائے هبر مَنَّتگ. (۲) وهده
 پِثْرُس پر تَرَّت و اورشَلِیْمَا آتک، یهودیان
 آییئے سرا اے ایراز گیت که (۳) ”تئو
 سُنَّت نکرَتگِیْن درکئومانی گورا شتگئے و
 گُون آیان یگِیْن پَرزؤنْگئے سرا ورگ
 وارتگ.“

(۴) گْرا پِثْرُسا سَجْهَیْن سرگوست هما
 دابا که بوتگات په رد و بند، بئیان کرت و
 گوشتی: (۵) ”من یاپائے شھرا ذوا کنگا
 آتان، منا شُبِیْنِگ بوت و گُون اِلْهَامے دیسْتَن
 که چه آسمانا مزنِیْن پَرزؤنْگ پِئِیْمِیْن چیژے
 چه هر چارِیْن لَمْبَان اِیر آيانا دِیْم په من
 پِیْدَاک اِنْت. (۶) وهده من په دلگوشتی
 آییئے نِیْمْگا چارت، دیسْتَن که اِشِیئے سرا
 چارِیادِیْن دَلَوْت، وَکْشِیْیْن هئِیوان، مار و
 گُوج و بالی مُرْگ اِنْت. (۷) من تئوارے
 اِشْکْت که گوشتی: ’او پِثْرُس! پاد آ، بْگْش
 و بَوْر. (۸) بله پَسْئو داتْن: ’نه، او هُداوندا!

ناپاک و پليٽين ورگ هچبر مني دپا نشتگ.
 ۹) دومي رندا چه آسمانا تئوارے آتک و
 گوشتي: 'هما چيز که هدايا پاک زانتگ انت،
 تئو آيان سل و ناپاک مزان.' ۱۰) سئے رندا
 همے ڈئولا بوت و پدا آ سجھين چيز آسمانا
 برگ بوتنت.

۱۱) هما وهدا، سئے مردم که چه
 کئيسريها په من راه دئيگ بوتگات، هما
 لوگئے دپا رستگ انت که ما مهمان اتين.
 ۱۲) هداے روا منا گوشت که من په
 دلجمي گوڻ آيان برئوان. اے ششين برات
 هم مني همراھيا آتکنت. ما سجھين
 ۱۳) گرنيليوسئے لوگا شتين. آيا مارا هال
 دات که چه پئما پريشتگے وتي لوگا
 ديستگي. پريشتگا گوشتگ: 'وتي مردمان
 ياپايا رئوان کن و شمونا بلوٹ و بيار که
 پترس هم گوشنتي. ۱۴) آيا په تئو انچين
 مستاگے گوڻ انت، که چه اے مستاگا تئو و

تئی سجھین گھول پھل کنگ و رکینگ
بیٽ.

(۱۵) وھدے من وتی ثران بُنگیج کرت،
پاکین روہ آیانی سرا ایڑ آتک، اُنچش کہ
مئے سرا ائولی برا ایڑ آتگات. (۱۶) آ وھدا
من هداوندئے هما هبرانی هئال و ثرانگا
کپتان کہ گوشتگاتی: 'یہیایا مردم گوں
آپا پاکشودی داتگانت، بلہ شما چہ هدائے
پاکین روہا پاکشودی دئیگ بیٽ. (۱۷)
پمیشکا، اگن هما داد و بکشش کہ چہ
هداوندین ایسا مسیھے سرئے باورمندیا
مارا دئیگ بوتگات، هدايا آیانا هم داتگ،
گرا من کئے اتان کہ هدائے کارانی دیما
بوشتاتیان.

(۱۸) اے هبرانی اشکنگا رند، آ بیٽوار
بوتنت، هدايش ستا و سنا کرت و گوشتیش:
”راست انت کہ هدايا درکئوم هم،
پشومانئے مؤہ داتگانت کہ چہ وتی

گناہان تئوبہ بکننت و ابدمانین زندا
برسنت.

اَنٔاکیہئے کلیسا

۱۹) هما باورمند کہ چہ اِستیپانئے وهد
و باریگئے آزاران، شنگ و شانگ بوتگ آتنت
سات و سپر کنان، پینیکیہ، کبرس و
اَنٔاکیہئے سرڈگاران رستنت، هدائے ہبرانی
مستاگا تہنا گوَن یهودیان گوشگا آتنت.

۲۰) بلہ چہ آیان لہتیئا، کہ کبرس و
کِرینیئے مردم آتنت، اَنٔاکیہا آتک و اے
وشین مستاگش هداوندین ایسائے بارئوا
پہ یونانیان ہم سر کرت. ۲۱) هداوندئے
دست گوَن آیان گوَن آت، پمیشکا بازیئے
باورمند بوت و چہ وتی کار و راہان، دیم
پہ هداوندا آتک. ۲۲) اورشليمئے کلیسایا،
اے ہال رست و آیان بارنابا اَنٔاکیہا رئوان
دات. ۲۳) وهدے آاودا رست و هدائے
رہمتی دیست، گل بوت و مردمی دلبڈی

دانتت کہ پہ دل ھداوندئے وپادار و مَنّوڪ
 بڻت. (۲۴) بارنابا شَرّیڻ مردے اَت و چہ
 ایمان و پاکیڻ روھا سرریچ اَت. اے دابا،
 دگہ بازیڻ مردمے ھداوندئے راھا ھئوار
 بوت.

(۲۵) بارنابا، شاوولئے شوھاذا تَرَسوسا
 شت. (۲۶) وھدے شاوولی در گیّتک، گوڻ
 وت اَنُتاکيھا برتی. اوڏا اے دویڻ، تان سالیّا
 گوڻ کِلیسائے باورمندان ھوَر بوتنت و
 بازیڻ مردمے درس و سَبگَش دات. اے
 اَنُتاکيھئے شھر اَت کہ ائولی رندا مرید، ”
 مَسیھی“ گوَشگ بوتنت.

(۲۷) ھما روچان، لھتیڻ نبی چہ
 اورشلیما اَنُتاکيھا اَتک. (۲۸) چہ آیان یگیا،
 کہ نامی آگابوس اَت، چہ ھدائے روھئے
 اِلھاما پاد اَتک، پیّشگوویی کرت و گوشتی:
 ”رومئے سَرجمیڻ مُلکا مزنیڻ دُگالے
 کپیت.“ اے دُگال، کئیسَر کُلئودیوسئے

بادشاھيئے دئور و باريگا بوت. (۲۹) گڙا
 مريدان شئور ڪرت هرگس وتي وس و
 توانا، په يهوديهئے نندوڪين باورمندين
 براتاني ڪمگا، چيزے راه بدنت. (۳۰) آيان
 همے ڏولا ڪرت و اے ٿيڪي، بارنابا و
 شاوولا په ڪليسائے ڪماشان رسيئت.

پٿرُسے آزاتي

(۱) همے روچان، بادشاھ هيروديسا په
 ڪليسائے آزار رسيئنگا، لهتين مردمئے گرگ و
 بند ڪنگ بنگيچ ڪرت. (۲) آيا يوهنائے
 برات آڪوب گيت و زهم ڪوش ڪرت. (۳)
 وهدے ديستي كه يهودي چه اے ڪارا وش
 آنت، گڙا پٿرُسي هم دزگير ڪرت. اے ڪار،
 بيهميرين نڪئے ائييدئے روچان بوت. (۴)
 دزگير ڪنگا رند، آيا پٿرُس جيئل ڪرت. چار
 چار سپاهيگئے چار ٿولي، باريگ باريگا
 آيئے سرا پاسپاني ڪنگا آت. هيروديسئے
 دلا آت كه سرگوزئے ائييدا رند، آيا ڪئومئے

ديما كاريت و پيش ڪنت. (۵) پٿرس انگت
جيلا بنديگ ات و ڪليسا ڳون بازين
دلستڪي په آيا هڏائے بارگاها دوا ڪنگا
ات.

(۶) چه آ روچا که هيروديسا پٿرس
هڪديوانا برگي و مئياريج ڪنگي ات يڪ
شيء پيسر، آ ڳون دو زمزिला بستگات و دو
سپاهيڳئے نياما وپتگات. جيئے دروازگئے
دپا هم نگهپانين سپاهيگ اوشتاتگ انت.

(۷) يڪ اناگت چه هڏاوندے نيما
پريشتگے آتک و آ ڪوئي رزناگ بوت.
پريشتگا پٿرسے ڪش و پهناٽ دست جت،
چه و ابا آگه ڪرت و گوشتي: ”هئا، پاد آ.“
زمزيل چه پٿرسے دستان بتک و ڪپنت.

(۸) پريشتگا گوشت: ”لنکا بند و سواسان
پادا ڪن.“ آيا انچش ڪرت. پريشتگا پدا
گوشت: ”وتي گها گورا ڪن و مني رندا
بئے.“ (۹) پٿرسا پريشتگئے رند گيت و دنا
در آتک، بله سري پر نبوت که په راستي

اَنچُش بئِیگا اِنْت، هئیالی کُرت بِلکِیَن
شُبِیَنے. (۱۰) آ دویَن چہ ائولی و دومی

نِگھپانیا گوستنت و هما مزنیَن آسنى
دروازگئے دِپا رَسنتت کہ شہرئے نِیمگا اَت.
دروازگ و تسرا پَچ بوت و آ ڈُنا در اَتکنت.
چہ یِک دَمکِیا و رَند، پَریشَتگا آ یلہ دات.
(۱۱) وهدے پِٹرسا هوش کُرت، گوشتی:

”نون من پہ دل زانان کہ هداوندا وتی
پَریشَتگ راہ داتگ و منا چہ هیرودیسئے
دستا و چہ هما بد و بلاهان رَکِینَتگ کہ
یَهودی آیانى و دارِیگ و رهچار اَتنت.“

(۱۲) چہ اے سرپدیا رَند، پِٹرس مَریمئے
لؤگا شت. مَریم هما یوہَنائے مات اَت کہ
مَركاسئے ناما هم زانگ بیت. اوْدا بازِین
مردمے پہ دوا کنگا مِچ اَت. (۱۳) پِٹرسا
لؤگئے دروازگ ئُگت، روْدا نامِین مؤلدے پہ
دروازگئے پَچ کنگا در اَتک. (۱۴) آیا
پِٹرسئے تئوار پَجّاه اُورت و چہ گلا، بے
دروازگئے پَچ کنگا، تچانا لؤگا پَر تَرّت و

١٥ ٲالٲ داتنت: ”ٲٲرٲس ڈٲا اؤشتاتگ.“

آٲان گؤن رؤدائا گؤشت: ”تئو گنؤك بوتگئٲ.“ بله آ وتٲ گٲئٲ سرا اؤشتاتگات و گؤشگا ات كه ”آ ٲه دل ٲٲرٲس انت.“ گرا آٲان گؤشت: ”زٲور آٲئٲٲ ٲرٲشتگ انت.“

١٦ ٲٲرٲس دروازگا ئگگا ات. آٲان دروازگ ٲچ كرت و گؤن ٲٲرٲسئٲ گندگا، هئٲران و هٲگه منتنت. ١٧ ٲٲرٲسا گؤن دستئٲ

اشارها بٲٲئوار كرتنت و هال داتنت كه هُداوندا آ، چه جٲلا چؤن آزات كرتگ. گؤن آٲان گؤشتٲ: ”آكوب و اٲ دگه براتان چه اٲ هالا سهٲگ بكنٲٲ.“ رندا چه اؤدا در آتك و دگه جاگهٲا شت.

١٨ سباھئٲ سرا، سپاهٲگانی نٲاما شؤر

و وَلَوْلَهٲ مان كٲت كه بارٲن، ٲٲرٲسا چٲ بوت؟ ١٩ هٲرودٲسا شؤهاز كئاٲنت، بله وهدهٲ ٲٲرٲس دستا نكٲت، چه سپاهٲگان جُست و ٲُرس كنگا رندا، آٲانی كُشگئٲ هُكمٲ دات. گرا هٲرودٲسا ٲهُودٲه ٲله دات

و کئیسَرِیہا شت و همؤدا مَنت.

هیرودیسئ مَرک

هیرودیس گؤن سور و سئیدونئ (۲۰)

مردمان زهر و نارزا ات، بله اوْدئ لَهتین
کماشایه آییئ دیوانجاهئ رئوگا اجازت
لوئت. بادشاهئ، بلاستوس نامین دست و
دپی هزمتکارش گؤن وت همشئور کرت و
چه هیرودیس سُهَل و سَلاه کنگئ مِنتوار
بوتنت. چیا که آیانی سرڈگارئ وَرَد و
وراک، چه هیرودیس بادشاهئ مُلکئ

نیمگا آتک. (۲۱) گڑا په آیانی گند و نندا یک

رؤچے گیشینگ بوت. آ رؤچا، هیرودیس
گؤن شاهی پؤشاکان، بادشاهی تَهتئ سرا
نِشت و مردمانی دِیما ثرانی کرت. (۲۲)

وهدئ آییئ هبر هلاس بوتنت، مردمان
کوگار کنانا گوشت: ”اے انسانی تئوارے
نه انت، هُدایی تئوارے.“ (۲۳) هما دمانا،

هُداوندئ پریشتگیآ آ جت، چیا که آییا هُدا
ستا نکرتگات. جسمی کرم گپت و مُرت.

٢٤ ٲدائے ٲبر و ٲلئو رٲچ ٲه رٲچ

ٲیش بئان و دئما رئوان آت. ٢٥ وٲدے
بارنابا و شاوولا ٲٲن ٲمٲ و ئئٲٲانی
رسئنگا وئی کار سرجم ٲرت، ٲه
اورشلئمے سٲرا ٲر ترّت و آتٲنت و
یوٲنّا اش ٲه مَرٲاس ٲم ٲٲشگ بوت، ٲٲن
وت آورت.

١ آنتاٲئٲے ٲلیسایا، لٲتئِن نبی و

استاد ٲست آت: بارنابا، شَمون ٲه
”سیاٲل“ ٲم ٲٲشگ بوت، لوٲیوس ٲه
ٲرئنیئے باشندٲے آت، مَناٲئن ٲه ٲاٲم
ٲیرودیسئے درٲارا، آئئے ٲسانیئے سنگت
آت و شاوول. ٢ وٲدے رٲچ ٲنت و
ٲداونداسنا و ستا ٲنگا آنتت، ٲاٲئن روٲا

گوڻ آيان گوشت: ”بارنابا و شاوولا په مني
 هما کارانی سرجم کنگا گچين بکنيت که
 من په آيان گيشينتگانټ.“ (۳) چه
 روچگ و ذوايا رند، آ دوينش دست بډا
 جت و راه دانت.

بارنابا و شاوول ديم په کبرسا

(۴) اے دابا، بارنابا و شاوول که چه
 پاکين روھے نيټمگا راه دئيگ بوتگانټ،
 ديم په سلوکيايا جهلاد بوتنت. چه اوډا
 بوجيگا نشت و کبرسا شتنت. (۵) وهده
 سالاميسے شهرا رستنت، يهودياني
 گنيسهان هډائے هبرش جار جت. يوهناش
 په کما همراه ات. (۶) آيان سجھين
 جزيرها تر و تاب کرت تانکه پاپوسا
 رستنت. اوډا، يک دروگين يهودي پئيگمبر
 و جادوگرے ديستش که نامي باريشو ات.
 (۷) آيا، وټا گوڻ والي سرگيوس پولسا
 همگرنچ کرتگانټ. والي، زانتکاريڼ مردے

اَت. آييا، پِه هُدائے هبرئے اِشکنگا، بارنابا و
 شاوول لوُتنت. ^(۸) بله آ جادوگر، كه
 يونانى زبانا آيئے نام ”اِليماس“ انت،
 بارنابا و شاوولے دِيما اوُشتات و جُهدى
 كرت كه والى، ايسا مَسِيهے سرا باور
 مكنت. ^(۹) شاوولا كه پولس هم گوَشگ
 بيت، چه پاكين روا سرريچ، اِليماسے
 نيِمگا چم سَك داتنت و گوشتى: ^(۱۰) ”او
 شئيتانئے چَك! تئو كه چه مَكرو مَندرا
 سرريچ ائے و هر راستيے دژمن ائے، تئو
 هچبر هداوندئے راستين راهے چپ و
 چوُٹ كنگئے كارا يله نكنئے؟ ^(۱۱) بچار،
 انون هداوند ترا گيپت، كوَر بئے و تان
 وهديا، روچئے رُژناييا ديست نكنئے.“ هما
 دمانا، آيئے چمان مُج و تهاروُكيا مان
 شانت. دَزموُش كنان شوهازا لگت كه گسے
 آيئے دستا بگيپت و راها سوُج بدنت. ^(۱۲)
 وهده واليا اے ديست، چه هداوندئے
 تاليمئے زوُرا هئيران مَنت و باورمند بوت.

١٣ رندا، پولس و آبيئے همکار، چه

پاپوسئ شہرا بوجيگا سوار بوت و
پمپليہئے دمگا، پزگہئے شہرا آتکنت. چه
اودا يوهئايا آيلہ دانت و اورشليما پر
ترت. ١٤ بلہ بارنابا و پولس، چه پزگہئے

شہرا ديما رئوان، پيسيدیہئے دمگا،
انتاکیہئے شہرا سر بوتنت. شبتئ روچا،
يہودیانی گنيسہا شتنت. ١٥ تئورات و
نبیانی کتابانی وانگا رند، گنيسہئے مستران
گون آيان گوشت: ”او براتان! اگن پہ
مردمانی دلبڈيا گون شما گلئوے هست،
درشان بکنيت.“ ١٦ پولس پاد آتک،

اؤشتات و گون دستئ اشارہا گوشتی: ”او
اسراييلیان و درکئوميئن هداثرسان! منی
هبران دلگووش کنيت. ١٧ اے کئومئ هدا،
اسراييلئ هدايا مئ پت و پيرک گچيئن
کرت و مسرا جهمنديئ وهد و زمانگا
سرپراز کرتنت و گون وتی زور و واکا چه

مِسرَا در آيگئے رهشؤنى دانتت. (۱۸) چَل
 سائے کِساسا مان بَر و گِيا بانا، آيانى کار و
 کِردى سگتنت. (۱۹) آيا گنهائے مُلکا هيت
 کئوم پرؤش دات و آيانى سرڊگار وتى
 کئومئے ميراس و مِلکت کرت. (۲۰) اے
 سَجھيَن سرگؤست، کِساس چار سد و
 پنجاه سالا بوتنت. چه آيا رَند، تان
 سَموئِل نبِيئے زمانگا، هُدايا په آيان کازى
 داشت.

(۲۱) پدا آيان بادشاهے لوُت، گُرا هُدايا
 چه بِنيا مينئے گَبيلها، کيسئے چُک شاوول،
 تان چَل سالا آيانى بادشاه کرت. (۲۲) رَندا
 هُدايا آ، چه بادشاهيئے تَهتا اير گيتک و
 داوود آيانى بادشاه کرت. هُدايا په آيا
 گواهى دات که 'منى دل چه يَسِيئے چُک
 داوودا رازيگ اِنْت و آ منى هر واهگا
 سَرجم کنت.' (۲۳) چه هما داوودئے نسل و
 پَدريچا، په اِسرائيلئے کئوما وتى کئول

داتگین رَکینۆک، بزان ایسایى راه دات. (۲۴)

چه ایسائے ایگا پیسر، پاکشودۆکیڻ
یَهِیایا سَرجمینِ إِسرائیلْئے کئومئے دیمّا
جار جت که آ چه وتی گناهان تئوبه بکننت
و پاکشودی بکننت. (۲۵) وهدے یَهِیائے

هزمتکاریئے وهد هلاس بیگی ات، آییا
جُست کرت: 'شمئے هئیالا من کئے آن؟ من،
آنه آن که شما هئیال کنیت. آ چه من و رند
کئیت و من آییئے کئوشبندانی بۆجگئے
لاک هم نه آن.'

(۲۶) او براتان، او ابراهیمئے نسل و

پدریچ و درکئومین هداثرسان! اے
رَکینگئے کئو و پیگام، په ماشما رئوان
دئیگ بوتگ. (۲۷) اورشليمئے مردم و آیانی
هاکمان، ایسا پَجاَه نئیاورت، بله گۆن آییئے
مئیارىگ کنگا، آیان نبیانی هما هبر پوره و
سَرجم کرتنت که هر شَبَتئے رۆچا وانگ
بنت. (۲۸) هرچنت آیان په ایسائے کُشگا
هچ سئوب و دلیله ندیست، بله چه

(۲۹) پیلاتوسا لوٹتیش کہ آییا بکوشارینیت۔
 آییئے بارئوا ہرچے نبیسگ بوتگات، آیان
 سرجم کرتنت و چہ سلیبئے دارا ایر گیتک
 و کبرش کرت۔ (۳۰) بلہ ہدایا چہ مُردگان
 زندگ کرت و (۳۱) ہما مردم کہ چہ جلیلا
 آییئے ہمراہیا اورشلیما آتکگ اتنت، تان
 بازیں روچیا آاش دیست۔ نون آ، کئومئے
 دیما پہ ایسایا گواہی دینت۔ (۳۲) انون ما
 پہ شما ہمے مستاگا دیگا این، آ کئول کہ
 (۳۳) ہدایا گون مئے پت و پیرکان کرتگات،
 گون ایسائے زندگ کنگا، پہ ما کہ آیانی
 چک و او بادگ این، سرجم و پورہای کرت،
 انچش کہ زبورئے دومی بھرا نبیسگ بوتگ:

» تئو منی بچ ائے،«

» مروچی من ترا پیدا کرتگ۔«

(۳۴) ہدایا گون اے ہبران ہم کئول
 داتگ کہ ایسایا چہ مُردگان زندگ کنت و

جوئی هچبرَ نیوسیت:

»هما پاک و دلجمین کئول و
وادهانی برکتا شمارا بکشان«

» که گۆن داوودا لبزن
کرتگأت.«

۳۵ پمیشکا، دگه جاگهه هم آتکگ: 'تئو

۳۶ وتی هما پاکینا سَرگ و پوسگا نیلئے. '۳۶

وهده داوودا وتی وهد و باریگا، هُدائے
واهگ سَرجم کرتنت، مُرت و وتی پت و
پیرکانی ڈئولا کبر بوت و آییئے جوئن هم
پوسّت. ۳۷ بله آگس که هُدایا چه
مُردگان زندگ کرت، آییئے جوئن نیوسّت.

۳۸ او براتان! بزانیّت، چه ایسائے نیمگا

۳۹ گناهانی پهلئے جار په شما جنگ بیت. ۳۹

موسائے شَریتا شمارا چه گناهان رَکینت
نکرت. بله نون هرگس که ایسا مَسیهئے

سرا باوَر کنت آییئے سجھین گناہ پھل کنگ
بنت. (۴۰) ہزار بیٹ، چُش مبیٹ کہ نبیانی
ہبر شمئے سرا سَرجم ببنت:

(۴۱) » 'او ملنڈ و مسکرا کنوکان!«

» بچارِیت، ہئیران و ہبگہ
بیٹ،«

» گار و زئوال بیٹ،«

» چیا کہ من شمئے دئور و
باریگا آنچین کارے کنگا آن
کہ«

» ثرے شمارا بگوشنت ہم،«

» شما ہچبر باوَر نکنیت. ««

(۴۲) وھدے پولس و بارنابا چہ گنيسھا

در آيگ و رئوگا اتنت، مردمان چہ آيان
لوٹت کہ دیمی شبتئے روچا پدا همے

۴۳

سرھالانی سرا گیشتر ہبر بکننت.

مُچّیئے پاد آیگا رَند، بازین یھودی و
درکئومین یھودی بوتگین ہڈاٹرسین مردم،
پولس و بارنابائے ہمراہ بوتنت. پولس و
بارنابایا آ دلبڈی دات و گوشتنت کہ ہڈائے
مہر و رھمتانی ساہگا بماننت.

۴۴

اے دگہ شَبّتا، کم و گیش شھرئے

سجّھین مردم پہ ہڈاوندئے ہبر و کُلوئے

۴۵

گوّش دارگا مچّ بوتنت. وھدے

یھودیان مردمانی بازین مُچی دیست، چہ

گست و کُنتا زھر گپنتت، پولسش بے اِزت

۴۶

کرت و آییئے ہبرانی دیما اوشتاتنت. آ

وھدا، پولس و بارنابایا گوّن دلیّری آیانی

پَسّؤا گوشت: ”مارا چہ سجّھینان پیسر،

ہڈائے ہبر گوّن شما گوّشگی ات، بلہ شما

ہڈائے ہبرا نمّیّت و وتا ابدمانین زِندئے

لاھک نزانیت، نون ما درکئومانی گورا

۴۷

رئوین. ہڈاوندا مارا ہمے ہکم داتگ

کہ:

» من ترا در کئومانی نور و رُژن
کرتگ،«

» که تئو رَکّینگ و نِجاتا،«

» تان دنیائے گڈی مرز و
سیمسران برسیئنئے. “«

۴۸) وهدے در کئومان اے هبر اِشکتنت،
باز گل و شادان بوتنت و هُداوندئے هبرش
شرپ داتنت و همینچک مردما ایمان آورت
که هُدایا په نمیرانیئن زندا گچین کرتگآت.
۴۹) اے ڈئولا، هُداوندئے هبر آ سَجّهین
دَمگا شنگ و تالان بوت.

۵۰) بله یهودیان، شریدار و هُداثرسیئن
جنین و شهرئے نامدارین مردین، پولس و
بارنابائے آزار دئیگ و بدواهیا شورینتنت و
آش چه آ دَمگا در کناینتنت. ۵۱) پولس و
بارنابایا وتی پادانی دَنز همؤدا چَنڈتنت و

اِکْنِيهَّ شَهْرَا شَتْنَت. (۵۲) مرید گل و
شادان، چہ پاکین روہا سرریچ اتنت.

پولس و بارنابا اِکْنِيهَّا رَسَنَت

- (۱) پولس و بارنابا وتی هیل و آدتئے
پدا، اِکْنِيهَّ شَهْرَا هَم یَهُودِیَانِی گَنیَسَہَا
شَتْنَت. اوڊا آیان آنچین دابیآ ہبر کرت کہ
(۲) بازیں یهودی و یونانی باورمند بوتنت.
بلہ ہما یهودی کہ باور کنگا تئیار نہ اتنت،
آدگہ درکئومیں مردمِش شوریتنت، آیانی
پگرش پولس و بارنابائے ہلایا تریت و
(۳) زھرریچ کرتنت. پولس و بارنابایا تان
بازیں وھدے همؤدا داشت و پہ نئرسی
ھداوندئے بارئوا شاھدی اِش دات. ھداوندا
آ، پہ مؤجزہ و اَجَبَتِین نشانی پیش دارگا
واک و توان داتنت و اے ڈئولا پدري کرت
کہ آییئے مھر و رھمتئے گئو و پیگام
(۴) راست انت. شھرئے مردمانی نیاما
جیڑہ و ناتپاکیا سر گشت. بھرے یهودیانی

نیمگا بوت و آ دگه بھر گوڻ ایسائے کاسِدان
 همراه بوت. (۵) یهودی و درکئوم هور
 بوتنت و گوڻ وتی هاکمانی همراهیا،
 کاسِدانی آزار دئیگ و سِنگسار کنگئے
 شئورش کرت. (۶) کاسِد سھیگ بوتنت و
 چه اوڊا جِست و لیکاوونیھئے دَمگئے شهر،
 لِسْتَرَه و دِرِبَه و اے دگه کِر و گورانی هلک
 و هنکینان شتنت. (۷) هموڊا ایسائے
 وشین مستاگش تالان کرت.

پولس و بارنابا لِسْتَرَه رئونت

(۸) لِسْتَرَه، یک مردے هست ات که
 پیدائشی لنگے ات و هچبر گامی جت
 نکرتگ ات. (۹) آ پولسے هبران اشکنگا
 ات، پولسا تچکاتچک آییئے نیمگا چارت و
 زانتی که آیا په ذرهبکشیا ایمان و باور
 هست. (۱۰) گڑا پولسا په بُرزتئواری
 گوشت: ”پاد آ، وتی پادانی سرا بوشت.“ آ

مرد جاہ سِرَّت و رئوگا لگت. (۱۱) وھدے
 مردمان پولسے اے کار دیست،
 لیکاوونیھئے گالوارا گوشتیش: ”اے ھدا آنت
 کہ بنی آدمئے شکل و دروُشما پہ ما ایر
 آتکگ آنت.“ (۱۲) آیان، بارنابا ”زووس“
 نامینت و پولس ”ھرمس“، چیا کہ
 مسترین ھبر کنوک پولس ات. (۱۳)
 زووسے پرستشگاہ شھرے ڈنا ات.
 پرستشگاہے مسترا، پہ پولس و بارنابایا
 کاییگرین گوک و پُل و شوُشنگ شھرے
 دروازگا اورتنت. پرستشگاہے مستر و
 مردمانی رُمب ھمے شئورا آتنت کہ پہ آیان
 گربانیگ بکننت.

(۱۴) وھدے کاسد، بزان پولس و بارنابا
 چہ آیانی اے واھگا سھیگ بوتنت، وتی یچ
 و پوُشاکان درّان و چاک دئیانا، گوُن
 کوگارے مردمانی مچیئے نیاما آتکنت. (۱۵)
 گوشتیش: ”او مردمان! شما چے کنگا ایت؟
 ما شمئے ڈولین بنی آدم این و بس. آتکگین

شمارا اے مِستاگا بدئیئن کہ اے ہراب و
ناہودگیئن کاران یلہ بکنیت و برہک و
نمیرانین ہدائے کشکا بگریٹ. آییا آسمان،
زمین، دریا و هرچے کہ آیانی تھا
ہست انت، اڈ کرتگ انت. (۱۶) پیسریگیئن

زمانگا، ہدایا سجھین کئوم مؤکل
داتگ انت کہ وتی راہا وت گچیئن بکنت.
(۱۷) انگت ہم آییا وتا چہ گواہی دئیگا
دور نداشتگ. پہ وتی مہرئے درشان کنگا،
چہ آسمانا هئور گوارینیت و پُربریئن
کِشاران پہ مؤسم رُودینیت، شمارا پہ
الکاپی وُرد و وراگ دنت و شمئے دلان چہ
وَشیان سرریچ کنت. (۱۸) گوئن اے ہبران،
کاسِدان پہ هیلتے مردم چہ هئیرات و
گُربانیگ کنگا داشتنت.

(۱۹) بلہ لہتین رُوچا و رند، بازیئن یهودی
چہ اَنٹاکیہ و اِکْنیہا آتک و شہرئے مردمِش
وتی نیمگا تَرینتنت. پولسِش سِنگسار کرت
و گوئن اے هئِیالا کہ مُرتگ، کَشان کنان چہ

شہرا ڏن ڏئور دات، (۲۰) بله وهڌے مرید
پولسے چپ و چاگردا آتک و مچ بوتنت، آ
پاد آتک و شہرا پر ترنت. دومی روچا،
بارنابائے همراہیا، درپہئے شہرا شت.

پولس و بارنابا اُتاکيھا پر ترنت

(۲۱) مان درپہئے شہرا هم، ايسائے
وشين مستاگش تالان کرت و بازين مردمے
مریدش کرت. پدا لسُتره، اگنيہ و اُتاکيھا
پر ترنت. (۲۲) مریدش سر و سوچ کرت و
دلبڏي دانتت که وتی باورا مھر بدارنت.
گوشتش: ”ما، گون بازين سگی و سوريانی
سگگا هڏائے بادشاهيا شت کنين.“ (۲۳)

آيان په هر کليسايا کماش گچين کرت و
گون روچگ و ذوايا، آ کماشش هما
هڏاوندئے باهوٹ کرتنت، که آيئے سرا
باورش کرتگات. (۲۴) چه پيسيديهئے دمگا

گوزان بوت و پمپيليھا آتکنت. (۲۵) پدا
پرگھا، هڏائے مستاگش رسيئت و ديم په

اَتَالِيَهَّ شَہرا جَہلاد بوتنت.

۲۶) چہ اَتَالِيہا، بوجیگا سوار بوت و
اَنٹاکیہا پر ترنتنت. چہ همودا پہ ہما کار و
مُہیمَا ہُدائے مہر و رھمتانی سپردہ کنگ
بوتگ اَتنت، کہ نون آیان سَرجم کرتگ اَت.

۲۷) وھدے پولس و بارنابا اَنٹاکیہا
رستنت، آیان کلیسائے مردم مچ و یکجاہ
کرتنت. ہر کارے کہ ہُدایا چہ آیان دستا
کناينتگ اَت، گون آیان گوشتش و ہالیش
دات کہ ہُدایا پہ درکئومان ہم ایمان و
باورمندیئے دروازگ پچ کرتگ. ۲۸) پولس
و بارنابا تان دیرا گون اَنٹاکیہے مریدان
منتنت.

اورشليمئے دیوان

۱) چہ يَهُودِيہا لھتین مردم اَنٹاکیہا
آتک و براتش تالیم داتنت و گوشتش:
”تان وھدے شما موسائے شَریتئے رَندگیریا

سُنّت و بُرک مکنیت، رَکّت نکنیت۔“ (۲)

پولس و بارنابایا، اے سرھالے سرا گوں
آیان دِچاک کرت و سکّ ناتپاک بوتنت۔ گڑا
شئورِش کرت کہ پولس و بارنابا گوں دگہ
لہتینا، اورشلیما برئونت و گوں کاسد و

کماشان اے جیڑھئے بارئوا ہبر بکننت۔ (۳)

کلیسایا آیانی راہ دئیگئے چن و لانچ کرت
و آیان چہ پینیکہ و سامرھئے راہا گوزان،
ہر جاہ اے وشّین ہال دات کہ بازیں
درکئومان ہم چہ پئیمّا ہدائے راہ زرتگ۔
چہ اے ہالے اشکنگا، سجھین برات باز
وش و شادان بوتنت۔

وہدے اورشلیما آتک و رستنت، (۴)

کلیسا و کاسد و کماشان وشّاتک کرتنت۔
ہر کارے کہ ہدایا چہ آیانی دستا

کنایتگات، ہالِش داتنت، (۵) بلہ لہتین

باورمند کہ پیشا پریسیانی رُمبا
بوتگاتنت، پاد آتکنت و گوشتش: ”ہما
سجھین درکئوم کہ ایمانش آورتگ، باید

سُنَّت و بُرُڪ ڪنگ بڻت و هُڪم دئيگ بيت
 ۽ ۶ ڪه موسائے شَرِيَتئے رَندگيريا بڪنت.“
 ڪڙا ڪاسِد و ڪماشان په اے هبرئے گيشينگا
 ديوان ڪرت. ۷ ٻازين هبر و هالا رَند،
 پِٿرُس پاد آتڪ و گوَن آيان گوشتي: ”او
 براتان! شما شَرَّ زانِيَت ڪه باز وهدا پيسر،
 هُدايا چه شمئے نياما منا گچين ڪرت ڪه
 درڪئوم چه مني زبانا ايسائے وشين
 مستاگا بَشڪننت و باور بڪنت. ۸ هما
 هُدا ڪه هرگسئے دلئے هالا زانت، درڪئومي
 هم پاڪين روه بڪشت و په وت زرتنت،
 انچش ڪه پاڪين روهي مارا بڪشتگآت.
 ۹ هُدايا مئيگ و آياني نياما هچ پرڪ و
 پيرے نه اِشت، وهدے آ باورمند بوتنت،
 ۱۰ هُدايا آياني دل هم پاڪ و پلگار ڪرت.
 نون شما چيا مريداني گردنا گرانين جُگے
 بنديت و هُدايا چڪاسيت؟ اے بارا، نه ما
 زرت ڪنين و نه مئے پيرينان زرت ڪرتگ.
 ۱۱ ائِه! مارا باور اِنت، انچش ڪه ما گوَن

هُداونديڻ ايسائے مهر و رهمته ٿهڻها
 رڳين، همے ڏٺولا آ هم رڳنت. “ (۱۲) پٿرُسے
 هبراني اشڪنگا رند، سرجمين مڇي بيتئوار
 بوت و بارنابا و پولسے گپ و ثرائش
 گوش داشتنت، که هدايا چه آياني دستا،
 دركئوماني نياما چوئين مؤجزه و اجگايي
 پيش داشتگ.

(۱۳) وهده آيان وتي گپ و ثران هلاس
 کرت، آکوبا درائنت: ”او براتان! مني هبران
 دلگوش کنيت. (۱۴) شمون پٿرُسا گوش
 که هدايا چه پئما اولي برا دركئوماني
 نيَمگا په مهر هئيال گور کرت که چه آيان
 هم په وتي ناما کئومے گچين بکنت. (۱۵)
 اے گون نبیانی هبران یک و همدپ انت،
 انچش که نیسگ بوتگ:

(۱۶-۱۷) » ’آ هداوند که اے سجھين کاران
 یکجاه سرجم کنت چش گوشيت:
 ”چه اشيا رند، من پدا کايان و

داوودئے کپتگین تَمبوا» «نۆک و مِکْ
 کنان.» q2-17 «من آییئے وئیرانیئین
 جاھان پدا جوژئینان و راست کنان،»
 q2-17 «تانکه آ دگه کئوم دیم په
 هُداوندا بیاینت،» q2-17 «بزان آ
 سَجَّهین درکئوم که منی نام آیانی دلا
 نِشتگ.»

«اے هبر چه دیرِیگین (۱۸)
 زمانگان زانگ بوتگ.»

(۱۹) پمیشکا منی هیالا، ما آ درکئومانی
 راها جنجال آدْ مکنین که هُدائے راهش
 زرتگ، (۲۰) په آیان بنیسیئن: چه هما
 گُربانیگان که گۆن بُتانی نامئے گرگا ناپاک
 بوتگ آنت، چه زنا و بیئنگیا، چه مُردارین
 دَلوتانی گوشتا، انچش هم چه هُونئے ورگا
 پهریز بکنت. (۲۱) چیا که چه کوهنین
 زمانگان، هر شهرا موسائے شَریتئے جار
 پَرینۆکیئن مردم بوتگ آنت که هر شَبَتئے

رؤچا مردمش گنيسهانی تها وانينتگ أنت.

په درکئومين باورمندان، اورشليمئے کليسائے کاگد

٢٢ گڑا گوڻ سَرجمين کليسايا هوَريگا،

کاسِد و کماشان شئور کرت که چه وتی
نياما لهتئين مردم گچين بکننت و پولس و
بارنابائے همراهيا اَنَتاکیها رثوان بدئينت.
آيان چه وتی نيَمگا يهودا که برسابا گوَشگ
بوتگات و سيلاس، گچين کرتنت که
براتانی نياما، اے دوين سرؤکين مردم
آنتت. ٢٣ آيانی دستا کاگدے داتش که
اے ڈئولا ات:

”ما، کاسِد و کليسائے کماشين مردم و
شمئے برات، شمارا، بزان اَنَتاکیه، سوريه و
کيليکيهئے درکئومين باورمندين براتان
دُرؤت و دَرهبات دئيين. ٢٤ ما اِشکتگ که
بے مئے پرمانا چه مئے نياما لهتئين باورمند
همانگر آتکگ و گوڻ وتی هبران شمارا
دلَپَرَکه و پريشانِش کرتگ. ٢٥ پميشکا ما

په همدلی شئور کړت که چه وت لهتین
 مردم گچین بکنین و گوڼ وتی دؤستین
 پولس و بارنابائے همراهیا، په شما راه
 بدئیین، (۲۶) هما دوین براتانی همراهیا که
 په مئے هداوندین ایسا مسیهئے ناما وتی
 ساهئے ندر کنگا چک و پد نبوتگ انت. (۲۷)
 مئے اے دوین کاسد یهودا و سیلاس، هما
 هبران که ما په شما نبشتگ انت، سرزبانی
 هم گوشت. (۲۸) پاکین روہ و ما، همے
 شرتر زانتگ که لهتین بُنیادی گپان و ابید،
 گرانین بارے شمئے کوپگان ملدین. (۲۹)
 شما چه بُتانی ناما کُربانیگ کرتگین گوشتا،
 چه هونئے ورگا، چه مُردارین دلوتانی
 گوشتا و چه زنا و بیننگیا پهریز بکنیت. چه
 اے کاران وتا دور دارگ، په شما باز شر
 انت. وش و سلامت باتیت.

(۳۰) رندا، اے گچین کرتگین برات
 اُتاکيها دیم دئیگ بوتنت. اوډا شت و
 کلیسائے سجھین مردمش یکجاہ کرتنت و

کاگدش پہ آیان رَسینت. (۳۱) آیان اے کاگد
 وانت و چہ اشیئے دلجمی و دلبڈی
 دئیوکیں گُلُوا باز و ش بوتنت. (۳۲) یھودا
 و سیلاس کہ وت ہم نبی آتنت، اوڈئے
 براتش گۆن بازیں ہبران دلبڈی دات و
 آیانی باورِش مہتر کرت. (۳۳) چیزے
 وھدا اوڈا منتنت و رندا، براتان آپہ وشی
 و سلامتی رُکست کرتنت و چہ ھمؤدا کہ
 دیم دئیگ بوتگ آتنت، ھما جاھا پر ترنتنت.
 (۳۴) (۳۵) پولس و بارنابا، اَنٹاکیھا مہتل
 بوتنت و گۆن دگہ بازیں مردمان ھور بوت
 و ھداوندئے ھبرش تالیم دئیان و شنگ
 کنان کرت.

پولسے دومی مستاگی سپر

پولس و بارنابائے جیڑہ

(۳۶) لہتین روچا و رند، پولسا گۆن
 بارنابایا گوشت: ”سجھین ھما شھران کہ

ما هُداوندئ هبر رسيڻتگ، بيا پدا همؤدا
 برئوئين و براتان بچارين كه بارين آ چؤن
 آنت. (۳۷) بارنابائے واهگ آت، يوهڻايا كه
 مَرڪاس هم گوشگ بوتگآت، همراه بڪنت،
 (۳۸) بله پولس آيئے همراه ڪنگا رزا نه آت
 چيا كه آيا، پمپيليھئے دَمگا آ يله
 داتگ آنت و اے ڪارئے تها آيانى همراه
 نبوتگآت. (۳۹) اے ڏؤلا، پولس و بارنابا
 وتمان و تا تپاك نبوت، نڻهنت و چه
 يكدوميا جتا بوتنت. بارنابا، مَرڪاسئے
 همراهيا، بؤجيگيا سوار بوت و ڪبرسا شت.
 (۴۰) بله پولسا، سيلاس گچين ڪرت و
 براتان آ، هُداوندئ مَهر و رهمتانى باهوٽ
 ڪرتنت. نون پولس راه گيت. (۴۱) ڪليسايان
 مَهر و زؤرمند ڪنان، چه سوريه و
 ڪيليڪيھئے دَمگان تر و تاب ڪنانا شت.

تيموتاووسئے همراهى

(۱) پدا پولس، دِرِبَه و لِسْتَرَهئے شهران

آٽڪ و رست. لِسْٿَرَهَا تيموتاووس ناميَن
مريدے هست آت که آييے مات باورمندين

يَهودي و پت يونانيے آت. (۲) لِسْٿَرَه و

اِگْنيَهْئے براتاني نياما تيموتاووس باز

نيکناميَن مردے آت. (۳) پولسے واهگ

آت که تيموتاووسا وتي سات و سپرا

همراه بکنت، پميشکا چه رئوگا پيسر، په

يَهودياني هاترا سُنْتي کنايَنت، چيا که آ

هَند و دَمگاني سَجْهيَن مردمان زانتگات

که تيموتاووسے پت يونانيے. (۴) شهر په

شهر تَران بوتنت و چه اورشليمے کاسد و

کماشاني گيشينتگين راه و رهبندان،

براتش په مَنگا سهيگ و سرید کرتنت. (۵)

اے ڈئولا، کليساياني باورمند روچ په روچ

گيشتر بوتنت و باورش هم مُهرتر بوت.

پولسے اِلهام

(۶) پولس و آييے همراه چه پريجيّه و

گلاتيَهْئے دَمگان گوستنت، چيا که پاकिन

روها آ، آسیائے دَمگا ھُدائے ھبرئے رسیڻگ
 و شڻگ کنگا مکن کرتنت. (۷) وھدے
 میسیھئے سیمسران رستنت، بیتینیھئے
 نیمگا رئوگئے جُھدِش کرت بلہ ایسائے روھا
 پہ اوڊئے رئوگا نہ اِشتنت. (۸) گڑا چہ
 میسیھا گوزان بوت و ثرواسئے بَندنا
 آتکنت. (۹) ھمؤدا شپا پولسا یک مَکدونی
 مردے پہ شُبین دیست کہ اوشتاتگات و
 مِنت کنان ات کہ ”دریایا بگوازیں،
 مَکدونیھا بیا و مارا کُمک کن.“ (۱۰) چہ اے
 شُبینا رَند، ما پہ مَکدونیھئے رسگا اشتاپ
 کرت، چیا کہ چہ اے شُبینا دلجم بوتین،
 ھُدائے رزا ھمیش انت کہ ما برئوین و
 وشین مستاگا اوڊئے مردمانی نیاما شڻگ و
 تالان بکنین.

لیدیھئے باورمندی

(۱۱) ما چہ ثرواسا بوجیگا سوار بوت و
 دیم پہ ساموثراکئے جَزیرها شتین. دومی

رؤچا چه اوڊا نياپوليسے بَندنا آتک و

رَستين. (۱۲) چه اوڊا پيليپيا شتین، که

مَکدونيّهے آ بهرے مزين شھرے و

رومياني مندجاه انت و تان چيزے رؤچا

هموڊا مهتل بوتين. (۱۳) شَبَتے رؤچا، چه

شهرے دروازگا در کيت و کئورے لمبا

شتين. مے هيال ات بلکين اوڊا يهودياني

زگر و دوائے جاگهے بيت. هموڊا نشتين و

گوڻ لهتين جنيئا که په زگر و دوايا

آتکگ انت، هبرا گلایش بوتين. (۱۴)

جنيئاني نياما، ليديه نامين هداثرسين

جنيئے هم گوڻ ات که تياتيرهے شهرے

مردمے ات و جَمورنگين گران کيمتين گد

بها کنوکه ات. آپولسے هبران گوڻ دارگا

ات که هداوندا آيئے دئے چم پچ کرتنت و

آيا پولسے هبر مَنتنت. (۱۵) ليدِها گوڻ

وتی لوگے سجھين مردمان پاکشودی

کرت. پاکشوديا رند، آيا دزبندی کرت و

گوشت: ”اگن شما منا هداوندین ايسائے

هکين منوگرے زانيت، گزا بيايت مني لوگا

بداریت. “ لیدیها گون وتی بازیڻ گوشگا
مارا منینت.

پولس و سیلاس بندیجاها

۱۶) یک روچه ما زگر و دوائے جاگها
رئوگا اتین، مؤلدے دیستین. مؤلدا جنے پر
آت که چه آییئے زؤرا گئیب گویی کرت و
چه ایشیا په وتی هدا بندان بازیڻ زر و مالی
گت. ۱۷) آ، پولس و مئے رندا آتک و په
کوکار گوشگا آت که ”اے مردم، برزین
ارشے هدائے هزمتکار آنت و شمارا
رکینگئے یک راهے سوچ دینت.“ ۱۸) آیا
تان باز روچا انچش گوشان کرت. گڈسرا،
پولس دلریش و بیزار بوت، چکی ترینت و
گون جئا گوشتی: ”من ترا په ایسا مسیهئے
ناما هکم دئیان که چه ایشیا در گپ.“ هما
دما نا جن چہ آیا در آتک. ۱۹) وهده
مؤلدئے هدا بندان دیست که آیانی نپ و
گتئے اُمیت هلاس بوت، گزا آیان پولس و
سیلاس گپت، کشان کرت و بازارا، شهرئے

مسترانی کِرا برتنت. (۲۰) کازیانی دیما

پیش کرتنت و گوشتیش: ”اے مردم یہودی
آنت و مئے شہرا جیڑہ و پلینڈی کنگا آنت.

(۲۱) ما رومی این و اے مارا آنچین دود و
رییدگ تالیم دیگا آنت کہ آیانی منگ و کار
بندگ پہ ما رثوا نہ انت.“ (۲۲) اے دگہ

مردم ہم گون بوت و پولس و سیلاسئے
دیما اوشتانت. شہرئے مستران پرمان
دانت کہ پولس و سیلاسئے پُچان بگشت
و آیان لٹ بجننت. (۲۳) چہ بازیں لٹ و کٹا

رند، بندیجاہا برت و بندش کرتنت.
بندیجاہئے نگہپانش پرمان دات کہ آیانی
نگہپانیا شَرّ دلگوش بکنت. (۲۴) ہمے

ہکمئے سرا، بندیجاہئے نگہپانا بندیجاہئے
توک توکی کوٹیا برتنت و آیانی پاد کُنْبنند
کرتنت.

(۲۵) شپنیما، پولس و سیلاس جیلئے تھا
دوا کنان، ہدایا ستا کنگا آنت. اے دگہ

بندیگ گوڙ دارگا آنت. (۲۶) اناگت،

مزنين زمين چنڊے بوت که بنديجاھئے
بُرد، سُرگ و جُمبگا لگت. هما دمانا،

سجھين دروازگ پچ بوتنت و جيليانى

زمزيل بُتکنت. (۲۷) جيلئے نگهپان، چه و ابا

پچ لَرزت و آگه بوت، ديستی که

بنديجاھئے سجھين دروازگ پچ آنت،

گمانى کرت که کئيدى تتکگ و شتگ آنت.

نون په وت کُشيا زهمى گشت. (۲۸) بله

پولسا تئوار کرت و گوشت: ”وتا تاوان

مدئے، ما سجھين وتى جاگها اين.“ (۲۹)

جيلئے نگهپانا چراگے لوٽت و تچانا

بنديجاھئے توکا شت و گوڻ درهگا پولس

و سيلاسئے پادان کپت. (۳۰) آچه جيلا در

کرتنت و گوشتى: ”او واجهان! من په وتى

رگگا چه بکنان؟“ (۳۱) آيان پَسئو دات: ”

هداوندین ايسائے سرا ايمان بيار گڑا تئو و

تئى لوگئے سجھين مردم رگيت.“ (۳۲)

آيان هداوندین ايسائے وشين کُئو په آيا

و آییئے لوڳئے سجھین مردمان رَسینت.

۳۳ شپئے وهدا، پولس و سیلاسی گون
وت برتنت و آیانی ئپی ششتنت. آ و آییئے
لوڳئے مردمان هما دمانا پاکشودی کرت.

۳۴ رندا آییا وتی لوگا برت و ورگ دانت،
آییئے جند و آییئے لوڳئے سجھین مردم،
چه آییئے هدا باوریا گل و شادان بوتنت.

۳۵ دومی روچا، کازیان وتی کاردار
جیلئے نگهپانئے گورا راه دانت که ”اے

مردمان یله بدئے.“ ۳۶ جیلئے نگهپانا
پولس هال دات و گوشت: ”منا چه کازیانی
نیمگا پرمان رستگ که شمارا یله بدئیان.
پمیشکا شما په وشئی و سلامتی برئویت.“

۳۷ پولسا پسئو دات: ”ما رومی باشنده
این، بله اے شهرئے مستران، مارا بے هکمئے
برگا شهرئے مردمانی دیما جنایتنگ و جیل
کرتگ. نون، آچیرکایی مارا چه جیلا کَشگ
لوئنت. چش نبیت، باید انت یاد و ت همدا

بیاینت و مارا در بکنت. “ (۳۸) کارداران،
 اے پَسُو پھ کازیان رَسِیَنت. وھدے سھِیگ
 بوتنت کہ آدوین رومی باشندہ آنت،
 تُرستیش. (۳۹) نون وت آیانی کِرا آتکنت و
 چہ آیان پھلی اش لوُت و مِنتوار بوتنت کہ
 چہ اے شہرا برئونت. (۴۰) چہ بَنَدیجاھا در
 آیگا رَند، پولس و سیلاس لیدیھئے لوُگا
 شتنت و گوَن باورمندان گند و نندش کرت،
 دِلَبْدی اش دانت کہ وتی ایمانئے سرا مُہر
 و کاہم بوُشتنت و پدا چہ پیلپیئے شہرا
 در کپت و شتنت.

تسالونیکئے شورش

(۱) پولس و سیلاس، چہ اُمپیپولیس و
 آپولونیہئے شہران گوُستنت و تسالونیکیا
 آتکنت، یھودیان اوُدا گنیسہے هست آت.
 (۲) پولس وتی ہیَل و آدتئے سرا گنیسہا
 شت و تان سئے شَبَتئے روُچا چہ پاکین
 کتابان گوَن آیان گپ و ثرانی کرت. (۳)

آيا ڳوڻ بازين بئيان و مھرين دليان پڌر
ڪرت ڪه مسيه بايد انت سڳي و سوري
بسڳيت، بمریت و پدا چه مردگان جاه
بجنت. گوشگا آت: ”اے ايسا ڪه آييئ
بارئوا من شمارا سهيگ ڪنگا آن، اے هما
مسيه انت.“ ۴ چه يهوديان لهتين،

انچش هم چه آ هڏا ترسين يونانيان و دگه
مزين رُمبے چه نامدارين جنينان، اے هبر
په دل منتنت و پولس و سيلاسئ همراه
بوتنت. ۵ بله يهوديان ڳوڻ پولس و

سيلاسا هسد ڪرت. چه بازارا لهتين لات و
لوپرين مردم مچ ڪرت، رُمبے جوڙينت و
شهرئ تها شورشش ڪرت. آيان، پولس و
سيلاسئ شوهاز و مردمانی مچيئ ديما
آرگا، ياسونئ لوڳئ سرا ارش برت. ۶

بله وهڊے نديستنتش، ياسون و دگه لهتين
باورمندين براتش گيت و گران ڪنان
شهرئ مستراني جرگها پيش ڪرتنت. آ په
ڪوگار گوشگا آتنت: ”اے مردمان، دنيا په
سر زرتگ و نون ادا آتکگ انت. ۷ ياسونا

هم وتی لوگا برتگ انت. رومئے کئیسرئے
 ناپرمانیا کنت و گوشت دگه بادشاهے
 هست که نامی ایسا انت. (۸) چه اے
 هبرانی اشکنگا، مردم و شهرئے مستران
 ثرست و دلتپرکه بوتنت. (۹) چه یاسون و
 آییئے همراهان زمانتش گیت و یله اش
 دانت.

پولس و سیلاس، بیریهئے شهرا

(۱۰) انچش که شپ بوت، براتان پولس
 و سیلاس بیریهئے شهرا راه دانت. اوڈئے
 رسگا، یهودیانی گنيسها شتنت. (۱۱) اے
 شهرئے یهودی چه تسالونیکئے شهرئے
 یهودیان واهگدارتر اتنت. آیان، په هب و
 هدوک هدائے هبر منت و هر روچ پاکین
 کتابش وانتنت و پت و پولش کرت تان
 بزانتت بارین پولسئے هبر راست انت یا
 نه؟ (۱۲) چه آیان بازیئیا باور کرت و دگه
 بازیئ نامدارین یونانی مردین و جنینے هم

ٲاؤرمند بوت. ٲٲٲ وھڊے ٲسالونٲكٲے ٲٲٲ

ٲٲوڊٲ سٲٲگ بوتنت كه ٲولس ٲٲٲٲے
شٲرا ھڊائے ھٲرا شنك و تالان كنگا انت،
ھمؤڊا شتنت، مرڊمش شورٲنت و شٲرا

آشؤٲش ٲاڊ كرت. ٲٲٲ گڑا، ٲراتان اشتاٲٲ
ٲولس تٲٲاٲا ٲرت و رَسٲنت، ٲله سٲلاس و
تٲموتاووسا ٲٲٲٲا ڊاشت. ٲٲٲ ٲولسے

ھمراھٲن رُكست كنؤك، گؤن آٲٲا تان آٲنے
شٲرا آٲكنت. چٲ ٲولسا اے ٲرمانش گٲت
كه سٲلاس و تٲموتاووس و تا زوت آٲٲے
كرا ٲرسٲنت، نون ٲر ترنت.

ٲولس، آٲنے شٲرا

ٲٲٲ وھڊے ٲولس، آٲنے شٲرا ٲٲ

سٲلاس و تٲموتاووسے آٲگا وڊارٲگ و
رٲچار آٲ، آٲٲا ڊٲست كه شٲر چٲ ٲٲان ٲر
انت. ٲاز گمٲگ و ڊلرنك بوت. ٲٲٲ ٲمٲشكا

كنٲسٲا شت و گؤن ٲٲوڊٲ و ڊركؤمٲن
ھڊاٲرسٲن مرڊمان گند و نڊٲ كرت.

بازارے چار راھئے سرا ہم گۆن رھگوزین

مردمان هر رۆچ گپ و ثرائی کرت. (۱۸)

اؤدا، لهتین اپیکوری و استوییکی پیل سوپ
گۆن آییا دپ کیت. چه آیان، لهتینا گوشت:

”اے پوتار چه گوشتگا انت؟“ دگه لهتینا

گوشت: ”گوشتیگا، بیگانگیں هُدیانی جارا
پرینگا انت.“ آیان، پمیشکا اے هبر کرت که

پولس، ایسا و مُردگانی جاہ جنگے و شین

مستاگا تالان کنگا ات. (۱۹) آیان پولس،

”اریوپاگوسا“ برت و گوشتیش: ”بوت کنت

ما بزانیں اے نوکین تالیم که تئو دئیے چه

انت؟ (۲۰) تئی هبر مئے گوشتان آجب انت

و ما ایشانی مانایا زانگ لوٹین.“ (۲۱) آتئے

مُلکی و درملکی سجهین مردمان، ابید چه

اے کارا دگه کارے نیست ات که بنندنت و

نوکین هال و جاورانی بارئوا گپ و ثران

بکنت و بکنت.

(۲۲) نون پولس، اریوپاگوسئے

دیوانجاها اوشتات و ثرائی کرت: ”او

آئِنئِ جَہْمَنَدان! مَن گِنْدِگا اَن کَہ شِما باز
دینِ دُوستِیَن مَرَدَم اِیْت. (۲۳) وِہدے

شَہرئِ سَئیل و سَؤادا در کِیتان، بازِیَن بُت
و کُربانجاہُن دِیستنت، آیانی تَہا یِکْ اَنچِیَن
کُربانجاہے ہَم دِیستَن کَہ اَوْدا نِشْتِگات:
'پَہ ہما ہُدایا کَہ زانگِ نِبوْتِگ.' ہما ہُدا کَہ
شِما آییا اَنگتَ نِزانیّت بلہ آییا پِرسْتَش
کِنِیّت، مَن ہما ہُدائے بارئوا گُون شِما تَران
کِنان. (۲۴) آ ہُدا ہما اِنْت کَہ اے دِنیَا و

اِشیئے تَہئے سَجَہِیَن چِیْزِی اَدّ کِرتِگانت. آ
وَت، زَمین و اَسْمانئے ہُداوند اِنْت، پِمِیْشْکا
آییا مَرَدمانی دِستئے جَوڑ کِرتِگِیَن
پِرسْتِشْگا ہان جاگَہ نِبیْت. (۲۵) آ پَہ اِنسانئے

ہِچّ چِیْزا وازمَند نہ اِنْت و ہِچْگَس پَہ آییا
ہِزْمَتے کِرتَ نِکنت، چِیّا کَہ آ وِت ہِرْگَسا
زِند و ساہ بَکْشِیت و اِنسانئے اے دِگَہ لَوٹ
و گَرزان ہَم سَرَجَم کنت. (۲۶) آییا دِنیائے

سَجَہِیَن مَرَدَم چَہ یِگِیّا پِیْدا کِرتِگ و
سَجَہِیَن کُوم و کُوم دِنیائے چارِیَن کُنْدان
تالان کِرتِگانت. آیانی دُور و باریگ و ہند

و جاگهانی مرز و سیمسری هم، پیسرا
گیشینتگ آنت، (۲۷) تان مردم هُدایا شوهاز
بکننت و بلکین آییَا در بگیجنت، بله راستی
اشِ انت که آچه ما هچگسا دور نه انت.

(۲۸) 'چیا که مئے زِند، جُنزگ و هرکت و
هستی چه هماییا انت.' انچش که چه
شمئے جندئے شائران لهتینا گوشتگ: 'ما
هم آییئے پُشیدِ این.' (۲۹) اگن ما هُدائے

پُشیدِ این، گُرا نباید انت ما هُدایا گُون
سُهر، نگره و سِنگا اَد کرتگین بُتان همدَرور
بکنین که مردمان گُون وتی هئیال و هنرا
جوژینتگ آنت. (۳۰) هُدا، چه انسانئے

پیسریگین زمانگانی اے نازانتیا سر
گوستگ، بله نون آهر جاگه هرگسا پرمان
دئیگا انت که تئوبه بکنت. (۳۱) چیا که آییَا

یک روچے گیشینتگ که آ روچا دنیائے
سجّهین مردمانی کرتگین کاران گُون
انساپ دادرسی و داوری کنت و په اے
مکسدا یگے گچینی کرتگ. هُدایا آ پمیشکا
چه مُردگان زندگ کرت که په هرگسا اے

ہبرئے راستی پگا بیت۔“

۳۲) وہدے آیان پولسے اے ہبر اشکت
کہ ہدا مُردگان پدا زندگ کنت، لہتینا آییئے
سرا ملنڈ و مسکرا کرت، بلہ دگہ لہتینا
گوشت: ”اے بارئوا دگہ برے مارا گیشتر
سرپد کن۔“ ۳۳) گڑا پولس، چہ دیوانا در
آتک۔ ۳۴) لہتین مردما آییئے ہبر مَنت و
ایسائے سرا باورمند بوت۔ چہ باور کنوکان
یکے، آریوپاگوسے دیوانئے باسکے ات کہ
آییئے نام دیونیسیوس ات و یک جنینے کہ
نامی داماریس ات و گوئن آیان دگہ لہتین
ہم گوئن ات۔

پولس، گرنتے شہرا

۱) رندا، پولس چہ اتنے شہرا در آتک
و گرنتے شہرا شت۔ ۲) اوڈا گوئن اکویلا
نامین یک یهودییا دچار کیت کہ پنتوسے
دمگا پیدا بوتگات و گوئن وتی جنین

پُريسڪيلايا چه ايتاليائے مُلکا کُرنتے شہرا
 نوکی آتکگات. چیا کہ رومے کئیسر
 کئودیوسا پرمان داتگات کہ سجھین
 یهودی چه رومے شہرا در بکینت. پولس
 آیانی لوگا شت. (۳) اکویلا و پُريسکيلا
 هم پولسے ڈئولا گدان دوج آنت. پمیشکا
 پولس همایانی کِرا مَنَت و گون آیان همکار
 بوت. (۴) هر شَبَتے رُچا، پولسا کَنيسَها
 گون یهودی و یونانیان گپ و ثران کرت و
 آیانی باورمند کنگے جُهدا ات.

(۵) وهدے سیلاس و تیموتاووس چه
 مَکدونِيها آتک و گون پولسا هور بوتنت، آ
 هُدائے هبرانی شنگ و تالان کنگا دزگت و
 گلايش ات. آيا په یهودیان پَدَر کرت و
 گوشت: ”ایسا هما مسیه انت.“ (۶)
 وهدے یهودیان پولسے هبر نمُتنت و آاش
 بد و رد گوشت، پولسا وتی گورے کباه در
 کرت و آ شهرے دَنز آیانی دِیما چَنڈتنت و
 گوشتی: ”من وتی کار کرتگ. نون شمے

هؤن شمئے وتی گردنا انت و من بیئمئار
 آن. چه اد و رند، هُدائے هبرا درکئومانی
 نیاما شنگ و تالان کنان. “ (۷) گڑا، چه
 آیانی گنيسهها در آتک و تیتئوس یوستوس
 نامین هُدائرسین مردئے لوگا شت. آییے
 لوگ، گنيسهئے گشا ات. (۸) گنيسهئے
 مسترئے نام، کریسپس ات. آیا گؤن وتی
 لوگئے سجھین مردمان، هداوندین ایسائے
 سرا باور کرت. کُرتئے شهرئے دگه بازی
 مردم هم گؤن پولسئے هبرانی اشکنگا،
 باورمند بوتنت و پاکشودی اش کرت.

(۹) یک شپے، هداوندین ایسا، پولسئے
 شُبینا آتک و گوشتی: ”مئرس، منی مستاگا
 شنگ و تالان کنان کن. بیتئوار مبئے. (۱۰)
 هچگس ترا دست نجت و تاوان دات
 نکنت چیا که من تئی پُشت و پناه آن. اے
 شهرامنی باورمند باز انت. “ (۱۱) گڑا، تان
 یک سال و شش ماها همؤدا داشتی و
 مردمی هُدائے هبر سوچ دانت.

- (۱۲) آ وهدا كه گليو اكايهئ دَمگئ والى
 ات، يهودى مَج بوتنت و پولسئ سرا اُرش
 و همله اش برت، گيت و هڪديوانئ ديما
 پيشش كرت. (۱۳) گوشتش: ”اے مرد، چه
 موسائے شريتئ راها ڏن، مردمان هڏائے
 پرستش ڪنگا هج ڪنت.“ (۱۴) وهڏے پولسا
 هبر ڪنگي ات، گليوا ديم گون يهوديان
 ڪرت و گوشتي: ”او يهوديان! اگن اے مردا
 مئيارے يا مزنيں ردين ڪارے بڪرتين، من
 شمئ هبر گوش داشتگات. (۱۵) بله شمئ
 جيڙه، لبز و نام و شمئ يهودي شريتئ
 بارئوا انت، پميشكا شما بزانييت و شمئ
 ڪار. من اے ڪاراني تها پاد مان نڪنان.“ (۱۶)
 آيا مردم چه هڪديوانا ڏنا در ڪرتنت. (۱۷)
 ڪڙا، آيان ڪنيسهئ نوڪين مستر
 سوستينس گيت و هڪديوانئ ديما لٽ و
 ڪٽ ڪرت. بله گليوا اشيئ سرا هج دلگوش

ندات.

پولس، اَنَّاكِهَا پَر تَرِيت

١٨ پولسا ڪُرنَتئِ شَهرَا اَنگَت بازيِن

رُڇِے گوازيِنَت و رَندا براتي رُڪست
ڪرتنت، بُوڇيگا نِشت و سوريها راهي بوت.
پُريسڪيلا و اَڪويلا آييئِ همراه اَتنت. ڇه
ڪِنڪريهئِ بَندنا بُوڇيگئِ سوار بئيگا پيسر،
آيا و تي مود ڇت و گونڊ ڪرتنت، ڇيا آ
ڪئول ڪه آيا په هُڏائِ ناما ڪرتگات، نون
وهدي گوستگات. ١٩ وهڏِ اِپيسسئِ

بَندنا رستنت، پولسا و تي همراه پُريسڪيلا
و اَڪويلا يله دانت و وت گنيسها شت و

گُون يهوديان گپ و ثراني ڪرت. ٢٠ آيان

دَربندي ڪرت گيشترين وهڏِ بجلت، بله

پولسا نمَت. ٢١ ڇه آيان رُڪستي گيت و

گوشتي: ”اگن هُڏائِ رزا بيت، دگه برے

شمئِ ڪِرا ڪايان.“ ڪِرا بُوڇيگيا نِشت و ڇه

اِپيسسا در آتڪ. ٢٢ مان ڪئيسريها اير

آتک و اورشلیما شت و چه اوڏئے کلیسائے
گند و یندا رند، پدا اَنُتاکِیها شت.

پولُسے سئیمی مستاگی سپر

آپولُس

پولُس اَنُتاکِیها کَمے وهدا مهتل (۲۳)

بوت و پدا چه اوڏا در آتک و گلاتیه و
پُریجیه تر و تاب کنان، گوَن مریدان گند و
نندی کرت و آیانی سِتک و باوری مُهر و

ریدگ کنان کرت. (۲۴) هما وهدا آپولُس

نامین یک یهودیے ایپُسُسے شہرا آتک کہ
اِسکندریہا پیدا بوتگات، واننده و
ہبرزانتے ات و پاکین کتابان شَر بلد ات.

آییا هداوندئے راہئے بارئوا تالیم (۲۵)

گپتگات و مردمان گوَن هُب و هُڊوناکی،
شَریئے سرا ایسائے بارئوا ہبر کنگ و تالیم
دئیگا ات، بلہ آییئے زانت، یھیائے

پاکشودئیے بارئوا ات و بس. (۲۶) آییا پہ

دلیری گنیسہا وتی ہبرانی درشان بُنگیج

کرت. وهدے پُریسکیلا و اَکویلا یا آیئے
هبر اِشکتنت، وتی لوگا برتیش و هُدائے
راهش شَرِیئے سرا سوچ دات. (۲۷) آپولسا

که اکایهئے رئوگئے شئور کرت، گڑا
ایپسُسئے شهرئے براتان دِلبدی دات و په
اودئے مریدانِش نبشت که آیا په دلگرمی
و شاتک بکننت. وهدے آپولس اودا رست،
اودئے هما مردمی باز کُمک کرتنت که چه
هُدائے رهمت و برکتا ایمانِش آورتگات،

(۲۸) چیا که آیا سجّهینانی دیما گون
یهودیان گپ و ثران کرت و آیانی باوری
گون مَهرین دَلیلان پرؤشت. اے دُئولا، چه
پاکین کتابانی نبشتانکان پیّشی داشت که
ایسا، هما مسیه انت.

پولس، ایپسُسئے شهر

(۱) هما زمانگا که آپولس کُرنُتا ات،
پولس هم چه مُلکئے نیامی هند و دَمگان
گوزان، ایپسُسئے شهر اتک و رست. اودا
لهتین مریدی دیست. (۲) چه آیان جُستی

گیت: ”وهدے شما ایسا مَسیهئے سرا باور
 کرت، پاکین روہ شمارا رست؟“ پَسئوش
 دات: ”نہ، ما اے ہم نہ اِشکتگ کہ پاکین
 روہ هست اِنت.“ (۳) گوشتی: ”گڑا شما
 چُونین پاکشودِیے کرتگ؟“ پَسئو داتش:
 ”یہیائے پاکشودِی.“ (۴) گوشتی: ”یہیائے
 پاکشودِی، گناہانی پشومانیئے پاکشودِی
 اَت. یہیایا و ت گون مردمان گوشتگ اَت:
 ’ہما گسے کہ چہ من و رند کئیت، بزان
 ایسا، شما ہمایئے سرا باور کنیت.“ (۵)
 چہ اے ہبرئے اِشکنگا رند، آیان ہداوندین
 ایسائے ناما پاکشودِی کرت. (۶) پولسا
 وتی دست آیانی بڈا جت و پاکین روہ
 آیانی دلا پُترت، نون آنوکین زبانان ہبر
 کنگا لگنت و پیگمبری اِش کرت. (۷) آ،
 کِساس دوازده مردم اَنتت.

(۸) پولس تان سئے ماہا گنیسہا شت و
 آتک و بے ثرس و بیما ہدائے بادشاہیئے

بارئوا گۆن مُهرين دَليان هبر و ثرائى
 كرت. (۹) بله چه آيان لهتين سركش و
 ياگى بوت و آييئى هبرش نَزرت و مردمانى
 ديما "اے راهش" بد و رد گوشت. پميشكا
 پولسا و تا چه آيان يك كِرا داشت. مريدى
 زرتنت و هر رۆچ مان تيرانوس نامين
 مردئيئى تالارا گپ و ثرانا ات. (۱۰) تان دو
 سالا همه كارى كرت و اے دئولا په آسيائى
 دمگئى سجهين مردمان، يهودى و يونانيان
 هم، هداوندئى هبر رسيئنگ بوت. (۱۱) هدايا
 چه پولسئى دستا اجبين مؤجزه پيش
 داشت. (۱۲) هر دزمال و گدے كه آييا
 بلگتين و په نادرهانيش پر بمشتين، آوش
 و ذراه بوتنت و چنان، گنوك يله كرتنت.

(۱۳) يهودى ساهرانى يك ئولييا شهر په
 شهر تر و گرد كرت. په چكاسا، چنيانى سرا
 هداوندين ايسائى نامش گيت و گوشتش:
 "من شمارا هما ايسائى ناما هكم دئيان، كه

پولس آئیے بارئو اگوارگا انت۔“ (۱۴)

یہودیانی یک مزین دینی پیشواے کہ
نامی اسکیوا ات، آئیے ہیت بچگان اے

کار کرت۔ (۱۵) پلین روہا آپسو دانت و

گوشتی: ”ایسایا من زانان، پولسا ہم پجاء

کاران، بلہ شما کئے ایت؟“ (۱۶) ہمے مردا

کہ جن پر ات، کپی کرت و آیانی چکا کیت۔

سرزور بوت و آ جاندر و ٹپی، چہ آ لوگا

تکت۔ (۱۷) چہ اے ہائے اشکنگا،

ایسے شہرے سجھین مردمان، یہودی

و یونانی دوینان، باز ترست و ہداوندین

ایسائے نامش ستا و سنا کرت۔ (۱۸) بازیے

کہ باورمند بوت، مردمانی دیما وتی

پیسریگین سلین کارش منتنت۔ (۱۹) لہتینا

کہ پیسرا جادوگری کرتگات، وتی

جادوگری کتاب و دپتر اورت و مردمانی

دیما سوٹکنت۔ وھدے سوٹکگین کتابانی

کیمتے ہسابش گشت، زانگ بوت کہ

پنجاہ ہزار دزہمے کتاب بوتگاتنت۔ (۲۰)

اے ڈئولا، ہداوندئے ہبر گوں گیشترین زور
و واکے شنگ و تالان بوت.

ایپسئے شہرئے شورش

(۲۱) چہ اے کارانی سرجمیا رند، پولسا

وتی دلا شور کرت مکدونیه و اکایهئے
دمگان گوزان، اورشلیما برئوت. گوشتی:
”چہ اوڈئے رئوگا رند، منا آلم، رومئے شہر

ہم گندگی انت.“ (۲۲) آیا چہ وتی

گمک کاران دو مردم، تیموتاووس و
ارستوس مکدونیه رئوان کرتنت و وت
کمے وهد گیشتر آسیائے دمگا مہتل بوت.

(۲۳) ہما وهدا ایپسئے شہرا ”اے راہئے“

بارئوا مزین شورشے چست بوت. (۲۴)

شورش اے ڈئولا بوت کہ ایپسئے شہرا
دیمیشریوس نامین زرگرے هستات کہ
آیا آرتیمیسئے زیارتجاہئے نگرہین دثک
جوڑینت و بھا کرت. چہ اے کارا، شہرئے
ہنرمندان بازیں زر و مالے گت. (۲۵) آیا،

شهرئے سَجَّهَیْن ھَنرَمند و اے پِیْشھئے مردم
لوُت و مِچ کرتنت. گُوْن آیان گوشتی: ”او
واجھان! اَنچُش کہ شما زانیت، اے کار مئے
هستؤمندیئے سرچمگ انت. (۲۶) بلہ شما
وت اِشکتگ و دیستگ، اے مردا، پولسا، نہ
تھنا اِپیْسسئے، کم و گیْش سَجَّهَیْن آسیائے
دَمگئے بازیْن مردمے گُمراہ کرتگ و
گوشتیت کہ مئے دستانی اڈ کرتگین ھدا، پہ
ھچ دابا ھدا نہ انت. (۲۷) نون تُرس تھنا اے
نہ انت کہ پہ مردمان مئے کار گُمشرپ بیت،
تُرس اِش انت کہ مئے مزنیْن ھدا
آرتِمیسئے زیارتجاھئے مزی گار بیت و آ،
کہ آسیائے دَمگ و سَجَّهَیْن دنیا آیا
پرستش کنت، وتی شان و شوکتا
باھینیت.“

(۲۸) وھدے مِچئیے مردمان اے ھبر
اِشکتنت، سک زھر گیتنت و پہ کوگار
گوشتش: ”اِپیْسسئے ھدا، آرتِمیس مزن
انت.“ (۲۹) اے پئیما سَجَّهَیْن شھرا شوْرش

چست بوت. مردمانی مچی، کوکار کنان
 شهرئے مئیدانجاها شت. آیان پولسئے دو
 همراه که آسانی نام گایوس و آریستراکاس
 ات و مکدونیهئے مردم آنت، گیت، گشکان
 کرت و گوئن وت برتنت. (۳۰) پولسا مچیئے
 تھا رئوگ لوئت بله آییئے شاگردان نه اشت.
 (۳۱) تنتنا آسیائے دمگئے لهتین مسترا هم،
 که پولسئے دوست آنت، په آیاا کلو راه
 دات و دزبندی کرت که شهرئے مئیدانجاها
 مرئوت. (۳۲) اوذا باز شور و آرهور ات،
 هرگسا یک چیزے گوشت. بازینیا اے هبر
 هم نزانت که آچیا ادا آتکگ و مچ
 بوتگ آنت. (۳۳) یهودیان، اسکندر نامین
 مردے دیما کرت و چه مچیا هرگسا آیارا
 هکمے دات. دستی شهر دات که چپ و
 بیتئوار ببت، تان مردمانی دیما گوئن وتی
 هبران یهودیانی دیمپانیا بکنت. (۳۴) بله
 وهدے مچیئے مردمان زانت که آیهودیئے،
 گرا پدا همگت و همتئوار بوتنت و تان
 کساس دو ساھتا جاک و کوکارش کرت و

گوشتِش: ”اِپِیْسُسے ھُدا، آرتمیس مزن
انت.“

- ۳۵ گڑا، شھرئے مُنْشیا مُچّی آرام کرت
و گوشتی: ”او اِپِیْسُسے مردمان! سَجھین
دنیاے مردمَ زانت کہ اِپِیْسُسے شھر،
مزنین ھُدا آرتمیسے زیارتجاھے نِگھپان
انت، کہ آییئے نَکش چہ آسمانا اِیر آتَکَگ.
۳۶ نون کہ هرگس اے ھبرا مَئیت، شما
آرام بیّت و پہ اشتاپی ھچّ کارے مکنیت.
۳۷ اے دوین مردم کہ شما گیتگ و ادا
اورتگ انت، اِشان نہ چہ زیارتجاھا چیزے
پِلتگ و نہ مئے بانکین ھُدا اِش بیشرپ
کرتگ. ۳۸ اگن دیمِثْریوس و آییئے
ھنرمندان گون گسیّا جیڑھے ھست،
ھکدیوانئے دروازگ پچ انت و والی ھم ھر
و ھدا ھست انت، برئونت و وتی جیڑھا
پیش بکننت. ۳۹ اگن دگہ ھبرے ھست،
باید آییّا شھرئے سرکاری دیوانا بیارنت

تانکه گیشینگ بیت. (۴۰) چه مروچيگين
 سرگوستا، تُرس اِش اِنت مئے سرا
 شورشگرئے بُهتاما بجننت. اگن چُش
 بیت، مارا په مروچيگين شورشاهج
 پَسَّوے نیست. (۴۱) آييا اے هبر کرتنت و
 مچی ای پروشت.

پولس، دیم په مكدونيّه و یونانا

(۱) ایپسُسئ شهرئ شورشه هلاسیا
 رند، پولسا آ شهرئ مرید لوُت و دلبڈی
 دانتت، گڑا چه آیان رُکستی گیت و دیم په
 مكدونيها راه کیت. (۲) چه آ هند و دَمگان
 که گوست، گون وتی هبران، باورمندی
 بازیں دلبڈی دانتت. رندا آتک و یونانا
 رست. (۳) اوډا تان سئ ماها مهتل بوت.
 گون بوجیگیا سوریهئ رئوگا پیسر،
 یهودیان په آييا پندلے سازت، پمیشکا چه
 مكدونيها راه پر ترگئے شوری کرت.
 (۴) آيئ همره اِش اِنتت: پیروسئ چک

سوپا تروس که بیریهے مردمے آت،
 آریستَر کاس و سِکُوندوس که تِسالونیکیه
 مردم آنت، گایوس که دِرِیهے مردمے آت،
 تیموتاووس، تیکیکوس و ثروپیموس که
 آسیائے دَمگئے مردم آنت. (۵) آ چه ما
 پیش کپنت و ثرواسئے شہرا شتنت.
 همؤدا پہ مئے ایگا رهچار بوتنت. (۶)
 بیهمیرین نگئے ائیدا رند، ما چه پیلپیئے
 شہرا بوجیگیا سوار بوتین و پنج رؤچا
 رند، ثرواسا آیانی کِرا آتکین و تان هیت
 رؤچا همؤدا داشتین.

وَرناے زندگ بیت

(۷) هیتگئے ائولی رؤچا، پہ نانئے چنڈ
 چنڈ کنگا هؤریگا نشتگ آتین و پولسا گون
 باورمندان ثران کرت. دومی سباها آ
 رئوگی آت، پمیشکا تان شپنیما هبری کرت.
 (۸) هما بُرزادی بانا که نشتگ آتین، بازی
 چراگے رؤک آت. (۹) پولسئے هبرانی

وهدا، يوتوكوس نامين ورنائ دَريگئے دپا
 نِشتگات. واپينگ بوت، کوچندگا لگت و
 واب کيت. چه لوگئے سئيمى تبکا جهلاد
 کيت و مُرت. مردمان آيئے جوَن چست
 کرت. (۱۰) پولس اير آتک، آيئے نيِمگا جَهل
 بوت، گلايشي کرت و گوشتي: ”مُترسيت،
 ساهي مان انت.“ (۱۱) گُرا بُرزاد شت، ناني
 چُنڊ چُنڊ کرت و وارت، رندا گوَن آيان وتي
 گپ و تُراني تان گورباما ديما برت و پدا
 چه اوڊا در کيت و شت. (۱۲) آ ورنائش،
 زندگ و ذراه آيئے لوگا برت و آيان مزنين
 تسلا و دلبڊيے رست.

ديم په ميليتوسئے بندا

(۱۳) ما بوجيگا سوار بوتين و چه پولسا
 پيسر، آسوسئے شهرا شتين که چه اوڊا آيا
 گوَن وت بزورين. پولسئے واهگ اش ات
 که ثرواسا بگر تان آسوسا هُشکيا سپر
 بکنت. (۱۴) وهدے آسوسئے شهرا گوَن آيا

دُچار کپتین، گڑا بوجیگا سوارن کرت و
 میتیلینیئے شہرا آتکین. (۱۵) چہ اوڊا
 دومی روچا کیوسئے جزیرہئے دیما آتک و
 رستین. سئیمی روچا، ساموسئے بندن و
 چارمی روچا میلیتوسئے شہرا آتکین. (۱۶)
 پولسئے شئور ات، ایپسئے شہرا هج
 مه اوشتیت، تانکه آسیائے دمگا باز مهتل
 مبيت. آييا اشتاپ ات که اگن بوٿ کنت
 پنتیکاستئے ائیدئے روچا اورشلیما بیت.
 گوڻ ایپسئے کماشان پولسئے ثران

(۱۷) پولسا چہ میلیتوسئے شہرا، پہ
 ایپسئے کلیسائے کماشان گلو راه دات و
 آوتی کرا لوٿنت. (۱۸) کماش که آتکنت،
 گوڻ آیان گوشتی: ”شما وٿ زانیٿ چہ
 هما ائولی روچا که من آسیائے دمگا پاد ایر
 کرتگ، چہ پیما وٿی زند گوڻ شما
 گوازینتگ. (۱۹) من آرس ریچان و پہ
 بیگیری و دریپشی هداوندئے هزمتکاری

کرتگ و یهودیانی پندلانی سئوبا بازیڻ
سگی و سؤری سگتگ. (۲۰) وت زانیّت،

شمئے نپ و سوٿا هرچے که منی دستا
بئیگی بوتگ من کرتگ و هُدائے کُلو په
شما، مچّیانی تھا و لوگ په لوگ آورتگ و
سر کرتگ. (۲۱) من یهودی و یونانی، دوین

پنت و سؤج داتگانّت که چه وتی ردین
کاران تئوبه بکننت، هُدائے راها بگرنّت و
مئے هُداوندین ایسائے سرا ایمان بیارنت.

(۲۲) انون گوڻ پاکین روھئے رهشؤنیا

اورشلیما رئوان. نزانان اوڊا گوڻ من چے

بئیگی انت. (۲۳) بله اِشیا زانان که پاکین

روه منا هر شهرا پیشگوئی کنگ و گواهی

دئیگا انت، کئید و بند و سگی و سؤری

منی ودار و انتزارا انت. (۲۴) منا په وتی

ساه و زندا پرواه نیست، منی یگین واهگ

اش انت که وتی دئور و باریگا په سر

برسیّنان و هُداوندین ایسائے داتگین کارا

سَرجم بکنان، بزان هُدائے مهر و رهمتئے

مستاگا برسیّنان.

٢٥) نونَ زانان، من که هُدائے

بادشاهیئے و شینِ مستاک پہ شما آورتگ و
رسینتگ، چه شما هچکس پدا منا نگدیت.

٢٦) پمیشکا مروچی شمارا په راستی و

دلجمی گوشان که شمئے هچکسئے هؤن

منی گردنا نه انت. ٢٧) چیا که من په شما

هُدائے سجّهین واهگانی رسینگا هچبر چک

و پد نبوتگان. ٢٨) شما وتی جند و وتی

رمگئے سجّهین باورمندانی هئالداریا

بکنیت که پاکین روها شمارا آیانی نگهپان

کرتگ. هُدائے کلیسائے شپانکی و نگهپانیا

بکنیت، هما کلیسا که هداوندین ایسایا

گوّن وتی هؤنا په بها گپتگ. ٢٩) من زانان

چه منی رئوگا رند، دروکیّن گرک شمئے

نیاما کاینت و رمگئے سرا رهم نکنت. ٣٠)

تنتنا شمئے وتی نیاما هم آنچین مردم پاد

کاینت که راستین هبران پرشت و پروش

کنت تانکه مریدان وتی نیمگا بگشت.

٣١) پمیشکا هزار بیت و یات بکنیت که

تان سئے سالا، من شپ و روچ پہ شما
گریتگ و شمارا ڈاہ داتگ.

۳۲) نون شمارا ھدا و آییئے پرمھر و

رہمتین ہبرانی سپردہ کنان کہ آہبر
شمارا مھر داشت کنت تان ھور گون
سجھین ھدائے پلگارتگینان میراس بریت.

۳۳) منا چہ گسیا ھچ چیزئیئے تماہ و لالچ

نبوتگ، نہ سھر و تنگئوئے، نہ نگرہ و زرئے
و نہ گد و پوُشاکئے. ۳۴) شما وت زانیٹ

کہ من گون وتی اے دستان کار کرتگ،
وتیگ و وتی همکارانی زلورت و گرز وت

سرجم کرتگ انت. ۳۵) من شمارا درور و

نمونہ پیش کرتگ کہ شما ہم منی ڈولا
وتی دستان کار بندیٹ و کار بکنیٹ و وار
و بزگان کُمک بدئیٹ. شما چہ ھداوندین
ایسائے اے ہبران بیثرانگ مبیٹ و

مشموشیٹ کہ آیا گوشت: 'چہ زورگا،

دئیگ بہتاورتر انت. ۳۶) "چہ اے ہبرانی

ھلاسیا رند، پولس کونڈان کپت و گون

سجھيٺان هُور ڏوايي ڪرت. (۳۷) سجھيٺان
پولس ڳلايش ڪرت، چُگت و باز ڳريٽش.
(۳۸) آگيستر په اشيا گميگ آنتت ڪه پولسا
گوشنگات: ”شما پدا منا نڪنديت.“ ڳرا
تان بوجيگا رسيٽش.

دِيم په اورشليما

(۱) وهده ما چه آيان جتا بوتين،
بوجيگا سوار بوت و تچڪاتچڪ دِيم په
كاسئ جزيرها آتڪين. دومي روجا
رودسئ جزيرها رستين و چه اودا
پاتارائ شهرا شتين. (۲) اودا مارا يڪ
بوجيگ دست ڪپت ڪه پينيڪيها رئوگي
آت. ما هم بوجيگا سوار بوت و راه
گپتين. (۳) وهده بوجيگ دريايا رئوان
آت، چه دورا ڪبرسئ جزيره، چپين پهناتا
گندگ بوت، چه اودا گوزان، سوريها،
سورئ بندا رست و چه بوجيگا اير
ڪپتين، چيا ڪه اودا بوجيگا بار اير گيجگي

۴. اَت. ما اودئے مرید شوہاز کرتنت و
 تان ھیت روچا آیانی کِرا جَلتِین. آیان، چہ
 پاکین روھئے نیمگا گون پولسا گوشت کہ
 اورشلیما مرئوت. ۵. بلہ وھدے اودا مئے
 جَلگئے روچ ھلاس بوتنت، ما پدا وتی سپر
 بندات کرت. سَجھِین باورمند گون وتی
 جن و چُگان مئے ھمراھیا چہ شہرا ڈن،
 تئیاب دیا آتکنت. اودا ما سَجھِین کونڈان
 کپتِین و ذواان کرت. ۶. چہ یکدومیا
 رُکست بیگا رند، ما بوجیگا سوار بوتِین و
 ا وتی لوگان پر ترنتنت.

۷. چہ سورئے بندنا سپر کنان
 پتولمایسئے شہرا آتک و چہ بوجیگا ایر
 کپتِین. اودا ھم ما گون باورمندان گندک
 کرت و یک روچے آیانی گورا داشتِین. ۸.
 اے دگہ روچا چہ اودا در آتک و
 کئیسریھئے شہرا رستِین. اودا ما مستاک
 دئیوکین پیلیپسئے لوگا داشت کہ چہ ھما

ہپتینان یگے ات۔ ۹) ایبا چار نشتگین

جنین چک ہست ات کہ پیگمبریے

سئوگاتش چہ ہدائے نیمگا رستگات۔ ۱۰)

آلہتین روچا کہ ما اوڈا اتین، آگابوس

نامین نبیے چہ یہودیہا آتکگات۔ ۱۱) مئے

گندکا آتک، پولسے لانکبندی زرت، وتی

دست و پادی بستنت و گوشتی: ”پاکین

روہ گوشتیت: ”اورشلیمے یہودی اے

لانکبندے ہدائندا گرنت و ہمے پیما کہ

من و تا بستگ، ہمے پیما آییے دست و

پادان بندنت و درکئومانی دستا دئنت۔“

۱۲) آییے ہبرانی اشکنگا رند، ما و آ

شہرے مردمان گون پولسا دزبندی و

منتگیری کرت کہ اورشلیما مرئوت۔ ۱۳)

بلہ پولسا گوشت: ”چیا شما گریویت و

منی دلا پروشتیت؟ من بند بیگا بل،

اورشلیما، پہ ہداوندین ایسائے نامئیگی

وتی زندے ندر کنگا ہم تئیار آن۔ ۱۴)

وہدے ما پولس مئنت نکرت، گڑا

گَوشَتِیْن: ”هَرچے کہ هُداوندے رَزا اِنْت،
هما دُّولا بَیت“ و بَیتئوار بوَتِیْن.

۱۵) چہ آ رُؤچان و رَند، ما وتی اُرد و
بُنگ بست و دِیم پَہ اورشَلِیما راہ گِیتِیْن.

۱۶) چہ کئِیسَرِیَهے شَہرا لَہتِیْن مَرید مئے
ہمراہ بوت، آیان مارا پَہ دارگ و مَہمان
بئِیگا مَناسون نامِیْن باورمندیئے لُؤگا برت.
آ چہ ایسائے ائولی مَنوگران اَت و بیہا
کِبرسیئے اَت.

پولس، اورشَلِیمنے شَہرا

۱۷) وِہدے اورشَلِیما رَستیْن، براتان

مارا گُون واہگے وِشاک کرت. ۱۸) دومی
رُؤچا، پولسئے ہمراہیا ایسائے برات آکوبئے
گند و نندا شتِیْن. کِلیسائے سَجَّہِیْن کماش
ہمؤدا اَتنت. ۱۹) تئیار جوڑیا رَند، پولسا پَہ
سَرجمیا گوشت کہ هُدایا چہ آییئے ہِزمتان
پہ درکئومان چے کرتگ. ۲۰) وِہدے آیان

اے ھال اِشکتنت، ھُڊائے شُگَرِش گِیت. نون
 گوَن پوَلْسا گوَشَتِش: ”او برات! تئو سھيگ
 ائے کہ هزاران يَھودی ايسائے سرا باورمند
 بوتگ و سَجَّھيَن موسائے شَرِيَتَّے سرا پہ
 دل و سِتک پابند اَنَت. (۲۱) بلہ لھتِيْنا تئيى
 بارئوا گوَن آيان گوَشَتگ کہ تئو آ سَجَّھيَن
 يَھودی کہ درکئوماني نياما نِشتگ اَنَت
 سوَج دئيئے کہ موسائے شَرِيَتا يِلہ بدئيئت
 و وتي چُگان سُنَّت مکنائِننت و مئے اے
 دگہ دؤد و رَبيدگاني سرا کار مکننت. (۲۲)
 نون شُور چے اِنَت؟ ما چے بکنِيَن؟ اَلْمَا چہ
 تئيى اِدئے آيگا سھيگ بَنَت. (۲۳) پَمِيْشکا
 اَنچُش کہ ما گوَشِيَن، ھما ڈئولا بکن. مئے
 کِرا چار مردم ھست کہ آيان گوَن ھُڊايا
 کئولے کرتگ. (۲۴) تئو ھماياني ھمراھيا
 برئو و گوَن آياني پاک و پَلگارِيئے رَسْمان
 ھُور ببئے. آياني کُربانيگئے دَلَوَتاني کِيْمَتا
 ھم تئو پُر کن، تانکہ آ وتي سران بساينت.
 اے ڈئولا ھرکَس زانت کہ تئيى بارئوا آياني
 اِشکتگِيَن ھبر دروگ بوتگ اَنَت و تئو وتي

زندا شَرِيَتَّے سرا گوازيڻگا ائے. (۲۵) بله ما
 هما درڪئومين باورمنداني سرا نبشتگ كه
 مئے هُڪم آياني بارئوا چے انت. چه بُتاني
 ناما كُربانيگ كرتگين گوشتا، چه هُونئے
 ورگا، چه مُردارين دَلَوَتاني گوشتا و چه زنا
 و بيڻنگيا پهريز بكننت. (۲۶) پولسا آ

چارين مردم زرتنت و اے دگه روچا گوڻ
 آيان هوريگا، پاڪ و پلگاريئے رسمي سَرجم
 كرت. پدا مزين پُرسَتشگاها شت تان
 پلگاريئے روچاني سَرجم بيگئے جارا
 بجنت، كه هما روچا چه آيان هر يگيئے
 كُربانيگ هم هئيرات كنگ بيت.

پولسے دزگیر كنگ

(۲۷) آياني پلگاريئے هپتين روچ سَرجم
 بيگي اتنت كه آسيائے دَمگئے لهتين
 يهوديا پولس مزين پُرسَتشگاها ديست.
 مردمش شوريننت، پولسش گيت و (۲۸)
 كوگارَش كرت: ”او اسراييليان! بيايت مارا
 كُمك بكنيت. اے مرد، پولس هما انت كه

هر جاگه گۆن هرگسا، مئے كئوم و موسائے
شَرِيَت و هُدائے اے پاكين لؤگئے هلاپا
تاليم دنت. انون هم دركئومين يوناني
مردمي مزنين پرستشگاها آورتگ و هُدائے
پاكين لؤگي پليت كرتگ. (۲۹) آيان اے

هبر پميشكا كرت كه پيسرا پوليسش گۆن
ثروپيموسا، كه اِپيسُسئے شهرئے نندؤكے
آت، اورشليمئے بازارا ديستگآت. گمانش
كرتگآت كه پولسا، ثروپيموس مزنين
پرستشگاها آورتگ. (۳۰) سجھين شهرا

شورشے چست بوت، سجھين مردم چه هر
نيمگا تچانا آتك و مچ بوتنت. پوليسش
گيت و چه مزنين پرستشگاها دُنا در كرت
و هما دمانا پرستشگاهئے دروازگش بند
كرتنت. (۳۱) پوليسش كُشگي كرتگآت كه

رومي لشكرئے مسترا هال رست سجھين
اورشليما شورشے كپتگ. (۳۲) آيا هما

دمانا وتا، سپاهيگ و آپسراني همراهيا په
مردمان رسيئت. وهدے مردمان لشكرئے
مستر و سپاهيگ ديستنت، پولسئے لُت و

گُٹش بَس کرت. (۳۳) لشکرئے مستر

پولُسے کِرا آتک، دَزگیری کرت و پرمانی
دات گوَن دو زمزیلا ببندنتی. چہ مردمان
جُستی گیت کہ ”اے کئے اِنْت و مئیاری
چے اِنْت؟“ (۳۴) مردم باز کوگار کنگا اَتنت،

هرگسا آییئے بارئوا چیزے گوشت، پمیشکا
لشکرئے مستر چہ راستین جاورا سرپد
نبوت و هُکمی کرت کہ پولُسا کلاتا بېرنت.
(۳۵) وهدے پولُس کلاتئے پدانکان رست،

چہ مهلوکئے زهر و هژما سپاهيگ آییئے بَد
کنگا ناچار بوتنت، (۳۶) چیا کہ مهلوک
آییئے رندا کوگار کنان، گوشان اَت: ”اشیا
بگُش.“

(۳۷) هما وهدا کہ سپاهيگ پولُسا کلاتا
برگا اَتنت، آييا گوَن رومی لشکرئے مسترا
گوشت: ”منا موکل دئیئے گوَن تئو هبرے
بکنان؟“ لشکرئے مسترا جُست کرت: ”زانا،
تئو یونانی زبانا بلد ائے؟“ (۳۸) اچہ، تئو هما

مِسرِي نهائے كه نوڪي شورشي كرتگات و
چار هزار ياگيڀن مردمِي گوڻ وت گيابانا
برتگات. “ (۳۹) پولسا درائنت: ”انه، من
يهوديه آن و كيليكيهه دَمگه ناميڀن شهر
ترسوسه مردمِي آن. منا بل كه گوڻ اه
مردماني مچيا كه هبر بكنان. “ (۴۰)
لشكره مسترا مَنَت، پولس اَتك و كلاتيه
پدانكاني سرا اوشتات و گوڻ دستيه
سرينگا مردمِي بيتئوار كرتنت. وهده
مردم به تِرگ و تئوار بوتنت، گرا پولسا
گوڻ آيان ابراني زبانا هبر كرت و گوشتي:
پولسه تران

(۱) ”او پت و براتان! منا اه هگا
بدئييت كه شميه ديما وتي ديمپانيا
بكنان. “ (۲) وهده مردمان ديست كه آ
ابراني زبانا گوڻ آيان هبر كنكا انت، گيشتر
بيتئوار بوتنت. آيا گوشت: (۳) ”من
يهوديه آن و مني پيدائشه جاگه،

کیلیکیہئے دَمگا، تَرَسوسئے شہرِ اِنْت، بلہ
 منی رُست و رُدوم ہمدا اورشلیما بوتگ.
 گامالیل منی استاد بوتگ و مئے پت و
 پیرکانی سَرجمین شَریت من چہ ہماییا در
 برتگ. پہ ہدا و آییئے رَزایا باز واہگدار و
 ہدوناک بوتگان، اَنچش کہ مروچی شما
 ہدوناک ایّت. (۴) من 'اے راہئے' مَنوگر
 آزار داتگ و کُشگی ہم کرتگ اُنْت، مردین
 وہ مردین اُنْت، جنین ہم گیتگ و بندی
 کناہنتگ اُنْت. (۵) مسترین دینی پیشوا و
 سَجھین کماشانی دیوان منی بارئوا گواہی
 دات کنت. آیان پہ دَمشکئے یهودی براتان
 منا کاگد داتگ اَت تان اوّدا برئوان، اوّدئے
 باورمندان بگران و پہ سِزا دئیگا اورشلیما
 بیاران.

(۶) راہا، وهدے دَمشکئے شہرئے نَزیگا
 رَسَتگ اَتان، نیمرؤچئے وهدا اناگت چہ
 آسمانا منی چپ و چاگردا ترندین رُزنے
 دُرپشت. (۷) زمینا کپتان و تنوارے

اِشْكُتْن کہ منا گوشتی: 'شاوول، او شاوول!
 تئو چیا منا آزار دئیے؟' (۸) من جُست
 کرت: 'او واجه! تئو کئے ائے؟' پَسئوی دات:
 'من ایسا ناسِری آن، هما کہ تئو آیا آزار
 دئیے.' (۹) منی همراہان رُژن دیست، بلہ
 هما کہ گوَن من ہبر کنگا ات، آییئے
 تئوارش نہ اِشکت. (۱۰) جُستن کرت: 'او
 ہداوندا! من چے بکنان؟' ہداوندا منا پَسئو
 دات: 'پاد آ، دَمِشکئے شہرا برئو، هما
 سَجَّہین کار کہ ترا کنگی انت، اوڈا ترا
 گوَشگ بنت.' (۱۱) همراہان منا دستا گیت
 و دَمِشکئے شہرا برت، چیا کہ چہ هما
 ثرندین رُژنئے گندگا منی چمانی رُژنایی
 شتگات.

(۱۲) اوڈا ہَنانیا نامین یک مردے ات کہ
 ہدادوُست و شَریتئے پابند ات و سَجَّہین
 جَہمندین یہودیانی نیاما و شنامین مردے
 ات. (۱۳) منی کِرا اتک و اوشتات و

گوشتی: 'او منی برات شاوول! تئی
 چمانی رُژنایی پر بترّات و مئیم بکناتے،
 ہما دمانا منی چمّ پدا رُژنا بوتنت و من آ
 دیست. (۱۴) گڑا ہنّانیا یا گؤن من گوشت:
 'مئے پت و پیرکانی ہدایا ترا گچین کرتگ
 تان آیئے رزایا بزائے، آیئے "پاک و
 نیکیٰنا" بگندئے و آیئے تئوارا چہ آیئے
 جندئے دپا بشکنئے. (۱۵) باید انت پہ
 سجھینان وتی اشکتگین و دیستگینانی
 گواہیا بدئیئے. (۱۶) نون چیا مہتل ائے؟ پاد
 آ، ایسائے ناما بگر، پاکشودی بکن کہ چہ
 وتی گناہ و مئیاران پاک و پلگار ببئے.

(۱۷) رندا وھدے اورشلیما آتکان، یک
 روچے پہ ذوایا مزین پرستشگاھا شتان،
 ذوائے وھدا منا شُبیین و اِلھامے رست. (۱۸)
 ایسا مَسِیْھَن دیست کہ منا گوشتی: 'زوت
 کن. چہ اورشلیما در کپ، چیا کہ ادئے
 مردم منی بارئوا تئی گواہیا نمّنت. (۱۹)

من گوشت: 'او هداوند! آ وه زانت که من
هر جاگه، گنيسهان شتگان و تئیی باورمند
جتگ و جیل کناینتگ آنت. (۲۰) اے هبرا

هم زانت که وهدے تئیی شهید استیپائے
هؤن ریچگ بوت، من همؤدا اوشتاتگ آتان
و په آییئے کُشگا رازیگ آتان و آییئے
هؤنیگانی گد و پُچانی نگهپان آتان. (۲۱)
پدا هداوندین ایسایا منا گوشت: 'برئو، چیا
که من ترا دورین هند و دمگان درکئومانی
کِرا راه دئیان."

چه پولسا جُست و پُرس

مردم تان همینچکا پولسئے هبران (۲۲)
گوْش دارگا آنت، بله اے هبری که کرت
نون کوگار کرت و گوشتیش: "اے مرد
کُشگ و گار کنگ بیت که زند نکرزیت."
آیان کوگار کرت، وتی گورئے کباه و (۲۳)

جامگش گشتنت و هاکشانی اش کرت. (۲۴)
رومی لشکرئے مسترا پرمان دات که پولسا

ڪلاتا بېرنت، شَلاڪ بجننت و ڇه آيا
جُست و پُرس بکننت تان زانگ بيت مردم
ڇيا آيئو سرا ڪوگار ڪنگا آنت. (۲۵) وهڊو

پولسش په شَلاڪ جنگا بست، آيا همودا
ڇه اوشتاتگين آپسرا جُست ڪرت: ”من
رومي باشندهه آن. ڪانونا، اءِ رئاوا انت ڪه
شما به هڪمئو بَرگا رومي باشندههيا شَلاڪ
بجنيت؟“ (۲۶) وهڊو آپسرا اءِ هبر

اشڪت، لشڪرئو مسترئو ڪِرا آتڪ و
گوشتي: ”او واجه! تئو ڇه ڪنگا اءِ؟ اءِ
مرد رومي باشندهه.“ (۲۷) لشڪرئو مستر،
پولسئو ڪِرا شت و جُستي ڪرت: ”بگوش،
په راستي تئو رومي باشندهه اءِ؟“ پولسا
پَسئو دات: ”هئو، من رومي باشندهه آن.“
(۲۸) مسترا گوشت: ”من په رومي باشندهه
بئگا بازين زَرءِ داتگ.“ پولسا درائنت:

”من ڇه پيدائشا رومي باشندهه آن.“ (۲۹)
آسپاهيگ ڪه ڇه پولسا جُست و پُرس
ڪنگا آنت، هما دمانا ڇه آيا پُشتا ڪنزنت.
وهڊو لشڪرئو مستر سريد بوت ڪه پولس

رومی باشندہے و آئیا بند کناڻتنگ، و ت ہم
 تُرستی. (۳۰) لوڻتی شَرّ بزانت یهودی
 پولسے سرا چوڻین بُھتامے جنت، پمیشکا
 دومی رُچا پولسی چہ بندیجاہا در کرت
 و پرمانی دات یهودیانی مزنین دینی
 پیشوا و سروکانی دیوانے سجھین باسک
 دیوانا بنندنت. گڑا پولسی آورت و آیانی
 دیمہ پیش کرت.

پولس یهودی سروکانی دیوانے دیمہ

(۱) پولسا سروکانی دیوانا نندوکیں
 باسکانی نیمگا تچکاتچک چارت و گوشت:
 ”او براتان! من تان مروچیگیں رُچا وتی
 زند گوں پاک و پلگاریں جبین و وجدانے
 پہ هدائے رزایا گوازینتگ.“ (۲) اے ہبرا و
 رند، مسترین دینی پیشوا ہنّانیایا پولسے
 پھناتا اوشتاتگیں مردم پرمان دانت کہ
 آئیے دیا شہمات بجنت. (۳) گڑا پولسا
 گوشت: ”ہدا ترا جنت، او اسیپتی پر
 مُشتگیں دیوال! تئو شَریتے رہندانی

رَندگِریا منی مئار و بیْمئاریئے گیشِینگا
 ادا ائے، بله اے کارئے بدلا گوْن منی شَهْمات
 جنائینگا شَریتئے رَهْبندان پُرؤشگا ائے۔“ (۴)
 پولُسئے گشا اوْشتاتگین مردمان گوْن آیا
 گوشت: ”ترا لَج نکنت هُدائے نامینتگین
 دینی پیشوایا بے اِزّت کنئے؟“ (۵) پولُسا
 پَسَّو دات و گوشت: ”او براتان! من
 نزانگ که اے، هُدائے نامینتگین مسترین
 دینی پیشوا انت. چیا که نبشته انت «
 ’وتی کئومئے پیشوایا بد و رد
 مگوْشیت.‘“

(۶) پولُس سهیگ ات که سروْکانی
 دیوانئے لهتین باسک، سدوکی و لهتین
 پَریسی انت، پمیشکا آیا په بُرزتئواری
 دَراینت: ”او براتان! من پَریسیه آن و منی
 پت و پیرک هم پَریسی بوتگانْت، مروْچی
 اے هکدیوانئے دیما پمیشکا اوْشتارینگ
 بوتگان که منی باور و اُمیت انت که هُدا
 مُردگان پدا زندگ کنت.“ (۷) اَنچُش که

آییا اے ہبر کرت، سرۆکانی دیوانئے
پَریسی و سَدوکی باسکانی نیاما جیڑھے
پاد آتک و دیوان دو بھر بوت. ۸

سَدوکیانی باور اِش اِنت کہ مُردگ پدا
زندگ نبنت و نہ پریشتگ هست و نہ روہ،
بلہ پَریسی اے سَجھینان مَننت. ۹ باز

جاک و جیک بوت و پَریسیانی شَریتئے
لہتین زانوگرا پہ نمَنگ گوشت: ”ما پہ اے
مردا ہچ مئیارے نِگندیں، بلکین یک روہ یا
پریشتگیا گۆن اِشیا ہبر کرتگ.“ ۱۰

وہدے آیانی نیاما اَر و جنجال گیشتر
بوت، لشکرئے مسترا تُرست، چو مَبیت
پولسا بجننت و چُنڈ چُنڈ بکننت، پمیشکا
سپاہیگی پرمان دانت کہ جہلاد برئونت،
پولسا چہ آیانی نیاما پہ زور در بکننت و
کلاتا ببرنت.

۱۱ ہما شپا ہداوندین ایسا پولسئے
دیما آتک و اوشتات. گوشتی: ”او پولس!
دلا مزن کن، اَنچش کہ تئو اورشَلیمئے

شہرا پہ منی مستاگا شاہدی داتگ، ہمے
ڈئولا رومئے شہرا ہم ترا شاہدی دئیگی
انت۔“

پولسے کوشارینگے سازش و پندل

دومی سباہا، لہتین یہودیا پندلے (۱۲)
جوڑینت و وت مان و تا سئوگندش وارت کہ
تان پولسا مکشت، نہ آپ ورنٹ و نہ ورگ۔
پلینڈ و پتنہ ساچوکیں مردم چہ چلا (۱۳)

گیشتہر اتنت۔ (۱۴) مزین دینی پیشوا و
کئومئے کماشانی کرا شتنت و گوشتیش:
”ما پہ دل سئوگند وارتگ کہ تان پولسا
مکشین ہج نئورین۔ (۱۵) پمیشکا شما گون
سرؤکانی دیوانا ہوریگا، لشکرئے مسترا
بگوشتیت کہ آ پولسا شمئے کرا بیاریت۔
گون لشکرئے مسترا شمئے نیمون اے بیت
کہ شما پولسے بارئوا گیشتہر زانگ و
جست و پرس کنگ لوٹیت۔ ما تئیار این،
رسگا پیسر، راہا آیا کشین۔“

١٦) بله پولسئے گھارزاتک کہ چہ اے

پندلا سہیگ بوت، کلاتا شت و پولسی
سہیگ کرت. ١٧) پولسا یک رومی پئوجی

آپسرے لوٹت و گوشتی: ”اے ورنایا وتی
مسترئے کِرا بر کہ اشیا چیزے گوشگی
انت.“ ١٨) آایا ورنایا وتی مسترئے کِرا برت

و گوشتی: ”منا کئیدیئن پولسا لوٹتگ و
گوشتگ کہ اے ورنایا تئی کِرا بیاران، چیا
کہ اشیا گوئن تئو چیزے گوشگی انت.“ ١٩)

لشکرئے مسترا ورنائے دست گپت و یک
کِرے برت و جست کرت: ”ترا گوئن من
چوئین ہبرے هست؟“ ٢٠) آایا گوشت:

”لہتین یہودیا شئور کرتگ کہ ترا بگوشت
باندا پولسا دیوانئے دیما پیش بکنئے، پہ
اے شئورا آیانی نیمون اش انت کہ آ
پولسئے بارئوا گیشتر جست و پرس کنگ
لوٹنت، ٢١) بله تئو آیانی اے ہبرئے منگا

تئیار مبئے، چیا کہ چہ آیان چل مردما
گیش، راہا پولسئے سرا ارش کنگ و آییئے

کُشگا تئیار اِنت. آیان سئوگند وارنگ که
 تان پولسا مکُشت، نه آپ ورنَت و نه ورگ.
 آ تئیار نِشتگانَت و ودارِیگ اَنت که تئو
 آیانِی واهگا بَمَنئِے. (۲۲) لشکرئِے مسترا
 وَرنا رُکست کرت و گوشت: ”هچکس
 سهیگ مَبیت که تئو منا اے هال داتگ.“

پولس، دیم په کئیسَرِیها

(۲۳) گُزا لشکرئِے مسترا دو آپسر لوُت
 و گوشتنت: ”دو سَد پئیادگِین سپاهِیگ،
 هپتاد اسپسوار و دو سَد نئیزهبندِین
 سپاهِیگ تئیار بکنِیت که اِنشپی، ساهت نُها
 کئیسَرِیها برئونَت، (۲۴) په سوارِیا، پولسا
 اسپ هم بدئِیَّت تان آِیا په وشی و
 سلامتی، والی پِلیکُسئِے کِرا برسِینَت.“
 (۲۵) لشکرئِے مسترا، رومی والِیئے ناما یک
 کاگدے هم اے دُولا نِشت:

(۲۶) ”چه کُلوودیوس لیسِیاسئِے نِیمگا

پہ شریدارین والی پیلیکسے ناما:

سلام و درۆت!

۲۷) اے مرد، یهودیان گپتگات و آایا

کُشگی آنت. بله وهده من سهیگ بوتان
که آرومی باشنده، گڑا گۆن سپاهیگ

۲۸) شتان و من چه آیانی دستا رَکینت.

من لوؤت بزنان که اے مردئے سرا چوئین
بُھتامے جننت، پمیشکا آیانی سروکانی

دیوانئے دیما پیش کرت. ۲۹) سهیگ بوتان

که آایا وتی شَریتئے جیڑهانی سرا
مئیارِیگ کنگا آنت و آایا هچ چُشین کارے
نکرتگ که کئید و بند، یا مَرکئے سزاوار

۳۰) بیت. وهده منا هال رَست که په

آییئے کُشگا پندلے سازگ بوتگ، هما دمانا
تئی گورا راهن دات. من، هما مردم که
آییئے سرا بُھتام جننت، پرمان داتگ آنت که
گۆن آایا وتی اڑا تئی دیما پیش بکننت.

۳۱) گڑا سپاہیگان، پرمانے سرا، ہما

شیا پولس چہ اورشلیما زرت و

آنتیپاثریسے شہرا رسینت. ۳۲) دومی

روچا، اسپسوارین سپاہیگش پولسے

ہمراہیا رثوان دانت و وت کلالتا پر

ترتنت. ۳۳) کئیسریہے رسگا، آیان کاگد آ

دمگے والی پیلیکسا دات و پولسش آییے

دیما پیش کرت. ۳۴) کاگدے وانگا رند،

والیا چہ پولسا جست کرت: ”تئو کجام

دمگے مردمے ائے؟“ یسئوی دات: ”من

کیلیکیہے دمگے مردمے آن.“ ۳۵) گڑا

گوں پولسا گوشتی: ”وہدے تئی سرا

بہتام جنوکیں مردم کانت، من تئی و

آیانی ہبران وت گوٹس داران.“ گڑا آییہ

سپاہیگ حکم کرتنت کہ پولسا ہما کلالتا

برنت کہ ہیرودیس بادشاہا بستگ و

ہمؤدا آییے نگہپانیا بکننت.

پیلیکسے دیما پولسے پیش کنگ

١) پنج روچا رَند، يهودياني مسترين

دینی پيشوا هَنانیا گُون کئومئے لهتین
کماش و تِرتولُس نامین وکیلْیا کئیسَرِیها
شت، تان پولُسئے سرا وتی بستگین بْهَتاما

والیئے دِیما پيش بکننت. ٢) وهده

پولُس آرگ بوت، تِرتولُسا والیئے دِیما
پولُسئے سرا بْهَتام اے ڈئولا پيش کرت:

”مَراهدارین والی پیلِیکُس! شما اے

سرڈگارا ایمنین دئور و باریگے آورتگ و

چه وتی دورچاری و کارزانتیا، په ادئے

مردمان گْهبودی کار کنایتگ. ٣) پمیشکا

ما هر جاه و هر کجا تئیی باز مَنتوار این.

٤) من گیشین هبر کنگ و ترا دلسیاه

کنگ نلوْٹان، بله په گستری گُون تئو

دزبندی کنان که مئے یک و دو هبرا گوْش

دار و مارا وتی مَنتوار بکن. ٥) گپ اش

انت که اے مرد، پولُس، مزنین پلینڈ و

پتنهسازے و سَرجمین دنیائے يهودیان

شورینیت. ناسری نامین یک ناراهین

ٲوليئٲٲ سرؤكٲ. ٲٲٲ چٲ اِشان و ابيء،
 مزنٲن ٲرستشگاهئٲ بيهرمتي كنكئٲ چن و
 لانچي هم كرتك ات كه ما كيت. ٲٲٲ لوٲٲن
 آيا وتي شريئٲٲ سرا مياريك بكنٲن، بله
 لشكرئٲ مسٲر ليسياسا، ٲه زور چٲ مئٲ
 دسٲا ٲچ كيت و برٲ. ٲميشكا ما، آييئٲ بء
 و بهٲام جنوك، تئيي كرا راه دئيگ بوتگيٲن.
 ٲٲٲ نون تئو وت آيا جسٲ و ٲرس بكن،
 هما بء و بهٲام كه ما آييئٲ سرا جٲك انٲ،
 آياني راستيا سهيگ بيئٲ. ٲٲٲ يهودي هم
 كون آيا همٲئوار بوتنت و كوشٲش:
 ”هرچٲ كه ٲرتولسا كوشٲك، همٲ ٲئٲما
 انت.“

ٲولس وتي ديٲمانيانٲ كنت

ٲٲٲ نون والي ٲيليكسا ٲولسئٲ نيٲمكا
 اِشاره كرت كه آ وتي هبران بكنٲ. ٲولسا
 كوشٲ: ”من زانان باز سال انت كه تئو
 مئٲ يهودي كئومئٲ دادرسيا كنكا ائٲ،

پمیشکا پہ دلجمی وتی بیّمیاریئے پَدّر

کِنڱا گُون تَتو هبرَ کَنان. (۱۱) اگن تَتو

جُست بکنئے گَرّا زانئے که دوازده رُوچا
گیشتر نگوَستگ که من په پرستش کِنڱا

اورشلیما شتگان. (۱۲) مزنیَن پرستشگاها،

منا هچکسا گُون یگیا په جیڑه و دِچاکا
ندیستگ، شهر و گنيسَهان هم مردم

نشورینتگ آنت. (۱۳) اے بَدّ و بُهتاماَن که

اَنون منی سرا جنت، تئی دیما آیانی

راستیا پَدّر کرت نکنت. (۱۴) بله تئی دیما

اے هبرا مَنان که 'اے راهئے' رَندگیر و

مَنوُک آن که مردم آييا ناراهيَن دینی ٹولِیے

گوشت. وتی پت و پیرکانی هُدايا

پرستش کَنان و هرچے که تئورات و نبیانی

کتابان نبشته اِنْت، من آیانی باورمند آن.

(۱۵) من هم، همایانی ڈئولا، چه هُدايا

اُمیتوار آن و دلجم آن که سَجّهيَن مُردگ،

نیکيَن و بدیَن، پدا زندگ بنت. (۱۶)

پمیشکا، مُدام جُهَد کَنان که گُون هُدا و

سَجَّهَيْنَ مردمان منی جَبین و وجدان پاک
و پَلگار ببیت.

- (۱۷) نون لهتین سالان و رَند، پَر تَرَّت و
اورشلیما آتکان، تان هما هئیراتان که منا
په کُمک کنگا گوَن اَتنت وتی کئوما
برسینان و کُربانیگ هم بکنان. (۱۸) وتا پاک
و پَلگار کرتگَات که آیان منا مزنین
پرستشگاها دیست، نه مردمانی مُچی و
میژیه هستَات و نه هم آشوپ و بلوایه.
(۱۹) بله آسیائے دَمگئے لهتین یهودی همؤدا
آت، اگن آیان گوَن من جیژھے هستَات، آ
تئی کِرا بیاتکیئننت و منا میاریگش
بکرتین. (۲۰) چه اے مردمان جُست کن،
وهده من یهودیانی سروکانی دیوانئے
دیما پیش کنگ بوتان، آیان په من چه
میارے راست و پَدَر کرت، (۲۱) ابید چه
اے یگین هبرا که من اوْدا جار جت و
گوشت: 'من پمیشکا اے هکدیوانئے دیما
اؤشتارینگ بوتگان که گوشتگائُن: "هْدا

مردگان پدا زندگ کنت۔“““

۲۲) اے ہبرانی اِشکنگا رَند، پیلیکُسا،
کہ ”اے راہئے“ بارئوا زانتکار اَت،
ہَکدیوانئے دادرسی دیما نبرت و گوشتی:
”وہدے لشکرئے مستر لیسِیاس کئیت، ہما
وہدا اے اَر گیشِینگ بیت۔“ ۲۳) گَرا، یِک
پئوجی آپسرے پرمانی کرت پولسا اَنگت
بدارنت، بلہ آییا گیشتر اَسودگی بدئینت و
آییئے دؤست و سنگتان ہم چہ آییئے
گندک و ہزمتکاریا مکن مکننت۔

پولس، پیلیکُسئے دیما

۲۴) لہتین رُؤچا رَند، پیلیکُس وتی
یہودیئن زال دُروسیلائے ہمراہیا اَتک و
پولسی ہم لوٹت و آورت۔ گون پولسا
گوشتی: ”ایسا مَسیہئے سرئے باورمندئے
بارئوا چہ تئو گیشتر اِشکنگ لوٹان۔“ ۲۵)
بلہ وہدے پولسا ہک و اِنساپ، پھرِیزکاری
و جُست و پُرسئے آیوکیئن رُؤچئے بارئوا

ہبر کرت، گڑا پیلِکسا تُرست و گوشتی:
 ”اَنون تئو برئو، وهدے دَزگٹ نبوتان، ترا
 پدا لوٹان.“ (۲۶) آ امیتوار ات بلکین پولس
 آیا چیزکے زَر لالِج دنت، پمیشکا باز رندا
 لوٹت و آورتی و گوَن آیا گپ و ثرائی
 کرت.

(۲۷) دو سال ہمے دابا گوست و
 پیلِکسے جاگھا، پورکیوس پستوس والی
 بوت. پیلِکسا پہ یهودیانی رزا کنگا، پولس
 بندیجاھا داشت.

پولس، پستوسے دیما

(۱) والی پستوس، اے دمگئے رسگا
 سئے روچا رند، چہ کئیسریھا دیم پہ
 اورشلیما شت. (۲) اوڈا، مزنین دینی
 پیشوا و یهودیانی سروکان آییئے دیما
 پولسے سرا بُھتام جت و (۳) دزبندی اش
 کرت کہ آیان وتی مِتتوار بکنت و پولسا

اورشلیما راہ بدنت. شئورِش کرتگأت کہ
 پولسے آیکے وهدا، راہا آییے سرا اُرش
 بکننت و بگشتتی. (۴) پستوسا پَسَّو دات:
 ”پولس کئیسریہا بندیگ انت، منا وت پہ
 ہمے زوتان همؤدا رئوگی انت. (۵) چہ
 شما لہتین مستر و کماش منی ہمراہیا
 همؤدا بیئت، اگن آیا مئیار و گناہے کرتگ
 گڑا همؤدا آییے سرا بھتام بجنیت.“

(۶) ہشت تان دہ روچا گوَن آیان نندگا
 رند، پستوس کئیسریہا پر ترّت. دومی
 روچا آیا ہکدیوان کرت و ہکمی دات کہ
 پولسا بیارنت. (۷) وهدے پولسش آورت،
 چہ اورشلیما آتکگین یہودی آییے چپ و
 چاگردا مچ بوتنت و آییے سرا بازیں
 بھتامش جت، بلہ آیان چہ آ بھتامان یگے
 ہم، راست پدّر کرت نکرت. (۸) پولسا پہ
 وتی بیئمئاریئے پدّر کنگا درائنت: ”من پہ
 یہودی شریّت و مزنین پرستشگاہ و پہ
 رومئے کئیسرا، ہچ ڈئولین رد و نارہبندیں

کارے نکر تگ۔“ (۹) بلہ پستوسا لوٹت

یہودیان وتی منتوار بکنت، پمیشکا چہ
پولسا جُستی کرت: ”تئو اورشَلیمئے رئوگا
رزا ائے، کہ من همؤدا هکدیوان بکنان و اے
اڑا بگیشینان؟“ (۱۰) پولسا گوشت: ”من

رومئے کئیسرئے هکدیوانئے دیما
اوشتاتگان. منی دادرسی باید همدا بیت.
انچش کہ تئو وت شر زائے من پہ

یہودیان هچ مئیار و گناھے نکر تگ. (۱۱)

اگن من انچین مئیارے بکرتین کہ مَرکئے
سزایا هکدار بوتینان، گڑا مَرکئے سزائے
سگگا هم تئیار بوتگ آتان، بلہ اگن منی سرا
یہودیانی اے بُهتام راست نه آنت، هچگس
منا پہ کُشگا آیانی دستا دات نکنت. منا

کئیسرئے هکدیوانا بریت.“ (۱۲) پستوسا

گوَن وتی سَلا هکاران شئور کرت و رندا
گوشتی: ”تئو کئیسرئے هکدیوانا پیشی
لوٹتگ، همؤدا پیش کنگ بئے.“

پولس، بادشاہ اگریپاسئے دیما

۱۳) کَمَّے رۆچان و رَند، بادشاه

اَگریپاس وتی گهار بِرنیکیئے همراہیا، پہ
پستوسئے مُبارکیا کئیسریہا آتک و ۱۴)

تان بازیں رۆچیا همؤدا مَنت. پستوسا
بادشاہئے دیما پولُسئے بارئوا ثَراں کرت و
گوشت: ”منی کِرا بندیکے هست اِنت کہ
والی پیلیکسا اِشتگ. ۱۵) وهدے اورشلیما

شتگ اِتان، یهودیانی مزنیں دینی پیشوا و
کماشان آییئے سرا بُہتام جت و منا
گوشتش کہ مئاریگی بکنان. ۱۶) من

گوشتنت: ’رومیانی رَہبند اِش اِنت، تان
وهدے گسیا بُہتام جنؤکانی دیما وتی
دیمپانیئے مؤہ دئیگ مَبیت، آ سزا دئیگ

نَبیت. ۱۷) وهدے آییئے بُہتام جنؤک اِدا

آتکنت، من آیانی اے اَرئے گیشینگا دیر
نکرت، دومی رۆچا هکدیوانا نِشتان و

پرمان دات کہ پولُس پیش کنگ ببیت. ۱۸)
وهدے بُہتام جنؤک پہ هبر کنگا پاد آتکنت،
آیانی بُہتام چُش نہ اتنت کہ من گمان

کرتگأت. (۱۹) اے مردئے سرا آیانی بُہتام
 وتی چندئے دینی ہبر و ایسا نامین
 مُرتگین مردیئے بارئوا اتنت کہ پولس
 گوشیت آزندگ انت. (۲۰) من سربتگ و
 هئیران اتان کہ اے اڑا چہ پیما بگیشینان؟
 پمیشکا چہ پولسا جُسٹن کرت کہ
 ’اورشليمے رئوگا رزا ائے، تانکہ اے اڑ
 همودئے هکديوانا گیشینگ بیت؟‘ (۲۱) بلہ
 پولسا لوٹت همدا بمانیت و کئیسر وت
 آییئے اڑا بگیشینیت. پمیشکا من پرمان
 دات، تان وهدے آييا کئیسرئے دربارا راہ
 مدئیان، همدا دارگ بیت. (۲۲) اگریپاسا
 گوشت: ”من وت اے مردئے هبران گوش
 دارگ لوٹان.“ پستوسا گوشت: ”باندا تئو
 آییئے هبران اشکنئے.“

(۲۳) دومی روچا، اگریپاس و آییئے گھار
 برنیکی، گون مزنین شان و شریپا، شہرئے
 پئوجی منسبدار و لہتین نامدارین
 سروکانی همراهیا، والیئے دیوانجاہا

آتکنت. پستوسا، پولسے پیش کنگے
پرمان دات و پولس دیوانے دیما آرگ

بوت. (۲۴) پستوسا گوشت: ”او بادشاہ

اگریپاس و دیوانے نندوکیں مردمان! اے
مردا کہ شما گندگا ایت، اورشلیم و

کئیسریہئے شہرانی سجھین یهودیان
اشیئے سرا بازیں بھتامے جتگ و گوں من
کوگار کنان دزبندی اش کرتگ کہ اشیا

بکوشارینان. (۲۵) منی زانگا، اشیا چشین

مزنین میار و گناہے نکرتگ کہ کُشگ
بیت، بلہ وهدے اشیا لوٹت کہ کئیسرئے
هکدیوانا پیش کنگ بیت، گڑا من شئور

کرت رومئے شہرا راہی بدئیان. (۲۶) نون

منی دستا اشیئے بارئوا پگائین چیزے
نیست کہ پہ کئیسرا بنیسان. پمیشکا، من
پولس پہ شما سجھینان و گیشتر پہ تئو،
او بادشاہ اگریپاس، پیش کرتگ تان جست
و پُرسا رند، چیزے پہ نیسگا در بگیجان.

چیا کہ اے بیسر و بُنین کارے، من یک

بندیگیا دیم بدئیان بلہ آ بھتامان کہ آییئے

سرا جنگ بوتگ أنت، مَنبِيسان.

پولس وتا بيميار كنت

① بادشاه اگريپاسا گون پولسا

گوشت: ”ترا وتی ديمپانيئے مؤه و مؤکل انت.“ پولسا دست بُرز کرت و په وتی بيمياریئے پَدَر کنگا هبرا لگت و گوشتی:

② ”او شریدارین بادشاه اگريپاس! من

بَهِتاوَرِے آن که مروچی تئی دیمپا پیش کنگ بوتگان تان چه یهودیانی سَجَهِین

بُهِتاماَن وتی دیمپانیا بکنان. ③ من زانان

که تئو یهودیانی سَجَهِین دود و رَییدگ و آیانی جیڑهان شَرَّ زانئے. پمیشکا گون تئو

پریات و دزبندی کنان، منی هبرانی سرا

گون شَرِّین سَبر و اوپارے دِلگوَش گور بکنئے.

④ سَجَهِین یهودی شَرَّ زاننت که منی

زَند چه پئِما بوتگ و منی کسانی و

وَرَنایی وتی مردمانی گورا و رَندا اورشَلِیما

چوَن گوَسَـتَـگ. (۵) باز وهد اِنـت کہ منـا
 زانـنـت و اگـن بلوُـنـت، اے گواہیا دات کنت
 کہ من پَریسیے بوتگ و آیانی پابندترین
 دینی رُمبا گوَن بوتگان. (۶) نون، پمیشکا
 هَکـدیوانا آرگ بوتگان کہ هُدائے هما لَبز و
 کئولئے سَرجم بئِیگا دلجم و سَدک آن کہ
 آيـا گوَن مئے پت و پیرکان کرتگ. (۷) پـه
 همے لَبز و کئولئے سَرجم بئِیگئے اُمیتا، مئے
 یهودیانی دوازدهین گبیلہ شپ و روچ پـه
 دلستکی هُدايا پرستش کنت. او
 مَرَاهـدارین بادشاہ! یهودی پمیشکا منی
 سرا بُهتام جَنگا اَنـت کہ من پـه همے کئولئے
 سَرجم بئِیگا سَدک آن. (۸) او گوَش
 داروکان! چیا اے هبرا مَنـت نکنیت کہ هُدا
 مُردگان پدا زندگ کنت؟

(۹) یِک وهدے من هم باور کرتگ اَت
 کہ ایسا مَسِیهُئے نامئے نَمَنگ و آییئے مرید
 و مَنوُگرانی آزار دئیگ، شَرین کارے. (۱۰)

اور شلیما، همے کارا کنگا اتان. گۆن مزنیں
 دینی پیشوایانی اِھتیارا، چہ ہدائے
 پلگارتگیّنان بازیئے، بندی کرتگ و مُدام
 آیانی کوّشاریْنگا همشئور بوتگان. (۱۱) باز
 رندا سجّھیں گنیسہانی تھا، من آپہ کُپر
 کنگا هجّ کرتگ اَنت. منا بدواھی و کیْنگا
 اَنچش گنوک کرتگ اَت کہ پہ آیانی آزار
 رسیْنگا، ڈئی شھران هم شتگ اَتان.

(۱۲) یک برے گۆن مزنیں دینی
 پیشوایانی سَرجمین واک و اِھتیارا، دَمشکا
 راھی اَتان. (۱۳) او شریدارین بادشاہ!
 نیمرؤچا همے راھا، اناگت آسمانا چہ روچا
 رُژناترین شھمے دیسٹن. هما رُژن منیگ و
 منی همراہانی چارین نیْمگان ذرپِشت. (۱۴)
 ما سجّھیں زمینا کپتین، تئوارے اِشکتن
 کہ اِبرانی زبانا منا گوْشگا اَت: 'شاوول، او
 شاوول! تئو چیا منا آزار دئیے؟ تئو هما
 کایِگرین گوکئے پیما ائے کہ شتئے توسک
 و تیْزین سجا لگت جنت و وتا تاوان دنت.'

(۱۵) من جُست کرت: 'او واجه! تئو کئے
 ائے؟' هُداوندا پَسَّو دات: 'من ایسا آن، هما
 کہ تئو آييا آزار دئيئے. (۱۶) نون پاد آ، وتی
 پادانی سرا بوشت، من پمیشکا په تئو پَدَر
 بوتگان کہ ترا وتی شاهد و هزمتکار گچین
 بکنان، تان هرچے کہ چه من دیستگت و
 دیمترا گندئے، په آیان گواهی بدئيئے. (۱۷)
 ترا چه تئی جندئے کئوما و چه درکئومان،
 کہ آيانی کِرا ترا رئوان دئیان، رَکینان. (۱۸)
 ترا پمیشکا آيانی کِرا راه دئیان، تان
 چمانش پچ بکنئے. آ چه تھاریا رُژنایئے
 نیمگا بیاینت و چه شئیتانئے پُرزورین
 دستا دیم په هُدائے راها بترنت، تان
 گناهش پهل کنگ ببت و گوَن هما مردمان
 شریکدار ببت کہ چه منی سرئے باورمندیا
 پاک و پلگار بوتگانء.

(۱۹) او بادشاه اگریپاس! من چه آ
 آسمانی شُبینئے مَنگا سر تاب ندات. (۲۰)

پيسرا دَمِشكُئے شھرئے مردمانی نیاما، رَندا
 اورشَلیم و یَهُودِیَہُئے سَجَّہِیْن ہند و
 دَمگانی مردمانی کِرا و گِرا درکئومانی گَورا
 ہم شتان و اے کُلو رسینت کہ چہ وتی
 گناہان تئوبہ بکننت و ہُدائے راہا پر
 بترنت و چہ وتی کاران پَدَر بکننت کہ
 ہُدائے راہش گپتگ. (۲۱) پمیشکا یَهُودیان
 منا مزنین پرستشگاھا گپت و کُشگئے
 جُہدش کرت. (۲۲) بلہ ہُدایا منا تان
 مروچیگا کُمک کرتگ و نون ادا اوشتاتگان
 و مزن و کسان، سَجَّہِیْنانی دِیما گواہی
 دئیان. اے ہبران کہ من کنگا آن، چہ موسا
 و اے دگہ نبیانی پِیشگوئییان دُن نہ آنت،
 (۲۳) کہ مَسیہ باید اِنت سگی و سوری
 بسگیت، بمریت و چہ سَجَّہِیْنان پِیسر، چہ
 مُردگان زندگ بیت، جاہ بجننت و پہ وتی
 کئوم و درکئومان نور و رُژنئے مِستاگئے
 جارا بجننت.

پہ اگریپاسئے باورمند بیگا، پولسئے واہگ

۲۴) هَمدا، پستوسا په بُرزتئواری

پولُسئ هبرئے تها دئور کرت و گوشتی:
”او پولُس! تئو بیسار اے، تئیی گیشین

زانت و زانگا ترا گنوک کرتگ.“ ۲۵) پولُسا

درائنت: ”شرپدارین والی پستوس! من
بیسار نه آن، اے چیز که من گویشان راست

و هوْشمندین هبر انت. ۲۶) بادشاه

اگریپاس وت اے چیزانی بارئوا شر زانت
و من په دلیری اے هبران کنگا آن، چیّا که
دلجم آن، آچه اے سرگوستان سهیگ انت،
اے سجهین یک گونڈین کلگ و کرّیا وه

نبوتگ انت. ۲۷) مژاهدارین بادشاه

اگریپاس! ترا نبیانی سرا باور انت؟ هئو!

من زانان که ترا باور انت.“ ۲۸) گژا

اگریپاسا گون پولُسا گوشت: ”تئیی هئیالا،
منا گون وتی هبران چش زوت مَسیهیانی
راها آورت کنئے؟“ ۲۹) پولُسا پَسئو دات:

”زوت یا دیر، بله من چه هدایا همشیا
لوْٹان که ایوکا تئو نه، هرگس که مروچی

منی هبران گوښ دارگا انت، منی ڈئولا
باورمند ببیت، بله پادی زمزیلان مبت.

۳۰ رندا بادشاه و گون آيا والی،

۳۱ برنیکی و نشتگین مردم پاد آتکت.
وهدے در آيگا آنت، وت مان وت گوښگا
آنت که ”اے مردا چشین مزنین مئیارے
۳۲ نکرتگ که جیل کنگ یا کُشگ ببیت.“
بادشاه اگریپاسا گون پستوسا گوشت:
”اگن اے مردا کئیسرئے هکدیوانا پیشی
ملوئتین، انون آزات کنگ بوتگات.“

پولس و رومئے سپر

۱ وهدے کرار بوت ما گون بوچیگا

ایتالیایا برئوین، گڑا پولسش گون دگه
لهتین بندیگا، جولیوس نامین آپسرئے
۲ دستا دات، که چه کئیسرئے لشکرا ات.
ما بوچیگیا سوار بوت و راه کپتین که آچه
آدرامیتینئے بندنا آتکگات و آسیائے دمگئے

اے دگہ بَندِ نان رُئوگی اَت. تِسالونیکِیئے
 شہرئے اَریسٹرکاس نامِین مَکدونیئے ہم،
 اے بؤجیگا گؤن اَت. (۳) دومی رؤچا، مئے
 بؤجیگا سئیدونئے بَندِنا نَنگر دئور دات.
 آپسر جولِیوس گؤن پولسا مہربان اَت و
 اِشتی کہ پولس برئوت گؤن وتی دؤستان
 گَندک بکنت و آییئے زلورتان پورہ بکنت.
 (۴) چہ اوڈا پدا راہ گپتِین بلہ گوات مئے
 دِیما اَت، پمِیشکا ما کِبرِسئے جَزیرہئے کَش
 گپت و اِیرگواتا دِیما رئوان بوتِین. (۵) چہ
 کیلیکیہ و پمِیلیہئے زِرکِران گوزان،
 لیکِیہئے دَمگا، میرہئے شہرا اَتکِین. (۶)
 اوڈا مئے پئوجی آپسرا دگہ بؤجیگے در
 گِیتک کہ چہ مِسرئے شہر اِسکَندَریہا
 اَتکِگات و ایتالِیا رئوگا اَت. آِیا مارا ہمے
 بؤجیگا سوار کرت. (۷) ما تان بازِین
 رؤچان مَدان مَدان دِیما شتِین و پہ ہیلتے
 کَئیدوسئے بَندِئے نَزِیگا اَتک و رَستِین. نون
 گوات مئے دِیما اَت، پمِیشکا چہ کُریئتے
 اِیرگواتِین پهناتا سَلمونہئے کِرا گوزان، دِیما

شتين و ⑧ په سگي و سوري "زيبا"
نامين بندنيا سر بوتين که لاسيهه شهره
نزیکا انت.

⑨ بازين وهدے زوال بوتگات، تننا
روچگے اييد هم گوستگات و دريائے
سپر باز ترسناک بوتگات، پميشکا پولسا آ
ډاه دات و هزار کرتنت، ⑩ گوشتي: "او
واجهان! من انچش گندان که سگين
بيمناک و تاوانبارين سپرے مئے ديما انت،
نه تهنا په بوجيگ و بوجيگے بار و بنگا، په
مئے زندا هم." ⑪ بله پئوجي آپسرا
پولسے هبراني سرا دلگوش ديگے بدلا،
بوجيگے هداوند و ناهدائے هبر زرتنت. ⑫
زمستانا آ بندن په دارگا شر نه ات، پميشکا
گيشتريناني شور همش ات که بوجيگ
چه اودا در بکپيت و اگن بوت کنت، آ
پينيکسے بندنا و تا برسيننت و زمستانا
اودا بگوازيننت. پينيکسے بندن، گريتے
يک بندن که ديמי چه شمال و جنوبا،

مگر بئے نیمگا انت.

مزنین توپان

(۱۳) وهدے سُبکین زرباری گوات و ش
و شَا کَشگا لگت، گمانش کرت کہ نون آیانی
دلئے مُراد پورہ بیت. گڑا بوجیگئے ننگرش
چست کرت و کُريتئے جزیرھئے پھناتا
گران، تئیابئے نژیگا رنوان بوتنت. (۱۴) بلہ
دیر نگوست کہ توپانین گواتیا چہ کُريتا
سر کرت، کہ آييا گوریچانی روڈراتکئے
گوات گُوشنت. (۱۵) بوجیگ گون توپانا
دچار کیت و گواتئے دیمی داشت نکرت،
پمیشکا ما و تا گواتئے سپردہ کرت و چئول
و مؤجان مارا دیما برت. (۱۶) ما گونڈین
کئودا نامین جزیرھئے ایرگواتا، پہ سگی
بوجیگئے کئی دستا آورت. (۱۷) کئیئے سر
گیجگا رند، گون تئیل و سادان بوجیگش
چپ و چاگردا مہربند کرت کہ میرُشیت.
تُرستش چُش مبيت کہ بوجیگ،

سیرتیسئ بَزِین رِیکانی تها مِین برئوت،
 پمیشکا بۆجیگئے آچارش ایږ گیتک و
 بۆتک، نون گوات بۆجیگا دِیما برگا ات. (۱۸)
 بۆجیگ چه گواتئ تَرندی و دریائے چئول
 و مئوجانی مستیا چست و ایږ بیگا ات،
 پمیشکا دومی رۆچا، بۆجیگئے بار و بَنگانی
 چگل دئیگا لگتنت. (۱۹) سئیمی رۆچا،
 بۆجیگئے بازیږ کارگیج و سامانِش هم
 دستِ وت دریایا دئور داتنت. (۲۰) وهده
 تان بازیږ رۆچان نه رۆچ گندگ بوت و نه
 استار و توپانین گوات هم گَشگا ات، گَرّا ما
 په وتی زِندئے رَگگا هچّ اُمیت نکشت.

(۲۱) تان باز رۆچا ورگش هم
 نئوارتگات. گَرّا، پولس آیانی دِیما اوشتات
 و گوشتی: ”او مردان! اگن شما منی هبر
 بَزرتین و چه کَریتا در مئیاتکینیت، مئے
 سرا اینچک سگی و سوری نکیتگات و
 اینچک تاوان هم نرستگات. (۲۲) بله نون
 گون شما دزبندی کنان وتی دلا دَد کَنیت،

بُوجِيگ بُدّيت بله شمئے جندا هچ نبيت.

(۲۳) اے هبرا، من پمیشکا زانان که دوشی

چه هما هُدائے نیمگا که من آییئگ آن و
آییئ هزمتکار آن، پریشتگے آتک، منی گشا

اؤشتات و (۲۴) گوشتی: 'او پولس! مٹرس،

تئو باید کئیسرئے دربارا پیش کنگ ببئے،

مان بوجیگا تئی همراه هم هدایا

رکینتگ انت. (۲۵) او براتان! دلا دُد کئیت

چیا که منا هُدائے سرا ستک انت و دلجم

آن، پریشتگا هرچه منا گوشتگ، آلمانا هما

دئولا بیت. (۲۶) بله مئے بوجیگ یک

جزیرهیا مین رئوت.

بوجیگئے پُرشگ

(۲۷) چاردهمی شپا، مئے بوجیگ انگت

آذریاتیکئے زرا جُمان و چست و ایر بئیان

آت. شپنیما، جانشوان گمان کرت که

تئیاب گور نزیک انت. (۲۸) گڑا آپئے

جُهلّی اش سوَدت و کِساس کرت که بیست

گواز آت، وهدے بوجیگ کھے دیمتر اشت
 پدا آپش سؤدت و زانتش که زرئے جھلی
 پانزده گواز انت. (۲۹) ترستش، چش مبيت
 که بوجیگ آيا گون کوھيا ڈيک بوارت.
 پميشکا بوجیگئے پشتی نیمگا چار ننگرش
 دريايا دنور دات و دواش کرت که زوت تر
 روج ببيت. (۳۰) جانشو چه بوجیگا ایر
 کپگ و جھگا دلمانگ آنت، پميشکا آيان
 گئیے ساد پچ کرتنت و دريايا ایر گیتک.
 آيانی نیمون اش آت که چه دیمی نیمگا هم
 ننگر آيا ایر بگیجنت. (۳۱) پولسا گون
 پئوجی آپسر و سپاهیگان گوشت: ”اگن
 جانشوان بوجیگ یله دات و جستنت، گزا
 شما رگت نکنیت.“ (۳۲) پميشکا سپاهیگان
 ساد بڑتنت و گئی دريايا یله دات.

(۳۳) وهدے گوربام نزیگ بوت، پولسا
 سجھین دلبڈی دات و گوشتنت: ”شما تان
 چارده روچا ودار کرتگ که بارین چه بیت

و وَرَد و وِراکُو دِست هَم نَجَتِگ. (۳۴)

پَمیَشکا مَن گُون شِما دَزبِنْدی کَنان چِیزِے
بَوَریَت تان زِندِگ بَمانِیت، چِه شِما

هَچکَسِے سَرِے مودانی تالِے هَم زیانَ

نَبیت. (۳۵) پوَلُسا نان زَرَتَنَت، سَجَهِیَنانی

دِیما هُدائِے شُگر گِیت و پِدا نان تَرُنِست و

وَرگ بَنگِیج کَرَت. (۳۶) چِه اِشِیا سَجَهِیَنانی

دَل دَدُّ بَوَت و آ هَم وَرگا لَگَتَنَت. (۳۷)

بُوجِیگِے تَها ما دو سَد و هِپتاد و شَش

مَرَدَم اَتِین. (۳۸) وِهدِے وَرگِش وارت و

سِیر کَرَت، گَلِهیَن دَانِش درِیا یا دُور داتَنَت

تان بُوجِیگ سُبکتر بَیت.

رُوح کِه در آتک، تئِیا بِش دِیست بلِه (۳۹)

نَزانِتش کِجام سَر دُگارا اَنَت. تَلگِین هُورِے

دِیستِش کِه تئِیا بِی رِیک اَت، شُورِش کَرَت،

اگَن بَیت بُوجِیگا هَمِے هُورا سَر گِیجَنَت.

نَنگَرِش بَوَتک و درِیا یا یلِه کَرَتَنَت. (۴۰)

بُوجِیگِے سُگَانِش کِه گُون سادان بَستگَات

پچ کرت و بوجیگئے دیمی نیمگئے آچار بُرز
 کرت، تانکہ تئیا با سر بنت، (۴۱) بلہ آپ اے
 جاگھا تلگ ات، پمیشکا بوجیگئے دیمی
 نیمگ ریکانی تمپیا مین شت و پُشتی
 نیمگ چہ مستین چئولانی زورا پُرشگا
 لگت. (۴۲) سپاہیگان کئیدیانی کُشگئے
 شُور کرت تان چو مَیت کہ چہ آیان گسے
 اوژناگ بکنت و بتچیت، (۴۳) بلہ پئوجی
 آپسرا پہ پولسئے زِندئے رَکینگا سپاہیگ
 چہ اے کارا مکن کرتنت و پرمان دات کہ
 اگن گسے اوژناگ کرت کنت، دریایا کُپ
 بکنت و تئیا با برئوت، (۴۴) اے دگہ مردم،
 لہتین تہتگین دارانی کُمکا و لہتین
 بوجیگئے اے دگہ ٹگرانی سرا و تا ھشکيا
 برسیننت. اے ڈئولا سَجھین مردم پہ وشی
 و سلامتی تئیا با ایر کپتنت.

مالٹائے جَزیرھا، پولسئے مَوْجَہ

(۱) وھدے ما سَجھین پہ وشی و

سلامتی هُشکيا اير کپتین گڙا زانتین که آ
جَڙيرھئے نام مالٹا انت. (۲) اوڏے مردمان

گُون ما بيڊرورين مهرباني کرت، هئور
گوارگا ات و سک سارت ات، آيان مزين
آسے روک کرت و مارا وشاک کنانا گوشت:

”وتا بتاييت و گرم بکنيٽ.“ (۳) پولسا

لهتين لنش و دار چت و مچ کرت و انچش
که آسے تھا دئور دئيگا ات، چه آسے
گرميا يک گرمارے در آتک و آيئے دستا
منگل بوت. (۴) مردمان وهده پولسے

دستا پتاتگين مار ديست، وت مان و تا
گوشتش: ”آلما اے مرد هوئيگے که چه
دريايا رکتگ بله نون انسايئے هدا آيا

زندگا نيليت.“ (۵) بله پولسا وتي دست
چنڊت، مار آسا کپت و پولسا هچ نبوت.

(۶) مردم چارگا آنت که آلما آيئے جسم

و جان گوات گيٽ يا کپيت و مريت. تان
ديرا ودارش کرت بله وهده ديستش آيا
چشين هچ چيزے نبوت، گڙا آياني هيال
بدل بوت و گوشتش: ”اے چه هدايان

یگے۔“

۷) جَزیرھئے سردار پوئلیوسئے مِلکت
و جایداد نَزیکِ اَتنت، سردار مئے کِرا اَتک
و مارا وتی لوگا برتی و تان سئے روچا
مہمانی کرت۔ ۸) ہما روچان سردارئے
پت تپیگ اَت و لاپ رچیا گیتگ اَت۔ پولس
آییئے کِرا شت، دستی بڈا جت و گوَن وتی
ذوایا ذراہی کرت۔ ۹) رندا آ جَزیرھئے اے
دگہ ناجوڑین مردم پولسئے کِرا اَتکنت و
ذراہ بوتنت۔ ۱۰) آیان ہر پیما مارا باز
شرپ دات و رندا، رٹوگئے وھدا پہ سات و
سپرا ہرچے توُشگ کہ مارا پکار اَت داتش۔
پولس، دیم پہ روما

۱۱) مالٹائے جَزیرھا سئے ماہا جَلگا
رند، چہ اِسکندریہئے شہرا اَتکگین
بوُجیگیا سوار بوتین۔ بوُجیگئے دیمی
نیمگا دریائے جاڑین بُتانی نشان پر اَت۔ ۱۲)

وھدے بۆجیگ سیراکوسئے بَندنا رَست،
 گڑا تان سئے رۆچا ھمۆدا مھتل بوتیئن. (۱۳)
 ما چہ اوّدا راہ گیت و ریگیومئے بَندنا آتک
 و رَستیئن. دومی رۆچا زرباری گواتیا سر
 کرت، سئیمی رۆچا پوتیولیئے بَندنا
 رَستیئن. (۱۴) اوّدا ما وتی لھتیئن باورمندیین
 برات دیست و آیان لوؤت تان ھپتگیّا آیانی
 کِرا بداریین. چہ اوّدا رومئے شھرا رَستیئن.
 (۱۵) وھدے اوّدئے باورمندیین براتان
 اِشکتگات کہ ما پیداک ایئن، گڑا تان
 ”آپیوسئے بازارا“ و ”سئے مُساپر جاہ“
 نامیین میّتگیّا مئے پیشوازیا آتکنت. پولُسا
 کہ دیستنت، آییّا دلبڈیئے رَست و ھدائے
 شُگری گیت. (۱۶) رومئے شھرئے رسگا،
 پولُسا اے موکل دئیگ بوت کہ جتائین
 لوگیئے تھّا، تھنا گوئن یکّ نگھپانیین
 سپاھیگیّا بنندیت.

پولُس، رومئے شھرا

١٧ سئے رۆچا رَند، پولسا رومئے

شهرئے يهوديانى كماش وتى كِرا لؤئتنت.
وهده آتك و يكجاه بوتنت، گؤن آيان
گؤشتى: ”او منى براتان! هرچنت من په
وتى كئوم و پت و پيركى دؤد و ربيدگان
هچ دؤولين ردين كارے نكرتگ، بله انگت
لهتين مردما منا اورشليما گرايئتگ و

روميانى دستا داتگ. ١٨ روميان بازين
پت و پؤلا رَند، په من هچ چشين مئيارے
نديست كه كُشگ بيان، پميشكا لؤئتتش منا
يله بدئينت. ١٩ بله يهوديان آيانى اے

شؤور نمئت، نون من ناچار بوتان كه چه
كئيسرا په وت انساپ بلوئان، انگت هم
وتى كئومئے زنگا نجنان و منا چه آيان
گلگے نيست. ٢٠ پميشكا شمارا وتى كِرا

لؤئتگ تان شمارا بگندان و گپ و ثران
بكئين. من په ’اسراييلئے ارمانا‘ گؤن اے
زمزِيل و سانكلان بنديگ آن. ٢١

گؤشتتش: ”تئى بارئوا چه يهوديها په ما
هچ كُلو و كاگدے نئياتكگ و چه مئے

براتان که ادا آتکگ آنت، نه گسیا تئی
بارئوا گۆن ما هال و هئوال کرتگ، نه گسیا
بد و ردین هبرے گوشتگ. (۲۲) بله ما

تئی پگر و هئیلان چه تئی چندئ دیا
گویش دارگ لوئین. پرچا که ما زانین شمئ
ایسای ئولیئ بارئوا هر جاگه مردم بد
گوشتگا آنت.

(۲۳) آیان گۆن پولسا په گند و نندا یک
رؤچه گیشینت و آروچا، چه پیسرا گیشتر
مردم پولسئ لوگا آتک و مچ بوت. گزا
پولسا سباها بگر تان بیگاها گۆن آیان
هدائ بادشاهیئ بارئوا ثران کرت و
گواهی دات. آیا چه موسائ شریت و
گوستگین نبیانی کتابانی گواهی و دلیلان
اے جهد کرت که ایسائ منوگريا آیانی
دلان بنادینیت. (۲۴) آییئ هبرانی گویش

دارگا رند لهتین باورمند بوت بله دگه لهتینا
باور نکرت. (۲۵) آوت مانوت ناتپاک بوت
و چه اوذا شتنت، بله آیانی رئوگا پیسر،

پولسا وتی گڈی ھبر کرت: ”پاکین روھا
چہ اِشئیا نبیئے زبانا گۆن شمئے پت و
پیرینان چۆن وِش و راست گوشتگ:

» « اے کئومئے گؤرا برئو و بگوش:» (۲۶)

» ”گۆن گوْشان اِشکنیت، بلہ سَرکِچ
نئوریت،»

» ”گۆن چمان چاریت بلہ نگندیت،“»

» ”چیا کہ اے کئوم سِنگدل بوتگ،» (۲۷)

» ”گوْشش گران آنت،»

» ”آیان وتی چم
بستگ آنت»

» ”چؤ مبيت آيانی چم
بگندنت،»

» ”آيانی گوْش بَشکننت،»

« آیانی دل بزانت و سرپد بېنت و »

« منی نیمگا پر بترنت »

« که من آیان دُراه بکنان. »

۲۸ پمیشکا من شمارا سهیگ و سرپد کنان

که چه هُدائے نیمگا رَکینگئے اے جار
درکئومانی کِرا برگ بیت، آگوش دارنت. «

۲۹ وهدے پولسا اے هبر گوشت، یهودی

پاد آتک و شتنت و وتمان و تا په ثرندي
دِجاکش کرت.

۳۰ پولس تان دو سالا وتی جندئے

کریه کرتگین لوگیا جهمند بوت و هرگس
په گندکا بیاتکین آیا و شاتک کرت. ۳۱ په

نُرسی هُدائے بادشاهیئے جاری جت و
هُداوندین ایسا مَسیهئے بارئوا مردمی
تالیم دانتت و هچگسیا آ، مکن نکرت.